

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

Codul Penal

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Partea generală

TITLUL I

Legea penală și limitele ei de aplicare

Capitolul I

Dispoziții preliminare

Scopul legii penale

Art. 1. – Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, România, suveranitatea, independența, unitatea și indivizibilitatea statului, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, precum și întreaga ordine de drept.

Legalitatea incriminării și a sancțiunilor de drept penal

Art. 2. – (1) Legea prevede faptele care constituie infracțiuni, pedepsele care se aplică și măsurile care se pot lua în cazul săvârșirii acestor fapte.

(2) Nimeni nu poate fi sancționat pentru o faptă

care nu era prevăzută de lege ca infracțiune la data săvârșirii ei. Nu se poate aplica o pedeapsă sau nu se poate lua o măsură de siguranță ori o măsură educativă neprevăzută de lege la data comiterii faptei.

Crime și delict

Art. 3. – Faptele prevăzute de legea penală ca infracțiuni se împart, după gravitatea lor, în crime și delict.

**Capitolul II
Aplicarea legii penale**

**Secțiunea 1
Aplicarea legii penale în timp**

Activitatea legii penale

Art. 4. – Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare.

Neretroactivitatea și retroactivitatea legii penale

Art. 5. – (1) Legea penală nu se aplică faptelor care, la data când au fost săvârșite, nu erau prevăzute ca infracțiuni.

(2) Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor de siguranță și a măsurilor educative, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

Aplicarea legii penale mai favorabile

Art. 6. – (1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea cea mai favorabilă.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și legii declarate neconstituționale, precum și altor acte normative, aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori neaprobat, dacă în timpul cât acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile.

Aplicarea legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive

Art. 7. – (1) Când, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a unei pedepse privative de libertate sau a amenzii, a intervenit o lege care prevede aceeași pedeapsă, dar cu un maxim special mai mic, sancțiunea aplicată se reduce la acest maxim, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită.

(2) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detențiune pe viață sau detențiune severă și până la executarea ei a intervenit o lege care prevede pentru aceeași faptă o altă pedeapsă privativă de libertate, pedeapsa detențiunii pe viață sau a detențiunii severe se înlocuiește cu maximul pedepsei privative de libertate prevăzute de legea nouă pentru acea infracțiune.

(3) Dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai pedeapsa amenzii, pedeapsa aplicată se înlocuiește cu amenda, fără a se putea depăși maximul special prevăzut în legea nouă. Ținându-se seama de partea executată din pedeapsa închisorii, executarea amenzii se poate înlătura în totul sau în parte.

(4) Pedepsele complementare, măsurile de siguranță, precum și măsurile educative neexecutate și neprevăzute în legea nouă, nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă mai favorabilă se execută în conținutul și limitele prevăzute de această lege.

(5) Când o dispoziție din legea nouă se referă la pedepse definitiv aplicate, se ține seama, în cazul pedepselor executate până la data intrării în vigoare a acesteia, de pedeapsa redusă sau înlocuită potrivit dispozițiilor alin.(1)-(4).

Aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive

Art. 8. – (1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a detențiunii severe, a închisorii stricte sau a închisorii a intervenit o lege care prevede același fel de pedeapsă, dar cu un maxim special mai mic, iar sancțiunea aplicată este mai mică decât maximul special prevăzut de legea nouă, ținându-se seama de infracțiunea săvârșită, de persoana condamnatului, de conduita acestuia după pronunțarea hotărârii sau în timpul executării pedepsei și de timpul cât a executat din pedeapsă, se poate dispune fie menținerea, fie reducerea pedepsei. Pedeapsa aplicată nu poate fi coborâtă sub limita ce ar rezulta din reducerea acestei pedepse proporțional cu micșorarea maximului special prevăzut pentru infracțiunea săvârșită.

(2) Dispozițiile art.7 alin.(5) se aplică și în cazul condamnărilor arătate în prezentul articol, executate până la data intrării în vigoare a legii noi, pedeapsa din hotărâre reducându-se cu o treime, fără a putea fi coborâtă sub minimul general al acelei pedepse.

Aplicarea legii penale temporare

Art. 9. – (1) Legea penală temporară se aplică infracțiunii săvârșite în timpul când era în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost urmărită sau judecată în acel interval de timp.

(2) Lege penală temporară este legea penală care prevede data ieșirii ei din vigoare sau a cărei aplicare este limitată prin natura situației temporare care a impus-o.

**Secțiunea a 2- a
Aplicarea legii penale în spațiu**

Teritorialitatea legii penale

Art. 10. – (1) Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite pe teritoriul României.

(2) Prin *teritoriul României* se înțelege întinderea de pământ și apele cuprinse între frontierele de stat,

inclusiv apele maritime interioare, subsolul și spațiul aerian, precum și marea teritorială cu solul, subsolul și spațiul aerian ale acesteia.

(3) Infracțiunea se consideră săvârșită pe teritoriul României și atunci când a fost comisă pe o navă sub pavilion românesc sau aeronavă română, precum și atunci când pe teritoriul României ori pe o navă sub pavilion românesc sau aeronavă română s-a efectuat numai un act de executare ori s-a produs rezultatul infracțiunii. Platformele de foraj maritim sunt asimilate navelor sub pavilion românesc.

Personalitatea legii penale

Art. 11. – Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de un cetățean român sau de o persoană fără cetățenie care are domiciliul în țară, dacă fapta este prevăzută ca infracțiune și de legea penală a țării unde a fost săvârșită.

Realitatea legii penale

Art. 12. – (1) Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de un cetățean străin sau de o persoană fără cetățenie care nu are domiciliul în țară, contra securității naționale a statului român, contra unui cetățean român sau contra unei persoane juridice române, dacă legea penală română prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau a detențiunii severe.

(2) Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru infracțiunile prevăzute în alin.(1) se face numai cu autorizarea prealabilă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Universalitatea legii penale

Art. 13. – (1) Legea penală se aplică și altor infracțiuni decât celor prevăzute în art.12 alin.(1), săvârșite în afara teritoriului țării de un cetățean străin sau de o persoană fără cetățenie care nu are domiciliul în țară dacă:

a) fapta este prevăzută ca infracțiune și de legea penală a țării unde a fost săvârșită;

b) făptuitorul se află în țară.

(2) Pentru infracțiunile îndreptate contra intereselor statului român, contra unui cetățean român sau contra unei persoane juridice române, făptuitorul poate fi judecat și în cazul când s-a obținut extrădarea lui.

(3) Dispozițiile alin.(1) și (2) nu se aplică în cazul când, potrivit legii statului în care făptuitorul a săvârșit infracțiunea, există o cauză care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal ori executarea pedepsei sau când pedeapsa a fost executată ori este considerată ca executată.

(4) Când pedeapsa nu a fost executată sau a fost executată numai în parte, se procedează potrivit dispozițiilor legale privitoare la recunoașterea hotărârilor străine.

Legea penală și convențiile internaționale

Art. 14. – Dispozițiile cuprinse la art.11 - 13 se aplică dacă nu se dispune altfel printr-o convenție internațională la care România este parte.

Imunitatea de jurisdicție

Art. 15. – Legea penală nu se aplică infracțiunilor săvârșite de reprezentanții diplomatici ai statelor străine sau de alte persoane care, în conformitate cu convențiile internaționale, nu sunt supuse jurisdicției penale a statului român.

Extrădarea

Art. 16. – (1) Extrădarea poate fi acordată sau solicitată pe bază de convenție internațională ori pe bază de reciprocitate.

(2) Condițiile în care se acordă sau se solicită extrădarea prevăzute în convenții internaționale sau declarații de reciprocitate se completează cu cele prevăzute în legea specială.

TITLUL II

Infracțiunea

Capitolul I

Dispoziții generale

Trăsăturile esențiale ale infracțiunii

Art. 17. – (1) Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, care prezintă pericol social și este săvârșită cu vinovăție.

(2) Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale.

Pericolul social al faptei

Art. 18. – Fapta care prezintă pericol social în înțelesul legii penale este orice acțiune sau inacțiune prin care se aduce atingere uneia dintre valorile arătate în art.1 și pentru sancționarea căreia este necesară aplicarea unei pedepse.

Fapta care nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni

Art. 19. – (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală dacă prin atingerea minimă adusă uneia dintre valorile apărute de lege și prin conținutul ei concret, fiind lipsită în mod vădit de importanță, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

(2) La stabilirea în concret a gradului de pericol social se ține seama de modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum și de persoana și conduita făptuitorului.

(3) În cazul faptelor prevăzute în prezentul articol, procurorul sau instanța aplică una din următoarele sancțiuni cu caracter administrativ:

- a) mustrarea;
- b) mustrarea cu avertisment;
- c) amendă de la 1.000.000 lei la 25.000.000 lei.

Vinovăția

Art. 20. – (1) Fapta prevăzută de legea penală care prezintă pericol social este săvârșită cu vinovăție când este comisă cu intenție, din culpă sau cu intenție depășită.

1. Fapta este săvârșită cu intenție când infractorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârșirea acelei fapte;

b) prevede rezultatul faptei sale și, deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui.

2. Fapta este săvârșită din culpă când infractorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;

b) nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă.

(2) Fapta care constă fie într-o acțiune, fie într-o inacțiune constituie infracțiune numai când este săvârșită cu intenție.

(3) Fapta comisă din culpă constituie infracțiune numai când în lege se prevede aceasta.

(4) Există intenție depășită când rezultatul mai grav produs printr-o acțiune sau inacțiune intenționată se datorează culpei făptuitorului.

Capitolul II

Cauzele justificative

Cauzele justificative

Art. 21. – (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală săvârșită în condițiile vreuneia dintre cauzele justificative prevăzute de lege.

(2) Efectul cauzelor justificative se extinde și asupra participanților.

Legitima apărare

Art. 22. – (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală săvârșită în stare de legitimă apărare.

(2) Este în stare de legitimă apărare acela care săvârșește fapte pentru a înlătura un atac material, direct, imediat și injust îndreptat împotriva sa, a altuia sau împotriva unui interes general și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul general.

(3) Se prezumă că este în legitimă apărare și acela care săvârșește fapta pentru a respinge pătrunderea fără drept a unei persoane prin violență, viclenie, efracție sau prin alte asemenea mijloace, într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit ținând de acestea.

(4) Este, de asemenea, în legitimă apărare și acela care din cauza tulburării sau temerii a depășit limitele unei apărări proporționale cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul.

**Starea de
necesitate**

Art. 23. – (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală săvârșită de o persoană pentru a salva de la un pericol iminent și care nu putea fi înlăturat altfel, viața, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altuia sau un bun important al său ori al altuia sau un interes general.

(2) Se află în stare de necesitate și acela care în momentul săvârșirii faptei nu și-a dat seama că pricinuieste urmări vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era înlăturat.

**Ordinul legii și
comanda
autorității
legitime**

Art. 24. – (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală dacă săvârșirea ei a fost impusă sau autorizată de lege.

(2) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală săvârșită pentru îndeplinirea unui ordin dat de către autoritatea legitimă, în forma prevăzută de lege, dacă acesta nu este în mod vădit ilegal.

**Consimțământul
victimii**

Art. 25. – (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală săvârșită cu

consimțământul victimei dacă aceasta putea să dispună în mod legal de valoarea socială lezată sau pusă în pericol.

(2) Dispozițiile alin.(1) nu se aplică în cazul infracțiunilor contra vieții. În cazul infracțiunilor contra integrității corporale sau a sănătății acestea nu se aplică, dacă fapta la care s-a consimțit contravine legii sau bunelor moravuri.

Capitolul III

Cauzele care înlătură caracterul penal al faptei

Cauzele care înlătură caracterul penal al faptei	Art. 26. – (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală comisă în condițiile vreuneia dintre cauzele prevăzute de lege care înlătură caracterul penal al faptei. (2) Efectul cauzelor care înlătură caracterul penal al faptei nu se extinde asupra participanților, cu excepția cazului fortuit.
Constrângerea fizică	Art. 27. – Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală săvârșită din cauza unei constrângeri fizice căreia făptuitorul nu i-a putut rezista.
Constrângerea morală	Art. 28. – Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală săvârșită din cauza unei constrângeri morale, exercitată prin amenințarea cu un pericol grav pentru persoana făptuitorului ori a altuia și care nu putea fi înlăturat în alt mod.
Cazul fortuit	Art. 29. – Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală al cărei rezultat este consecința unei împrejurări care nu putea fi prevăzută.
Minoritatea făptuitorului	Art. 30. – Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală săvârșită de un minor

care la data comiterii acesteia nu îndeplinea condițiile legale pentru a răspunde penal.

Iresponsabilitatea **Art. 31.** – Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală dacă făptuitorul, în momentul săvârșirii faptei, fie din cauza alienației mintale, fie din alte cauze, nu putea să-și dea seama de acțiunile sau inacțiunile sale ori nu putea fi stăpân pe ele.

Beția **Art. 32.** – (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală dacă făptuitorul, în momentul săvârșirii faptei, se găsea, din cauza unor împrejurări independente de voința sa, în stare de beție completă produsă de alcool sau de alte substanțe.

(2) Starea de beție voluntară completă produsă de alcool sau de alte substanțe nu înlătură caracterul penal al faptei. Ea poate constitui, după caz, o circumstanță atenuantă sau agravantă.

Eroarea de fapt **Art. 33.** – (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală când făptuitorul, în momentul săvârșirii acesteia, nu cunoaște existența unei stări, situații sau împrejurări de care depinde caracterul penal al faptei.

(2) Nu constituie o circumstanță agravantă împrejurarea pe care făptuitorul nu a cunoscut-o în momentul săvârșirii infracțiunii.

(3) Dispozițiile alin.(1) și (2) se aplică și faptelor săvârșite din culpă pe care legea penală le pedepsește, numai dacă necunoașterea stării, situației sau împrejurării respective nu este ea însăși rezultatul culpei.

Capitolul IV

Tentativa

Tentativa

Art. 34. – (1) Tentativa constă în punerea în executare a intenției de a săvârși infracțiunea, executare care a fost, însă, întreruptă sau nu și-a produs efectul.

(2) Există tentativă și în cazul în care consumarea infracțiunii nu a fost posibilă din cauza insuficienței sau defectuoșității mijloacelor folosite, ori din cauza împrejurării că în timpul când s-au săvârșit actele de executare, obiectul lipsea de la locul unde făptuitorul credea că se află.

(3) Nu există tentativă atunci când imposibilitatea de consumare a infracțiunii este consecința modului cum a fost concepută executarea.

Pedepsirea tentativei

Art. 35. – (1) Tentativa la crimă se pedepsește întotdeauna, iar tentativa la delict numai când legea prevede aceasta.

(2) În cazul persoanei fizice tentativa se sancționează cu o pedeapsă imediat inferioară categoriei de pedeapsă prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, dacă legea nu prevede altfel.

(3) În cazul persoanei juridice tentativa se sancționează cu o amendă cuprinsă între minimul special și maximul special al amenzii prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată, reduse la jumătate, dacă legea nu prevede altfel. La această pedeapsă se poate adăuga una sau mai multe din pedepsele complementare, cu excepția dizolvării persoanei juridice.

Desistarea și împiedicarea producerii rezultatului

Art. 36. – (1) Nu se pedepsește făptuitorul care s-a desistat ori a împiedicat mai înainte de descoperirea faptei producerea rezultatului.

(2) Dacă actele îndeplinite până în momentul desistării sau împiedicării producerii rezultatului

constituie o altă infracțiune, se aplică pedeapsa pentru acea infracțiune.

Capitolul V **Participația**

- Participanții** **Art. 37.** – Participanți sunt persoanele care contribuie la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în calitate de autori, instigatori sau complici.
- Autor** **Art. 38.** – (1) Autor este persoana care săvârșește în mod nemijlocit o faptă prevăzută de legea penală.
(2) Dacă mai multe persoane săvârșesc nemijlocit, împreună, o faptă prevăzută de legea penală, fiecare din ele va fi pedepsită ca autor.
- Instigator** **Art. 39.** – Instigator este persoana care, cu intenție, determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală.
- Complice** **Art. 40.** – (1) Complice este persoana care, cu intenție, în orice mod, înlesnește săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală sau ajută la săvârșirea acesteia.
(2) Este, de asemenea, complice persoana care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită.

Pedeapsa în caz de participație

Art. 41. – Instigatorul și complicele la o faptă prevăzută de legea penală, săvârșită cu intenție, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. La stabilirea pedepsei se ține seama de contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, precum și de dispozițiile art.87.

Circumstanțe personale și reale

Art. 42. – (1) Circumstanțele privitoare la persoana unui participant nu se răsfrâng asupra celorlalți.

(2) Circumstanțele privitoare la faptă se răsfrâng asupra participanților numai în măsura în care aceștia le-au cunoscut sau le-au prevăzut.

Împiedicarea săvârșirii faptei

Art. 43. – (1) Participantul nu se pedepsește dacă împiedică în cursul executării, dar înainte de descoperirea faptei, consumarea acesteia.

(2) Dacă actele săvârșite până în momentul împiedicării constituie o altă faptă prevăzută de legea penală, participantului i se aplică pedeapsa pentru acea faptă.

Participația improprie

Art. 44. – (1) Determinarea, înlesnirea sau ajutorarea, în orice mod, cu intenție, la săvârșirea din culpă de către o altă persoană, a unei fapte prevăzute de legea penală, se sancționează cu pedeapsa pe care legea o prevede pentru fapta comisă cu intenție.

(2) Determinarea, înlesnirea sau ajutorarea, în orice mod, cu intenție, la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, de către o persoană care comite acea faptă fără vinovăție, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru aceea infracțiune.

(3) Dispozițiile art. 42 și 43 se aplică în mod corespunzător.

Capitolul VI

Răspunderea penală a persoanei juridice

Condițiile răspunderii penale a persoanelor juridice

Art. 45. – (1) Persoanele juridice, cu excepția statului, a autorităților publice și a instituțiilor publice, răspund penal, în cazurile prevăzute de lege, pentru infracțiunile săvârșite în numele sau în interesul persoanelor juridice, de către organele sau reprezentanții acestora.

(2) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a participat la săvârșirea aceleiași fapte.

Capitolul VII

Pluralitatea de infracțiuni

Formele pluralității

Art. 46. – Pluralitatea de infracțiuni constituie, după caz, concurs de infracțiuni sau recidivă.

Concursul de infracțiuni

Art. 47. – (1) Există concurs real de infracțiuni când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin două ori mai multe acțiuni sau inacțiuni, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele.

(2) Există concurs formal de infracțiuni când o acțiune sau o inacțiune săvârșită de aceeași persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc și urmărilor pe care le-a produs, întrunește elementele mai multor infracțiuni.

(3) În cazul concursului formal de infracțiuni, fapta se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă.

**Pedeapsa
principală în caz
de concurs real
de infracțiuni**

Art. 48. – (1) În caz de concurs real de infracțiuni se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte, iar dintre acestea se aplică pedeapsa, în una din următoarele modalități:

a) când s-au stabilit numai pedepse privative de libertate:

1. se aplică pedeapsa cea mai grea stabilită pentru una din infracțiunile concurente, care poate fi sporită până la maximul ei special, iar când acest maxim special nu este îndeplător se poate aplica un spor, fără ca pedeapsa rezultantă să depășească totalul duratei pedepselor stabilite pentru infracțiunile concurente și nici maximul general al pedepsei imediat superioare ori

2. se aplică o pedeapsă care reprezintă totalul pedepselor stabilite pentru infracțiunile concurente, fără ca pedeapsa rezultantă să poată depăși maximul general al pedepsei imediat superioare;

b) când s-au stabilit numai pedepse cu amenda:

1. se aplică amenda cea mai mare stabilită pentru una din infracțiunile concurente, care poate fi sporită până la maximul ei special, iar când acest maxim special nu este îndeplător se poate aplica un spor, fără ca pedeapsa rezultantă să depășească totalul pedepselor cu amenda stabilite de instanță pentru infracțiunile concurente și nici maximul general al amenziilor ori

2. se aplică o amendă care reprezintă totalul amenzilor stabilite pentru infracțiunile concurente, fără ca amenda rezultantă aplicată să poată depăși maximul general al amenziilor;

c) când s-au stabilit pedepse privative de libertate și pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa privativă de libertate, la care se poate adăuga amenda, în total sau în parte.

(2) Dacă vreuna din pedepsele stabilite pentru infracțiunile concurente este detențiunea pe viață, se aplică această pedeapsă.

(3) Dispozițiile alin.(1) se aplică și în cazul când pentru una sau pentru toate infracțiunile concurente s-a pronunțat o hotărâre de condamnare definitivă.

**Pedeapsa
complementară și
măsurile de
siguranță în caz
de concurs real de
infracțiuni**

Art. 49. – (1) Dacă pentru una din infracțiunile concurente s-a stabilit și o pedeapsă complementară, aceasta se aplică alături de pedeapsa privativă de libertate.

(2) Pedepsele complementare de natură diferită sau chiar de aceeași natură, dar cu un conținut diferit, se aplică alături de pedeapsa privativă de libertate.

(3) Dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de aceeași natură și cu același conținut, se aplică cea mai grea dintre acestea.

(4) Măsurile de siguranță de aceeași natură în cazul infracțiunilor concurente se iau o singură dată, iar dacă sunt de natură diferită se cumulează.

Recidiva

Art. 50. – (1) Recidivă există în următoarele cazuri:

a) când după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la o pedeapsă privativă de libertate cuprinsă între un an și 5 ani, condamnatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate mai mare de un an, înainte de începerea executării pedepsei, în timpul executării acesteia sau în stare de evadare;

b) când după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 5 ani, condamnatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate mai mare de un an, înainte de începerea executării pedepsei, în timpul executării acesteia sau în stare de evadare;

c) când după executarea unei pedepse privative de libertate cuprinse între un an și 5 ani, condamnatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate mai mare de un an;

d) când după executarea unei pedepse privative de libertate mai mare de 5 ani, condamnatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate mai mare de un an.

(2) Există recidivă și în cazurile în care una dintre pedepsele prevăzute în alin.(1) este detențiunea pe viață.

(3) Pentru stabilirea stării de recidivă se ține seama și de hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate pentru o faptă prevăzută și de legea română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii.

Sanctiunea în caz de recidivă

Art. 51. – (1) În cazul recidivei după condamnare prevăzute în art.50 alin.(1) lit.a), se aplică regulile concursului de infracțiuni. Dacă cel condamnat a executat o parte din pedeapsă, regulile concursului de infracțiuni se aplică ținând seama de pedeapsa care a mai rămas de executat.

(2) În cazul recidivei după condamnare prevăzute în art.50 alin.(1) lit.b), pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită ulterior și pedeapsa aplicată pentru infracțiunea anterioară se cumulează, fără a se putea depăși maximul general al pedepsei imediat superioare. Dacă cel condamnat a executat o parte din pedeapsă, cumulul se face între pedeapsa ce a mai rămas de executat și pedeapsa aplicată pentru infracțiunea săvârșită ulterior.

(3) În cazul recidivei după executare prevăzute în art.50 alin.(1) lit.c) și d), se aplică o pedeapsă care poate fi sporită cu 10 ani, în cadrul limitelor pedepsei imediat superioare.

Pedeapsa în unele cazuri când nu există recidivă

Art. 52. – Când după condamnarea definitivă cel condamnat săvârșește o nouă infracțiune, înainte de începerea executării pedepsei, în timpul executării acesteia sau în stare de evadare, și nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru starea de recidivă, pedeapsa se aplică potrivit regulilor concursului de infracțiuni.

**Condamnări
care nu atrag
starea de
recidivă**

Art. 53. – (1) La stabilirea stării de recidivă nu se ține seama de hotărârile de condamnare privitoare la:

- a) infracțiunile săvârșite în timpul minorității;
- b) infracțiunile săvârșite din culpă;
- c) infracțiunile amnistiate;
- d) faptele care nu mai sunt prevăzute ca infracțiuni de legea penală.

(2) De asemenea, nu se ține seama de condamnările pentru care a intervenit reabilitarea sau în cazul cărora s-a împlinit termenul de reabilitare.

**Pedeapsa în
cazul pluralității
de infracțiuni
săvârșite de
persoana
juridică**

Art. 54. – (1) În caz de concurs de infracțiuni săvârșit de persoana juridică, se aplică amenda până la maximumul special prevăzut în art.80 alin.(2) sau (3) pentru infracțiunea cea mai gravă, care poate fi majorat cu o pătrime.

(2) În cazul în care persoana juridică a mai fost condamnată anterior definitiv pentru o infracțiune, se aplică dispozițiile alin.(1), dacă pedeapsa aplicată pentru infracțiunea anterioară nu a fost executată. Dacă pedeapsa anterioară a fost executată, se aplică pedeapsa amenzii până la maximumul special prevăzut în art.80 alin.(2) sau (3), care poate fi majorat cu o treime.

(3) Pedepsele complementare se pot cumula.

**Unitatea
infracțiunii
continue și a
celelalte complexe**

Art. 55. – (1) În cazul infracțiunii continue și al infracțiunii complexe nu există pluralitate de infracțiuni.

(2) Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții, acțiuni sau inacțiuni care prezintă fiecare în parte conținutul aceleiași infracțiuni. În acest caz, se aplică pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, la care se poate adăuga un spor până la maximul special, iar când acest maxim nu este îndeștător se poate aplica un spor fără ca pedeapsa să poată depăși maximul general.

(3) Infracțiunea este complexă când în conținutul său intră, ca element constitutiv sau ca element circumstanțial, o acțiune sau inacțiune care constituie prin ea însăși o faptă prevăzută de legea penală.

**Recalcularea
pedepsei pentru
infracțiunea
continuată sau
complexă**

Art. 56. – Dacă cel condamnat definitiv pentru o infracțiune continuată sau complexă este judecat ulterior și pentru alte acțiuni sau inacțiuni care intră în conținutul aceleiași infracțiuni, ținându-se seama de infracțiunea săvârșită în întregul ei, se stabilește o pedeapsă corespunzătoare, care nu poate fi mai mică decât cea pronunțată anterior.

TITLUL III

Pedepsele

Capitolul I

Categoriile și limitele generale ale pedepselor care se aplică persoanei fizice

**Pedeapsa și
scopul ei**

Art. 57. – (1) Pedeapsa este o măsură de constrângere aplicată în scopul reeducării condamnatului și al prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

(2) Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana condamnatului.

Felurile pedepselor

Art. 58. – (1) Pedepsele care se aplică persoanei fizice sunt: pedepse principale, pedepse complementare și pedepse accesorii.

(2) Pedepsele principale se împart în: pedepse principale pentru delikte și pedepse principale pentru crime.

(3) Pedepsele principale pentru delikte sunt:

a) munca în folosul comunității, între 100 și 500 de ore;

b) amenda sub forma zilelor-amendă, între 5 și 360 de zile, fiecare zi fiind socotită între 100.000 lei și 1.000.000 lei;

c) închisoarea între 15 zile și un an;

d) închisoarea strictă între un an și 15 ani.

(4) Pedepsele principale pentru crime sunt:

a) detențiunea severă între 15 și 30 de ani;

b) detențiunea pe viață.

(5) Pedepsele complementare pentru delikte și crime sunt:

a) interzicerea exercițiului unor drepturi de la un an la 10 ani;

b) degradarea militară.

(6) Pedepsa accesorie pentru delikte și crime constă în interzicerea exercițiului tuturor drepturilor prevăzute ca pedeapsă complementară.

Capitolul II

Categoriile și limitele generale ale pedepselor care se aplică persoanei juridice

Felurile pedepselor

Art. 59. – (1) Pedepsele care se aplică persoanei juridice pentru delikte sau crime sunt: pedepse principale și pedepse complementare.

(2) Pedepsa principală este amenda de la 10.000.000 lei la 10.000.000.000 lei.

(3) Pedepsele complementare sunt:

- a) dizolvarea persoanei juridice;
- b) suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice pe o durată de la un an la 3 ani;
- c) interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice, pe o durată de la un an la 5 ani;
- d) interzicerea accesului la unele resurse financiare, pe o durată de la un an la 5 ani;
- e) afișarea hotărârii de condamnare sau difuzarea ei în Monitorul Oficial al României, prin presă ori mijloace de comunicare audiovizuală.

(4) Pedepsele complementare prevăzute în alin.(3) lit.b)-e) se pot aplica în mod cumulativ, integral sau parțial.

Capitolul III

Regimul de executare a pedepselor principale aplicate persoanei fizice

Secțiunea 1

Regimul de executare a pedepsei muncii în folosul comunității

Conținutul pedepsei și modul de executare

Art. 60. – (1) Dacă legea prevede pentru un delikt pedeapsa închisorii sau a închisorii stricte de cel mult 3 ani, instanța poate dispune în locul pedepsei privative de libertate executarea unei munci neremunerate în folosul comunității, pe o durată de cel puțin 100 de ore.

(2) Durata maximă a muncii în folosul comunității este de 300 de ore, în cazul în care legea prevede pedeapsa închisorii, și de 500 de ore, în cazul în care legea prevede pedeapsa închisorii stricte de cel mult 3 ani.

(3) Munca în folosul comunității poate fi dispusă numai cu consimțământul inculpatului.

(4) Dacă persoana condamnată nu execută această pedeapsă sau, în timpul executării ei nu îndeplinește obligațiile care-i revin ori le îndeplinește în mod defectuos, instanța poate dispune, dacă legea nu prevede alt mod de sancționare, revocarea muncii în folosul comunității, înlocuind-o, integral sau parțial, după caz, cu închisoarea sau cu închisoarea strictă de cel mult 3 ani.

(5) Modul de executare a muncii în folosul comunității este reglementat prin legea pentru executarea pedepselor.

Secțiunea a 2 - a

Regimul de executare a pedepsei amenzii

Conținutul pedepsei amenzii sub forma zilelor- amendă

Art. 61. – (1) Pedeapsa amenzii constă în suma de bani pe care făptuitorul este condamnat să o plătească.

(2) Pedeapsa amenzii se aplică sub forma zilelor-amendă. În acest caz suma totală care urmează să fie plătită rezultă din înmulțirea numărului de zile de pedeapsă stabilite de instanță în raport cu gravitatea faptei și persoana făptuitorului, cu suma reprezentând evaluarea în bani a fiecărei zile de pedeapsă, ținându-se seama de posibilitățile financiare ale făptuitorului și de obligațiile legale ale acestuia față de persoanele aflate în grija sa.

(3) Dacă legea prevede că o infracțiune se pedepsește numai cu amendă, fără a-i arăta limitele, minimul special al zilelor-amendă este de 20 zile, iar maximul special de 120 zile, dacă legea nu prevede altfel.

(4) Când legea prevede pedeapsa amenzii, fără a-i arăta limitele, alternativ cu pedeapsa închisorii, minimul special al zilelor-amendă este de 40 zile, iar maximul special de 180 zile, iar când legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii stricte, minimul special este de 60 zile și maximul special de 240 zile.

**Înlocuirea
pedepsei
amenzii sub
forma zilelor-
amendă**

Art. 62. – (1) În cazul condamnatului care se sustrage cu rea-credință de la executarea amenzii, dacă legea prevede pedeapsa închisorii stricte ca pedeapsă alternativă la amendă, instanța poate înlocui amenda cu munca în folosul comunității până la 500 de ore sau, în cazul în care condamnatul nu își dă consimțământul pentru această pedeapsă, cu pedeapsa închisorii stricte.

(2) În cazul condamnatului care se sustrage cu rea-credință de la executarea amenzii, dacă legea prevede pedeapsa închisorii ca pedeapsă alternativă la amendă, instanța poate înlocui amenda cu munca în folosul comunității până la 300 de ore sau, în cazul în care condamnatul nu își dă consimțământul pentru această pedeapsă, cu pedeapsa închisorii.

(3) La înlocuirea pedepsei amenzii, se ține seama de durata zilelor-amendă neplătite.

Secțiunea a 3 - a**Regimul de executare a pedepselor privative de libertate****Regulile
generale ale
executării
pedepselor
principale
privative de
libertate**

Art. 63. – (1) Executarea pedepselor principale privative de libertate se bazează pe sistemul progresiv. Condamnații au posibilitatea să treacă dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de legea pentru executarea pedepselor.

(2) Pedepsele privative de libertate se execută în unul din următoarele regimuri:

- a) regimul deschis;
- b) regimul semideschis;
- c) regimul închis;
- d) regimul de maximă siguranță.

(3) Regimul executării pedepselor privative de libertate se bazează pe posibilitatea condamnaților de a presta o muncă utilă, dacă sunt apti pentru muncă, pe educarea condamnaților, pe respectarea de către aceștia a disciplinei muncii și a ordinii interioare a locurilor de deținere, precum și pe stimularea și recompensarea celor stăruitori în muncă, disciplinați și care dau dovezi temeinice de îndreptare. Toate mijloacele folosite în cadrul regimului executării pedepselor privative de libertate trebuie să contribuie la reintegrarea în societate a celor condamnați și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către aceștia.

(4) După împlinirea vârstei de 60 de ani, condamnații pot presta o muncă numai la cererea acestora, dacă sunt apti pentru muncă.

**Locul și modul
de executare a
pedepselor
privative de
libertate**

Art. 64. – (1) Executarea pedepselor privative de libertate se face, potrivit dispozițiilor legii pentru executarea pedepselor, în locuri anume destinate, denumite penitenciare.

(2) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate execută aceste pedepse separat de condamnații bărbați.

(3) Minorii condamnați la pedepse privative de libertate execută aceste pedepse separat de condamnații majori sau în locuri de deținere speciale, cu asigurarea posibilității de a continua învățământul general obligatoriu și de a dobândi o pregătire profesională potrivit cu aptitudinile lor.

**Regimul de
muncă**

Art. 65. – (1) Munca prestată de condamnat este remunerată, cu excepția muncilor cu caracter gospodăresc necesare locului de deținere.

(2) Normele, timpul de muncă și remunerația muncii condamnatului sunt cele stabilite prin lege.

(3) Din remunerația muncii condamnatului o parte revine acestuia, iar cealaltă parte revine administrației penitenciarului. Aceste părți, precum și modul de folosire se stabilesc prin legea pentru executarea pedepselor.

Secțiunea a 4 - a

**Regimul de executare a pedepsei închisorii și a pedepsei
închisorii stricte**

**Locul și modul
de executare a
pedepsei
închisorii**

Art. 66. – (1) Executarea pedepsei închisorii se face în penitenciare anume destinate sau în secții speciale ale celorlalte penitenciare.

(2) Regimul executării pedepsei închisorii este regimul deschis, prevăzut de legea pentru executarea pedepselor.

Locul și modul de executare a pedepsei închisorii stricte

Art. 67. – (1) Executarea pedepsei închisorii stricte se face în penitenciare anume destinate.

(2) Regimul executării pedepsei închisorii stricte este regimul închis, în cazul persoanei condamnate la pedeapsa închisorii stricte mai mare de 5 ani sau regimul semideschis, în cazul pedepsei închisorii stricte care nu depășește 5 ani.

(3) Condamnatul la pedeapsa închisorii stricte poate trece în celelalte regimuri în condițiile prevăzute de legea pentru executarea pedepselor.

Secțiunea a 5 - a

Regimul de executare a pedepsei detențiunii pe viață și a pedepsei detențiunii severe

Locul și modul de executare a pedepsei detențiunii pe viață și a detențiunii severe

Art. 68. – (1) Detențiunea pe viață și detențiunea severă se execută în penitenciare anume destinate sau în secții speciale ale celorlalte penitenciare.

(2) Regimul executării detențiunii pe viață și detențiunii severe este regimul de maximă siguranță. Condamnatul la pedeapsa detențiunii pe viață sau detențiunii severe poate trece în celelalte regimuri în condițiile prevăzute de legea pentru executarea pedepselor.

Neaplicarea pedepsei detențiunii pe viață

Art. 69. – (1) Pedeapsa detențiunii pe viață nu se aplică persoanei care, la data pronunțării hotărârii de condamnare, a împlinit vârsta de 60 de ani. În acest caz, în locul detențiunii pe viață se aplică pedeapsa maximă a detențiunii severe și pedeapsa complementară a interzicerii exercițiului unor drepturi pe durata maximă.

(2) În cazul în care cel condamnat la pedeapsa detențiunii pe viață a împlinit vârsta de 60 de ani în timpul executării pedepsei, detențiunea pe viață se înlocuiește cu pedeapsa maximă a detențiunii severe.

**Calculul
pedepsei în
cazul comutării
sau înlocuirii
pedepsei
detențiunii pe
viață**

Art. 70. – În cazul comutării sau înlocuirii pedepsei detențiunii pe viață cu pedeapsa detențiunii severe, perioada de detențiune executată se consideră ca parte executată din pedeapsa detențiunii severe.

Secțiunea a 6 - a Liberarea condiționată

**Liberarea
condiționată a
condamnatului
la pedeapsa
închisorii, a
închisorii stricte
și a detențiunii
severe**

Art. 71. – (1) După ce a executat cel puțin două treimi din pedeapsa închisorii ori a închisorii stricte sau trei pătrimi din pedeapsa detențiunii severe, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama de durata din pedeapsa care mai rămâne de executat, de vârsta, starea sănătății, forma de vinovăție și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

(2) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin.(1) se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din pedeapsa închisorii ori a închisorii stricte sau a cel puțin două treimi din pedeapsa detențiunii severe.

(3) În timpul liberării condiționate, instanța poate să-l oblige pe condamnat să se supună măsurilor de supraveghere prevăzute în art.103.

Liberarea condiționată a condamnatului la pedeapsa detențiunii pe viață

Art. 72. – (1) Cel condamnat la pedeapsa detențiunii pe viață poate fi liberat condiționat, în mod excepțional, după executarea efectivă a 20 de ani de detențiune, ținându-se seama de antecedentele sale penale, precum și de faptul că este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare.

(2) Condamnatul trecut de vârsta de 60 de ani poate fi liberat condiționat după executarea efectivă a 15 ani de detențiune, dacă sunt îndeplinite și celelalte condiții prevăzute în alin.(1).

(3) Pedeapsa se consideră executată dacă în termen de 10 ani de la liberare condamnatul nu a săvârșit din nou o infracțiune. Dacă în acest interval condamnatul a comis din nou o infracțiune, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art.73.

(4) În timpul liberării condiționate instanța poate să-l oblige pe condamnat să se supună măsurilor de supraveghere prevăzute în art.103.

Efectele liberării condiționate

Art. 73. – (1) Pedeapsa se consideră executată dacă în intervalul de timp de la liberare și până la împlinirea duratei pedepsei, cel condamnat nu a săvârșit din nou o infracțiune.

(2) Dacă până la împlinirea duratei pedepsei cel liberat a comis din nou o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii, instanța, ținând seama de gravitatea acesteia, poate dispune fie menținerea liberării condiționate, fie revocarea.

(3) Dacă până la împlinirea duratei pedepsei cel liberat a comis din nou o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii stricte, a detențiunii severe sau a detențiunii pe viață, revocarea liberării condiționate este obligatorie.

(4) În cazul revocării liberării condiționate, pedeapsa stabilită pentru infracțiunea ulterioară și restul de pedeapsă care a mai rămas de executat din pedeapsa anterioară se cumulează, fără a depăși maximumul general al pedepsei celei mai grele.

Secțiunea a 7 - a

Executarea pedepsei într-o închisoare militară

Modul de executare a pedepsei într-o închisoare militară

Art. 74. – (1) Executarea pedepsei închisorii care nu depășește 2 ani, de către militarii în termen, se face într-o închisoare militară în cazurile prevăzute de lege, precum și în cazurile când instanța judecătorească, ținând seama de împrejurările cauzei și de persoana condamnatului, dispune aceasta.

(2) Dacă militarul condamnat a executat jumătate din durata pedepsei și a dat dovezi temeinice de îndreptare, partea din durata pedepsei ce a mai rămas de executat se reduce cu o treime, iar dacă s-a evidențiat în mod deosebit, reducerea poate depăși o treime, putând cuprinde chiar tot restul pedepsei.

(3) Dacă în timpul executării pedepsei militarul condamnat devine inapt serviciului, este liberat condiționat.

(4) Dacă în timpul executării pedepsei militarul condamnat săvârșește din nou o infracțiune, instanța care pronunță condamnarea aplică dispozițiile art.51 sau ale art.52. Pedeapsa astfel stabilită se execută într-un loc de deținere.

(5) După executarea pedepsei potrivit alin.(1)-(3) sau după grațierea totală ori după grațierea restului de pedeapsă, cel condamnat este reabilitat de drept.

(6) Dispozițiile alin.(1)-(5) sunt aplicabile și celor care au devenit militari în termen după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

(7) În cazul în care, înainte de începerea executării pedepsei într-o închisoare militară,

condamnatul a fost trecut în rezervă, pedeapsa se execută într-un loc de deținere.

Capitolul IV

Pedepsele complementare și pedepsele accesorii

Secțiunea 1

Pedepsele complementare

Conținutul pedepsei interzicerii exercițiului unor drepturi

Art. 75. – (1) Pedeapsa complementară a interzicerii exercițiului unor drepturi constă în interzicerea exercițiului unuia sau mai multora dintre următoarele drepturi:

a) dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții eligibile publice;

b) dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat;

c) dreptul de a ocupa o funcție, de a exercita o profesiune sau de a desfășura o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârșirea infracțiunii;

d) drepturile părintești;

e) dreptul de a fi tutore sau curator.

(2) Interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute la alin.(1) lit.b) se poate pronunța numai pe lângă interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute la alin.(1) lit. a), în afară de cazul când legea dispune altfel.

Aplicarea pedepsei interzicerii exercițiului unor drepturi

Art. 76. – (1) Pedeapsa complementară a interzicerii exercițiului unor drepturi poate fi aplicată dacă pedeapsa principală stabilită este privațiunea de libertate de cel puțin 2 ani și instanța constată că, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana făptuitorului, această pedeapsă este necesară.

(2) Aplicarea pedepsei interzicerii exercițiului unor drepturi este obligatorie când legea prevede

această pedeapsă.

(3) Condiția prevăzută în alin.(1) cu privire la cuantumul privațiunii de libertate trebuie să fie îndeplinită și în cazul în care aplicarea pedepsei prevăzută în acel alineat este obligatorie.

**Executarea
pedepsei
interzicerii
exercițiului unor
drepturi**

Art. 77. – Executarea pedepsei interzicerii exercițiului unor drepturi începe după executarea pedepsei privative de libertate, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori după prescripția executării pedepsei.

**Conținutul
pedepsei
degradării
militare și
modul ei de
aplicare**

Art. 78. – (1) Pedeapsa complementară a degradării militare constă în pierderea gradului și a dreptului de a purta uniformă.

(2) Degradarea militară se aplică în mod obligatoriu condamnaților militari și rezerviști dacă pedeapsa principală stabilită este detențiunea pe viață sau detențiunea severă.

(3) Degradarea militară poate fi aplicată condamnaților militari și rezerviști pentru infracțiuni săvârșite cu intenție dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea strictă de cel puțin 5 ani și de cel mult 15 ani.

**Secțiunea a 2 - a
Pedepsele accesorii**

**Conținutul și
modul de
executare a
pedepsei
accesorii**

Art. 79. – (1) Pedeapsa accesorie constă în interzicerea tuturor drepturilor prevăzute în art.75.

(2) Condamnarea la o pedeapsă privativă de libertate atrage de drept interzicerea drepturilor prevăzute în alin.(1) din momentul în care hotărârea de condamnare a rămas definitivă și până la terminarea executării pedepsei, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei.

(3) Pe durata amânării sau întreruperii executării pedepsei privative de libertate, condamnatul poate să-și exercite drepturile părintești și dreptul de a fi tutore sau curator, în afară de cazul în care aceste drepturi au fost anume interzise condamnatului prin hotărârea judecătorească.

(4) Pe durata suspendării executării pedepsei privative de libertate se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

Capitolul V

Regimul de executare a pedepselor aplicate persoanei juridice

Secțiunea 1

Regimul de executare a pedepsei amenzii

Conținutul pedepsei amenzii

Art. 80. – (1) Pedeapsa amenzii constă în suma de bani pe care persoana juridică este obligată să o plătească.

(2) Când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită de persoana fizică pedeapsa detențiunii, minimul special al amenzii pentru persoana juridică este de 25.000.000 lei, iar maximul special al amenzii este de 7.500.000.000 lei.

(3) Când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită de persoana fizică pedeapsa închisorii, minimul special al amenzii pentru persoana juridică este de 10.000.000 lei, iar maximul special al amenzii este de 5.000.000.000 lei.

Secțiunea a 2 - a

Regimul de executare a pedepsei dizolvării persoanei juridice

Conținutul și modul de executare a pedepsei

Art. 81. – (1) Dizolvarea persoanei juridice poate fi pronunțată atunci când persoana juridică a fost constituită în scopul săvârșirii de infracțiuni sau când obiectul său de activitate a fost deturnat în

**dizolvării
persoanei
juridice**

scopul săvârșirii de infracțiuni.

(2) Dizolvarea persoanei juridice are ca efect deschiderea procedurii de lichidare, potrivit legii.

(3) Prin hotărârea de dizolvare a persoanei juridice, instanța desemnează lichidatorul.

(4) O copie după dispozitivul hotărârii de dizolvare se transmite organului care a autorizat înființarea persoanei juridice și organului care a înregistrat persoana juridică, pentru a lua măsurile necesare.

Secțiunea a 3 - a

**Regimul de executare a pedepsei suspendării activității
sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice**

**Conținutul și
modul de
executare a
pedepsei
suspendării
activității sau a
uneia dintre
activitățile
persoanei
juridice**

Art. 82. – (1) Suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice constă în interzicerea activității sau a aceleia dintre activitățile persoanei juridice în exercitarea căreia a fost săvârșită infracțiunea.

(2) Suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice poate fi aplicată pentru o durată de la un an la 3 ani.

(3) O copie după dispozitivul hotărârii de suspendare se transmite organului care a autorizat înființarea persoanei juridice și organului care a înregistrat persoana juridică, pentru a lua măsurile necesare.

Secțiunea a 4 - a

**Dispoziții comune dizolvării persoanei juridice și suspendării
activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice**

**Conținutul
dispozițiilor
comune**

Art. 83. – (1) Dizolvarea și suspendarea nu pot fi aplicate partidelor politice, sindicatelor, patronatelor, cultelor religioase sau organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale,

constituite potrivit legii.

(2) Dizolvarea nu poate fi aplicată persoanelor juridice care își exercită activitatea în domeniul presei sau al audiovizualului.

(3) Activitatea în domeniul presei sau al audiovizualului nu poate fi suspendată.

Secțiunea a 5 - a

Regimul de executare a pedepsei interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice

Conținutul și modul de executare a pedepsei interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice

Art. 84. – (1) Interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice constă în interzicerea de a participa, direct sau indirect, la procedurile pentru atribuirea contractelor de achiziții publice, prevăzute de lege, pe o durată de la un an la 5 ani.

(2) O copie după dispozitivul hotărârii prin care s-a aplicat pedeapsa prevăzută în alin.(1) se transmite de îndată:

a) oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, în vederea efectuării formalităților de publicitate în registrul comerțului;

b) Ministerului Justiției, în vederea efectuării formalităților de publicitate în registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial;

c) altor autorități care țin evidența persoanelor juridice, în vederea efectuării formalităților de publicitate.

Secțiunea a 6 - a

Regimul de executare a pedepsei interzicerii accesului la unele resurse financiare

Conținutul și modul de executare a

Art. 85. – (1) Interzicerea accesului la unele resurse financiare constă în interzicerea de a obține fonduri prin plasamente de titluri de valoare sau de a obține

**pedepsei
interzicerii
accesului la
unele resurse
financiare**

fonduri de la instituțiile de credit ori instituțiile financiare, pe o durată de la un an la 5 ani.

(2) O copie după dispozitivul hotărârii de interzicere se transmite Băncii Naționale a României, Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Secțiunea a 7 - a

Regimul de executare a pedepsei afișării hotărârii de condamnare sau difuzării acesteia

**Conținutul și
modul de
executare a
pedepsei
afișării hotărârii
de condamnare
sau difuzării
acesteia**

Art. 86. – (1) Afișarea hotărârii de condamnare sau difuzarea ei în Monitorul Oficial al României, prin presă ori mijloace de comunicare audiovizuală se realizează pe cheltuiala persoanei juridice condamnate. Cheltuielile de afișare sau difuzare nu pot depăși cuantumul pedepsei amenzii aplicate persoanei juridice.

(2) Instanța poate dispune afișarea sau difuzarea integrală sau în extras a hotărârii de condamnare.

(3) Afișarea sau difuzarea hotărârii de condamnare nu poate dezvălui identitatea victimei sau a reprezentantului legal al acesteia fără consimțământul lor.

(4) Afișarea hotărârii de condamnare se realizează în locul stabilit de instanță și pentru perioada stabilită de aceasta, fără a putea depăși o durată de 2 luni.

(5) Difuzarea hotărârii de condamnare se face prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în unul sau mai multe ziare sau prin unul sau mai multe servicii de comunicații audiovizuale, stabilite de instanță.

Capitolul VI

Personalizarea pedepselor

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Regulile generale de personalizare a pedepsei

Art. 87. – (1) La stabilirea și aplicarea pedepselor pentru persoana fizică se ține seama de dispozițiile părții generale a acestui cod, de limitele de pedeapsă fixate în partea specială, de gravitatea faptei săvârșite, de persoana făptuitorului și de împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

(2) Când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede pedepse alternative, se ține seama de dispozițiile alin.(1), atât pentru alegerea uneia dintre pedepsele alternative, cât și pentru proporționalizarea acesteia.

(3) Pedepsa majorată ca urmare a cauzelor de agravare se execută în regimul corespunzător pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită.

(4) La stabilirea și aplicarea pedepselor pentru persoana juridică se ține seama de dispozițiile părții generale a acestui cod, de limitele de pedeapsă fixate în partea specială pentru persoana fizică, de gravitatea faptei săvârșite și de împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

(5) Cauzele de agravare sau de atenuare a răspunderii penale reținute de instanță trebuie motivate în cuprinsul hotărârii.

Secțiunea a 2 - a

Circumstanțe atenuante și agravante legale și judiciare

Circumstanțe atenuante legale

Art. 88. – Următoarele împrejurări constituie circumstanțe atenuante legale:

a) săvârșirea infracțiunii sub stăpânirea unei puternice tulburări sau emoții, determinată de o provocare din partea persoanei vătămate, produsă prin violență; printr-o atingere gravă a demnității persoanei sau prin alte acțiuni ilicite grave;

b) depășirea limitelor legitimei apărări sau ale stării de necesitate;

c) săvârșirea faptei cu un mobil sau cu un scop care pune în evidență pericolul redus al persoanei făptuitorului;

d) dacă prin atingerea minimă adusă uneia dintre valorile apărute de lege și prin conținutul ei concret fapta prezintă o gravitate redusă.

Circumstanțe agravante legale

Art. 89. – Următoarele împrejurări constituie circumstanțe agravante legale:

a) săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună;

b) săvârșirea infracțiunii prin metode sau mijloace care prezintă pericol public;

c) săvârșirea infracțiunii de către un făptuitor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor;

d) săvârșirea infracțiunii din motive josnice;

e) săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a profitat de situația prilejuită de o calamitate, de starea de asediu sau de starea de urgență;

f) săvârșirea infracțiunii asupra unei persoane aflate în imposibilitate de a se apăra sau de a-și exprima voința, asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani ori asupra membrilor familiei;

g) săvârșirea infracțiunii pentru a se sustrage pe sine sau pe altul de la urmărire, arestare sau executarea pedepsei;

h) săvârșirea infracțiunii pentru a înlesni sau ascunde comiterea altei infracțiuni.

**Circumstanțe
atenuante
judiciare**

Art. 90. – (1) Următoarele împrejurări pot constitui circumstanțe atenuante judiciare:

a) conduita bună a făptuitorului înainte de săvârșirea infracțiunii;

b) stăruința depusă de făptuitor pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau a repara paguba pricinuită;

c) atitudinea făptuitorului după săvârșirea infracțiunii, rezultând din prezentarea sa în fața autorității, comportarea sinceră în cursul procesului, înlesnirea descoperirii ori arestării participanților.

(2) Împrejurările enumerate în prezentul articol au caracter exemplificativ.

**Circumstanțe
agravante
judiciare**

Art. 91. – Poate constitui o circumstanță agravantă judiciară orice altă împrejurare decât cele enumerate în art.89 care imprimă faptei un caracter grav.

**Efectele
circumstanțelor
atenuante**

Art. 92. – (1) În cazul când există circumstanțe atenuante pedeapsa principală pentru persoana fizică se modifică după cum urmează:

a) când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa detențiunii severe;

b) când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede detențiunea severă, se aplică pedeapsa închisorii stricte;

c) când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede închisoarea strictă, se aplică pedeapsa închisorii sau se aplică munca în folosul comunității ori amenda sub forma zilelor-amendă;

d) când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede închisoarea, se aplică munca în folosul comunității sau amenda sub forma zilelor-amendă;

e) când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede numai amenda sub forma zilelor-amendă, se aplică amenda între 5 și 20 de zile.

(2) Când există circumstanțe atenuante, pedeapsa complementară privativă de drepturi, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată, iar în cazul persoanei juridice nu se poate aplica pedeapsa complementară a dizolvării ori a suspendării activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice.

(3) Coborârea pedepsei sub limitele legale este obligatorie în cazul circumstanțelor atenuante legale și facultativă în celelalte cazuri.

Efectele circumstanțelor agravante

Art. 93. – (1) În cazul când există circumstanțe agravante, persoanei fizice i se aplică o pedeapsă care poate fi sporită cu 5 ani, în cadrul limitelor pedepsei imediat superioare, dacă legea nu prevede altfel.

(2) În cazul aplicării amenzii sub forma zilelor - amendă, se poate aplica un spor de cel mult o treime din maximul special fără să depășească maximul general.

(3) Când există circumstanțe agravante, persoanei juridice i se aplică pedeapsa amenzii până la maximul special prevăzut în art.80 alin.(2) sau (3) care poate fi majorat cu o treime.

Concursul între cauzele de agravare și de atenuare

Art. 94. – (1) În caz de concurs între cauzele de agravare și cauzele de atenuare, instanța aplică prevederile art.92 sau art. 93, după cum cauzele de atenuare sau de agravare au caracter preponderent. În cazul în care cauzele de atenuare au caracter preponderent, se poate face abstracție de cauzele de agravare, iar dacă au caracter preponderent cauzele de agravare, se poate face abstracție de cauzele de atenuare.

(2) În caz de echivalență a acestor cauze, se aplică o pedeapsă făcându-se abstracție de cauzele de atenuare sau de agravare.

Secțiunea a 3 - a
Suspendarea condiționată a executării pedepsei
aplicată persoanei fizice

Condițiile de aplicare a suspendării condiționate

Art. 95. – (1) Instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o anumită durată dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) pedeapsa aplicată pentru delict este închisoarea de cel mult 5 ani sau amendă;

b) făptuitorul nu a mai fost condamnat anterior la o pedeapsă privativă de libertate când condamnarea intră în unul din cazurile prevăzute în art.53;

c) se apreciază că scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

(2) Suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi acordată și în caz de concurs de infracțiuni dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani și sunt întrunite condițiile prevăzute în alin.(1) lit.b) și c).

(3) Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu atrage suspendarea executării măsurilor de siguranță și a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare.

(4) Suspendarea condiționată a executării pedepsei trebuie motivată.

Termenul de încercare

Art. 96. – (1) Durata suspendării condiționate a executării pedepsei constituie termen de încercare pentru condamnat și se compune din quantumul pedepsei închisorii aplicate, la care se adaugă un interval de timp de 2 ani.

(2) În cazul când pedeapsa a cărei executare a fost suspendată constă în zile - amendă, termenul de încercare este de un an.

(3) Termenul de încercare se calculează de la data când hotărârea prin care s-a pronunțat suspendarea condiționată a executării pedepsei a rămas definitivă.

**Revocarea în
cazul săvârșirii
unei infracțiuni**

Art. 97. – (1) Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei.

(2) Revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei nu are loc dacă infracțiunea săvârșită ulterior a fost descoperită după expirarea termenului de încercare.

(3) Dacă infracțiunea ulterioară este săvârșită din culpă, se poate aplica din nou suspendarea condiționată a executării pedepsei. În acest caz, nu mai are loc revocarea primei suspendări.

**Revocarea în
cazul
neexecutării
obligațiilor civile**

Art. 98. – Dacă până la expirarea termenului de încercare condamnatul nu a îndeplinit obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, instanța poate dispune revocarea suspendării executării pedepsei, în afară de cazul când cel condamnat dovedește că nu a avut posibilitatea de a îndeplini ele obligații.

**Anularea
suspendării
pentru
infracțiuni
săvârșite
anterior**

Art. 99. – (1) Dacă se descoperă că cel condamnat a mai săvârșit o infracțiune înainte de pronunțarea hotărârii prin care s-a dispus suspendarea sau până la rămânerea definitivă a acesteia, pentru care i s-a aplicat o pedeapsă privativă de libertate chiar după expirarea termenului de încercare, suspendarea condiționată a executării pedepsei se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni sau recidivă.

(2) Anularea suspendării condiționate a executării pedepsei nu are loc dacă infracțiunea care ar fi putut atrage anularea a fost descoperită după expirarea termenului de încercare.

(3) În cazurile prevăzute în alin.(1), dacă pedeapsa rezultată în urma aplicării dispozițiilor

privind concursul de infracțiuni sau recidiva nu depășește 3 ani, instanța poate aplica dispozițiile art.95.

(4) În cazul când se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, termenul de încercare se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunțat suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Reabilitarea în cazul suspendării condiționate a executării pedepsei

Art. 100. – Condamnatul este reabilitat de drept dacă nu a săvârșit din nou o infracțiune înăuntrul termenului de încercare și nici nu s-a pronunțat revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art.97 sau art.98.

Secțiunea a 4 - a
Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere aplicată persoanei fizice

Condițiile de aplicare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere

Art. 101. – (1) Instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) pedeapsa aplicată pentru delict este închisoarea de cel mult 7 ani;

b) făptuitorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa detențiunii sau a închisorii stricte ori a fost condamnat la pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani, în afară de cazul când condamnarea intră în unul dintre cazurile prevăzute în art.53;

c) se apreciază, ținând seama de persoana condamnatului și de comportamentul său după comiterea faptei, că pronunțarea condamnării constituie un avertisment pentru acesta și, chiar fără executarea pedepsei, condamnatul nu va mai săvârși infracțiuni.

(2) Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi acordată și în cazul concursului

de infracțiuni dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 5 ani și sunt întrunite condițiile prevăzute în alin.(1) lit.b) și c).

(3) Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu atrage suspendarea executării măsurilor de siguranță și a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare.

(4) Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere trebuie motivată.

Termenul de încercare

Art. 102. – (1) Termenul de încercare în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere se compune din quantumul pedepsei închisorii aplicate, la care se adaugă un interval de timp, stabilit de instanță, între 2 ani și 5 ani.

(2) Dispozițiile art.96 alin.(3) se aplică în mod corespunzător.

Măsurile de supraveghere și obligațiile condamnatului

Art. 103. – (1) Pe durata termenului de încercare, condamnatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte, la datele fixate, la judecătorul desemnat cu supravegherea lui, la serviciul de reintegrare socială și supraveghere sau la alte organe stabilite de instanță;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a permite controlul mijloacelor lui de existență.

(2) Datele prevăzute în alin.(1) lit.b), c) și d) se comunică persoanelor sau organelor stabilite la alin.(1) lit. a).

(3) Instanța poate să impună condamnatului respectarea uneia sau a mai multora din următoarele obligații:

a) să desfășoare o activitate sau să urmeze un curs de învățământ ori de calificare;

b) să nu schimbe domiciliul sau reședința avută ori să nu depășească limita teritorială stabilită decât în condițiile fixate de instanță;

c) să nu frecventeze anumite locuri stabilite;

d) să nu intre în legătură cu anumite persoane;

e) să nu conducă nici un vehicul sau anumite vehicule;

f) să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire, în special în scopul dezintoxicării.

(4) Supravegherea executării obligațiilor stabilite de instanță conform alin.(3) lit.a)-f) se face de organele prevăzute în alin.(1) lit.a) și aceleași organe sesizează instanța în caz de neîndeplinire a obligațiilor, pentru luarea măsurilor în condițiile art.104 alin.(2).

**Revocarea
suspendării
executării
pedepsei sub
supraveghere**

Art. 104. – (1) Dispozițiile art.97 și art.98 se aplică în mod corespunzător și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

(2) Dacă cel condamnat nu îndeplinește măsurile de supraveghere prevăzute de lege ori obligațiile stabilite de instanță, aceasta poate să revoce suspendarea executării pedepsei dispunând executarea în întregime a pedepsei sau să prelungească termenul de încercare cu cel mult 3 ani.

**Anularea
suspendării
executării
pedepsei sub
supraveghere**

Art. 105. – (1) Dispozițiile art.99 alin.(1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

(2) În cazurile prevăzute de art.99 alin.(1), dacă pedeapsa rezultată în urma aplicării dispozițiilor privind concursul de infracțiuni sau recidiva nu depășește 5 ani, instanța poate aplica dispozițiile art.101.

(3) În cazul când se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, termenul de încercare se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii

prin care s-a pronunțat anterior suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Reabilitarea în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere

Art. 106. – Condamnatul este reabilitat de drept dacă nu a săvârșit din nou o infracțiune înăuntrul termenului de încercare și nici nu s-a pronunțat revocarea suspendării executării pedepsei în baza art.104.

Secțiunea a 5 - a
Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere
cu obligația condamnatului de a efectua o muncă
în folosul comunității

Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere cu obligația condamnatului de a efectua o muncă în folosul comunității

Art. 107. – (1) În cazul în care dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere în condițiile art.101, instanța poate stabili obligația condamnatului de a efectua în termenul de încercare o muncă în folosul comunității, pe o perioadă de cel mult 300 de ore, potrivit art.60.

(2) Dacă cel condamnat nu efectuează munca în folosul comunității ori are o conduită necorespunzătoare în timpul efectuării acesteia prin neîndeplinirea obligațiilor care îi revin sau prin îndeplinirea lor nesatisfăcătoare, instanța poate revoca suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dispunând executarea în întregime a pedepsei sau prelungirea termenului de încercare cu cel mult 3 ani.

(3) Dispozițiile art.102 - 106 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 6 - a
Renunțarea la pedeapsă și amânarea aplicării pedepsei
pentru persoana fizică

Renunțarea la pedeapsă

Art. 108. – În cazul infracțiunilor sancționate cu pedeapsa închisorii, instanța poate să nu aplice nici o pedeapsă inculpatului care nu a avut antecedente penale, a acoperit prejudiciul cauzat și a dat dovezi temeinice că se poate îndrepta chiar fără aplicarea unei pedepse.

Amânarea aplicării pedepsei

Art. 109. – (1) În cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa închisorii sau a închisorii stricte de cel mult 5 ani, instanța, după stabilirea pedepsei, poate să amâne aplicarea acesteia dacă inculpatul nu a avut antecedente penale, a acoperit prejudiciul cauzat sau dovedește că are posibilitatea de a-l acoperi, iar după săvârșirea faptei a dat dovezi temeinice că se poate îndrepta chiar fără aplicarea pedepsei.

(2) În cazul în care amână aplicarea pedepsei, instanța fixează în cușorul hotărârii data la care urmează să se pronunțe asupra pedepsei, care nu poate depăși 2 ani din momentul pronunțării hotărârii.

(3) Intervalul de timp dintre momentul pronunțării hotărârii și data fixată de instanță potrivit alin.(2) constituie perioadă de probă pentru inculpat.

(4) În perioada de probă, instanța îl poate obliga pe inculpat să se supună măsurilor de supraveghere și să respecte una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute în art.103.

(5) Dacă inculpatul a avut o conduită corespunzătoare în perioada de probă, instanța poate să nu aplice nici o pedeapsă, iar dacă inculpatul nu a avut o conduită corespunzătoare, instanța poate fie să amâne încă o dată pentru același termen aplicarea pedepsei, fie să aplice pedeapsa prevăzută de lege.

Secțiunea a 7 - a Calculul pedepselor

Durata executării

Art. 110. – (1) Durata executării pedepsei privative de libertate se socotește din ziua în care condamnatul a început executarea hotărârii definitive de condamnare.

(2) Ziua în care începe executarea pedepsei și ziua în care încetează se socotesc în durata executării.

(3) Timpul în care condamnatul, în cursul executării pedepsei, se află bolnav în spital intră în durata executării, în afară de cazul în care și-a provocat în mod voit boala, iar această împrejurare se constată în cursul executării pedepsei.

Computarea reținerii și a arestării preventive

Art. 111. – (1) Timpul reținerii și al arestării preventive se scade din durata pedepsei privative de libertate pronunțate. Scăderea se face și atunci când condamnatul a fost urmărit sau judecat, în același timp ori în mod separat, pentru mai multe infracțiuni concurente, chiar dacă a fost scos de sub urmărire, s-a încetat urmărirea penală sau a fost achitat ori s-a încetat procesul penal pentru fapta care a determinat reținerea sau arestarea preventivă.

(2) Scăderea reținerii și a arestării preventive se face și în caz de condamnare la zile - amendă, prin înlăturarea în totul sau în parte a executării zilelor amendă.

Computarea privațiunii de libertate executată în afara țării

Art. 112. – În cazul infracțiunilor săvârșite în condițiile art.11, 12 sau 13, partea din pedeapsă, precum și reținerea și arestarea preventivă executate în afara teritoriului țării se scad din durata pedepsei aplicate pentru aceeași infracțiune de instanțele române.

TITLUL IV

Minoritatea

- Limitele răspunderii penale** **Art. 113.** – (1) Minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal.
(2) Minorul care are vârsta între 14 și 16 ani răspunde penal numai dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ.
(3) Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani răspunde penal potrivit legii.
- Consecințele răspunderii penale** **Art. 114.** – (1) Față de minorul care răspunde penal se poate lua o măsură educativă ori i se poate aplica o pedeapsă. La alegerea sancțiunii se ține seama de gravitatea faptei săvârșite, de starea fizică, de dezvoltarea intelectuală și morală a minorului, de comportarea lui, de condițiile în care a fost crescut și a trăit și de orice alte elemente de natură să caracterizeze persoana minorului.
(2) Pedeapsa se aplică numai dacă se apreciază că luarea unei măsuri educative nu este suficientă pentru îndreptarea minorului.
- Măsurile educative** **Art. 115.** – Măsurile educative care se pot lua față de minor sunt:
a) muștrarea;
b) libertatea sub supraveghere;
c) libertatea sub supraveghere severă;
d) internarea într-un centru de reeducare;
e) internarea într-un institut medical-educativ.
- Mustrarea** **Art. 116.** – (1) Măsura educativă a muștrării constă în dojenirea minorului, în explicarea gravității faptei săvârșite, în sfătuirea minorului de a se purta în așa fel încât să dea dovadă de îndreptare, atrăgându-i-se totodată atenția că dacă va săvârși din nou o infracțiune, se va lua față de el o măsură mai severă sau i se va aplica o pedeapsă.

(2) Măsura muștrării nu se poate lua dacă minorul a devenit major la data judecării. În acest caz, în locul măsurii educative a muștrării se dispune amenda sub forma zilelor - amendă între 5 și 10 zile, fiecare zi fiind socotită între 50.000 și 100.000 lei, sau munca în folosul comunității pe o perioadă între 25 și 50 de ore.

Libertatea sub supraveghere

Art. 117. – (1) Măsura educativă a libertății sub supraveghere constă în lăsarea minorului în libertate pe timp de un an sub supravegherea părinților săi, a celui care l-a adoptat sau a tutorelui. Dacă aceștia nu pot asigura supravegherea în condiții satisfăcătoare, instanța dispune încredințarea minorului, pe același interval de timp, unei persoane de încredere, de preferință unei rude apropiate, la cererea acesteia.

(2) Instanța pune în vedere, celui căruia i s-a încredințat supravegherea, îndatorirea de a veghea îndeaproape asupra minorului, în scopul îndreptării lui. De asemenea, i se pune în vedere că are obligația să înștiințeze instanța de îndată, dacă minorul se sustrage de la supravegherea ce se exercită asupra lui sau dacă a săvârșit o nouă infracțiune.

(3) Instanța poate să impună minorului respectarea uneia sau mai multora din următoarele obligații:

- a) să nu frecventeze anumite locuri stabilite;
- b) să nu intre în legătură cu anumite persoane și, dacă a fost contactat de acestea, să anunțe de îndată;
- c) să frecventeze cursuri școlare din învățământul general obligatoriu;
- d) să presteze o activitate neremunerată într-o instituție de interes public fixată de instanță, cu o durată între 50 și 100 de ore, de maximum 3 ore pe zi, după programul de școală, în zilele nelucrătoare și în vacanță.

(4) Instanța atrage atenția minorului asupra consecințelor comportării sale.

(5) După luarea măsurii libertății sub supraveghere, instanța încunoștințează școala unde minorul învață

sau unitatea la care este angajat și, după caz, instituția la care prestează activitatea stabilită de instanță.

(6) Dacă înăuntrul termenului prevăzut în alin.(1) minorul se sustrage de la supravegherea ce se exercită asupra lui ori săvârșește o infracțiune, instanța revocă libertatea sub supraveghere și ia față de minor fie măsura libertății sub supraveghere severă, fie măsura internării într-un centru de reeducare sau îi aplică o pedeapsă.

(7) Dacă minorul a devenit major la data judecării, se dispune, în locul măsurii educative a libertății sub supraveghere, amenda sub forma zilelor - amendă de la 10 zile la 20 zile, fiecare zi fiind socotită între 50.000 și 200.000 lei, sau munca în folosul comunității pe o perioadă între 50 și 150 de ore.

(8) Termenul prevăzut în alin.(1) curge de la data punerii în executare a libertății sub supraveghere.

Libertatea sub supraveghere severă

Art. 118. – (1) Măsura educativă a libertății sub supraveghere severă constă în lăsarea minorului în libertate pe o perioadă între un an și 3 ani, sub supravegherea unei instituții legal însărcinate cu supravegherea minorilor sau a serviciilor de reintegrare socială și supraveghere.

(2) Supravegherea poate consta în includerea minorului în programe de reintegrare socială, precum și în acordarea de asistență și consiliere. Pe durata supravegherii severe, instanța poate să impună minorului respectarea uneia sau mai multora dintre obligațiile prevăzute în art.117 alin.(3).

(3) Dispozițiile art.117 alin.(2), (4) - (6) și (8) se aplică în mod corespunzător.

(4) Dacă minorul a devenit major la data judecării, se dispune, în locul măsurii educative a libertății sub supraveghere severă, o amendă sub forma zilelor-amendă între 15 și 30 de zile, fiecare zi fiind socotită între 50.000 și 300.000 lei, sau munca în folosul comunității pe o perioadă între 100 și 200 de ore.

**Internarea
într-un centru
de reeducare**

Art. 119. – (1) Măsura educativă a internării într-un centru de reeducare se dispune cu privire la minorul care în raport cu gravitatea faptei săvârșite și cu nevoile de reeducare are posibilitatea de a se îndrepta chiar fără a i se aplica o pedeapsă. În timpul internării i se asigură minorului posibilitatea de a dobândi educația necesară și o pregătire profesională potrivit cu aptitudinile sale.

(2) Măsura se va lua pe timp nedeterminat, însă nu poate dura decât până la împlinirea vârstei de 18 ani. În mod excepțional măsura educativă a internării poate dura până la împlinirea vârstei de 20 de ani, dacă minorul a comis fapta la o dată apropiată vârstei de 18 ani sau dacă gravitatea faptei săvârșite, nevoile de reeducare a minorului și necesitatea continuității procesului său de pregătire justifică aceasta.

(3) Dacă în perioada internării într-un centru de reeducare minorul săvârșește din nou o infracțiune pentru care se apreciază că este necesar să i se aplice o pedeapsă privativă de libertate, instanța revocă internarea și aplică pedeapsa. În cazul când instanța nu consideră că este necesară aplicarea pedepsei, se menține măsura internării.

(4) Dacă se descoperă după pronunțarea unei hotărâri prin care s-a dispus internarea minorului într-un centru de reeducare, că minorul săvârșise o infracțiune concurentă pentru care se apreciază că este necesar să i se aplice o pedeapsă privativă de libertate, instanța revocă internarea și aplică pedeapsa. În cazul când instanța nu consideră că este necesară aplicarea pedepsei, se menține măsura internării.

(5) Dacă se descoperă, după pronunțarea unei hotărâri prin care s-a dispus internarea minorului într-un centru de reeducare, că minorul suferise pentru o infracțiune concurentă și o condamnare la o pedeapsă privativă de libertate, măsura internării se revocă.

(6) Dacă minorul a devenit major la data judecării,

se poate dispune internarea într-un centru de reeducare până la împlinirea vârstei de 20 de ani sau, în locul măsurii educative a internării într-un centru de reeducare, se poate dispune amenda sub forma zilelor - amendă între 20 și 50 de zile, fiecare zi fiind socotită între 50.000 și 350.000 lei sau munca în folosul comunității pe o perioadă între 100 și 300 de ore.

**Internarea
într-un institut
medical-
educativ**

Art. 120. – (1) Măsura internării într-un institut medical-educativ se ia față de minorul care, din cauza stării sale fizice sau psihice, are nevoie de un tratament medical și de un regim special de educație.

(2) Măsura se ia pe timp nedeterminat, însă nu poate dura decât până la împlinirea vârstei de 18 ani.

(3) Măsura poate fi ridicată și înainte de împlinirea vârstei de 18 ani, dacă a dispărut cauza care a impus luarea acesteia. Dispunând ridicarea măsurii, instanța poate să ia față de minor măsura internării într-un centru de reeducare.

(4) Dispozițiile art.119 alin.(3) se aplică în mod corespunzător.

(5) Dacă minorul a devenit major la data judecării, se poate dispune internarea într-un institut medical-educativ până la împlinirea vârstei de 20 de ani sau, în locul măsurii educative a internării într-un institut medical-educativ, se poate dispune obligarea la tratament medical și amenda sub forma zilelor-amendă între 10 și 20 de zile, fiecare zi fiind socotită între 50.000 și 200.000 lei, sau munca în folosul comunității pe o perioadă între 50 și 150 de ore.

**Liberarea
minorului
înainte de a
deveni major**

Art. 121. – Dacă a trecut cel puțin un an de la data internării în centrul de reeducare, iar minorul a dat dovezi temeinice de îndreptare, se poate dispune liberarea acestuia înainte de a deveni major.

**Revocarea
liberării
minorului**

Art. 122. – (1) Dacă în perioada liberării acordate potrivit art.121, minorul săvârșește din nou o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii, instanța, ținând seama de gravitatea infracțiunii, poate dispune fie menținerea liberării, fie revocarea și aplicarea unei pedepse. În cazul în care nu este necesară aplicarea unei pedepse, se revocă numai liberarea.

(2) Dacă în perioada liberării minorul săvârșește din nou o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii stricte, a detențiunii severe sau a detențiunii pe viață, instanța revocă liberarea și aplică o pedeapsă. În cazul când nu este necesară aplicarea pedepsei, se revocă numai liberarea.

**Pedepsele
pentru minori**

Art. 123. – (1) Pedepsele care se pot aplica minorului sunt următoarele:

a) munca în folosul comunității, între 50 și 250 de ore;

b) amenda sub forma zilelor-amendă, între 5 și 180 de zile, fiecare zi fiind socotită între 50.000 și 500.000 lei;

c) închisoarea între limitele reduse la jumătate ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, când legea prevede pentru aceasta pedeapsa închisorii;

d) închisoarea strictă între limitele reduse la jumătate ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, când legea prevede pentru aceasta pedeapsa închisorii stricte, fără ca minimul închisorii stricte aplicabile minorului să depășească 3 ani;

e) închisoarea strictă de la 3 la 12 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii severe;

f) închisoarea strictă de la 5 la 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață.

(2) Pedepsele aplicate minorului se execută în

regimul prevăzut în legea pentru executarea pedepselor.

(3) Pedepsele complementare nu se aplică minorului.

(4) Condamnările pronunțate pentru faptele săvârșite în timpul minorității nu atrag incapacități sau decăderi.

**Suspendarea
condiționată a
executării
pedepsei
aplicate
minorului**

Art. 124. – (1) În cazul suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate minorului, termenul de încercare se compune din durata pedepsei închisorii la care se adaugă un interval de timp de la 6 luni la 2 ani, stabilit de instanță. Dacă pedeapsa aplicată constă în zile - amendă, termenul de încercare este de 6 luni.

(2) Pe durata termenului de încercare, dar până la împlinirea vârstei de 18 ani, instanța poate dispune încredințarea supravegherii minorului unei persoane din cele arătate în art.117 ori unei instituții legal însărcinate cu supravegherea minorilor sau serviciului de reintegrare socială și supraveghere, potrivit art.118. Instanța poate stabili, totodată, pentru minor una sau mai multe obligații dintre cele prevăzute în art.117 alin.(3), iar după împlinirea vârstei de 18 ani, instanța poate să oblige pe minor la respectarea de către acesta a măsurilor de supraveghere ori a obligațiilor prevăzute în art.103 și art.107.

(3) Dispozițiile art.95 alin.(3), art. 96 alin.(3), art. 97, art. 98 și art. 99 se aplică în mod corespunzător.

(4) Sustragerea minorului de la îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art.117 alin.(3), art.103 și art.107 poate atrage revocarea suspendării condiționate potrivit art.104 alin.(2) și art.107 alin.(2).

(5) În cazul neîndeplinirii măsurilor de supraveghere ori a obligațiilor stabilite de instanță, potrivit art.103, se aplică în mod corespunzător

dispozițiile art.104 alin.(2).

Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere aplicate minorului

Art. 125. – (1) În cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere aplicate minorului, termenul de încercare se compune din durata pedepsei închisorii, la care se adaugă un interval de timp de la un an la 3 ani, stabilit de instanță.

(2) Pe durata termenului de încercare, instanța poate dispune luarea vreuneia din măsurile prevăzute în art.124 alin.(2).

Renunțarea la pedeapsă aplicabilă minorului

Art. 126. – În cazul infracțiunilor sancționate cu pedeapsa închisorii sau cu pedeapsa închisorii stricte de cel mult 2 ani, instanța poate să nu aplice nici o pedeapsă minorului care nu a avut antecedente penale, a acoperit prejudiciul cauzat și a dat dovezi temeinice că se poate îndrepta chiar fără aplicarea unei pedepsei.

Amânarea aplicării pedepsei minorului

Art. 127. – (1) În cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa închisorii sau a închisorii stricte de cel mult 5 ani, instanța, după stabilirea pedepsei, poate să amâne aplicarea acesteia, dacă minorul nu are antecedente penale, a acoperit prejudiciul cauzat sau dovedește că are posibilitatea de a-l acoperi și după săvârșirea faptei a dat dovezi temeinice că se poate îndrepta chiar fără aplicarea pedepsei.

(2) În cazul în care instanța amână aplicarea pedepsei, aceasta fixează în cuprinsul hotărârii data la care urmează să se pronunțe asupra pedepsei, care nu poate depăși 2 ani din momentul pronunțării hotărârii.

(3) Intervalul de timp dintre momentul pronunțării hotărârii și data fixată de instanță potrivit alin.(2) constituie perioadă de probă pentru minor.

(4) În perioada de probă, dar până la împlinirea vârstei de 18 ani, instanța poate dispune încredințarea minorului unei persoane din cele arătate în art.117

ori unei instituții legal însărcinate cu supravegherea minorului sau serviciului de reintegrare socială și supraveghere, putând să dispună totodată pentru minor unele din obligațiile prevăzute în art.117 alin.(3).

(5) Dacă minorul a avut o conduită corespunzătoare în perioada de probă, instanța poate să nu aplice nici o pedeapsă, iar dacă minorul nu a avut o conduită corespunzătoare, instanța poate fie să amâne încă o dată pentru același termen aplicarea pedepsei, fie să aplice pedeapsa prevăzută de lege.

TITLUL V

Măsurile de siguranță

Capitolul I

Dispoziții generale

Scopul măsurilor de siguranță

Art. 128. – (1) Măsurile de siguranță au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală

(2) Măsurile de siguranță se iau față de persoanele care au comis fapte prevăzute de legea penală.

(3) Măsurile de siguranță se pot lua chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă, cu excepția măsurii prevăzute în art.129 lit. d) și e).

Felurile măsurilor de siguranță

Art. 129. – Măsurile de siguranță sunt:

- a) obligarea la tratament medical;
- b) internarea medicală;
- c) interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie, o meserie ori o altă ocupație;
- d) interzicerea de a se afla în anumite localități;
- e) interdicția de a reveni în locuința familiei pe o perioadă determinată;
- f) expulzarea străinilor;
- g) confiscarea specială.

Capitolul II

Regimul măsurilor de siguranță

Obligarea la tratament medical

Art. 130. – (1) Dacă făptuitorul, din cauza unei boli ori a intoxicației cronice prin alcool, stupefiante sau alte asemenea substanțe, prezintă pericol pentru societate, poate fi obligat să se prezinte în mod regulat la tratament medical până la însănătoșire.

(2) Când persoana față de care s-a luat această măsură nu se prezintă regulat la tratament, se poate dispune internarea medicală.

(3) Dacă persoana obligată la tratament este condamnată la o pedeapsă privativă de libertate, tratamentul se efectuează și în timpul executării pedepsei.

(4) Măsura obligării la tratament medical poate fi luată în mod provizoriu și în cursul urmăririi penale sau al judecării.

Internarea medicală

Art. 131. – (1) Când făptuitorul este bolnav mintal ori toxicoman și se află într-o stare care prezintă pericol pentru societate, se poate lua măsura internării acestuia într-un institut medical de specialitate, până la însănătoșire.

(2) Această măsură poate fi luată și în cursul urmăririi penale sau al judecării.

(3) Persoana internată care părăsește fără învoire institutul medical va fi obligată cu sprijinul organelor de poliție să revină la institut, dacă legea nu prevede altfel.

Interzicerea unei funcții sau profesii

Art. 132. – (1) Când făptuitorul a săvârșit fapta datorită incapacității, nepregătirii sau altor cauze care îl fac impropriu pentru ocuparea unei anumite funcții, ori pentru exercitarea unei profesii, meserii sau altei ocupații, se poate lua măsura interzicerii ocupării acelei funcții sau exercitării acelei profesii, meserii

ori ocupații.

(2) Această măsură poate fi revocată la cerere, după trecerea unui termen de cel puțin un an, dacă se constată că temeiurile care au impus luarea ei au încetat. O nouă cerere nu se poate face decât după trecerea unui termen de cel puțin un an de la data respingerii cererii anterioare.

(3) Măsura interzicerii unei funcții sau profesii poate fi luată în mod provizoriu și în cursul urmăririi penale sau al judecării.

(4) Această măsură nu poate fi luată în cazul persoanelor care exercită un mandat electiv, au responsabilități sindicale sau patronale ori desfășoară o activitate în domeniul presei.

Interzicerea de a se afla în anumite localități

Art. 133. – (1) Dacă instanța constată că prezența unei persoane condamnate la pedeapsa privativă de libertate de cel puțin un an în localitatea unde a săvârșit infracțiunea sau în alte localități constituie un pericol grav pentru societate, poate lua față de aceasta măsura interzicerii de a se afla în acea localitate sau în alte localități anume determinate prin hotărârea de condamnare.

(2) Această măsură poate fi luată pe o durată de până la 5 ani și poate fi prelungită dacă nu a dispărut pericolul care a justificat luarea măsurii. Prelungirea nu poate depăși durata măsurii luate inițial.

(3) Măsura de siguranță poate fi revocată la cerere sau din oficiu, după trecerea unui termen de cel puțin un an, dacă temeiurile care au impus luarea ei au încetat. O nouă cerere nu se poate face decât după trecerea unui termen de cel puțin un an de la data respingerii cererii anterioare.

Interdicția de a reveni în locuința familiei pe o perioadă

Art. 134. – (1) Dacă instanța constată că prezența, în locuința familiei, a persoanei condamnate la pedeapsa privativă de libertate de cel puțin un an pentru loviri sau orice alte acte de violență cauzatoare de suferințe fizice sau psihice ori pentru vătămare

determinată corporală sau pentru act sexual cu un minor ori pentru corupție sexuală, săvârșite asupra membrilor familiei, constituie un pericol grav pentru ceilalți membri ai familiei, poate lua față de această persoană măsura interzicerii de a reveni în locuința familiei, la cererea părții vătămate.

(2) Această măsură poate fi luată pe o durată de până la 2 ani și poate fi prelungită dacă nu a dispărut pericolul care a justificat luarea măsurii. Prelungirea nu poate depăși durata măsurii luate inițial.

(3) Măsura poate fi luată în mod provizoriu și în cursul urmăririi penale sau al judecării.

(4) Partea vătămată poate cere oricând revocarea măsurii prevăzute în alin.(1).

Expulzarea

Art. 135. – (1) Cetățeanului străin care a comis o infracțiune i se poate interzice rămânerea pe teritoriul țării.

(2) În cazul în care expulzarea însoțește pedeapsa privativă de libertate, aducerea la îndeplinire a expulzării are loc după executarea pedepsei.

(3) Încetarea expulzării se pronunță de instanță.

(4) Persoanele prevăzute în prezentul articol nu vor fi expulzate dacă există pericolul real de a fi condamnate la moarte ori de a fi supuse la tortură, tratamente inumane sau degradante în statul în care ar urma să fie expulzate sau dacă sunt căsătorite cu cetățeni români, au domiciliul și familia în România, iar căsătoria este anterioară săvârșirii faptei.

Confiscarea specială

Art. 136. – (1) Sunt supuse confiscării speciale:

a) bunurile produse ori care au dobândit un alt regim juridic prin infracțiune;

b) bunurile care au servit sau care au fost destinate să servească la săvârșirea unei infracțiuni, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut modul lor de folosire. Această măsură nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor săvârșite prin presă;

c) bunurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a răsplăti pe făptuitor;

d) bunurile dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia;

e) bunurile deținute în contra dispozițiilor legale.

(2) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora.

(3) Instanța poate să nu dispună confiscarea bunului, dacă face parte dintre mijloacele de existență, de trebuință zilnică ori de exercitare a profesiei făptuitorului.

TITLUL VI

Cauzele care înlătură răspunderea penală

Efectele amnistiei

Art. 137. – (1) Amnistia înlătură răspunderea penală pentru fapta săvârșită. Dacă intervine după condamnare, ea înlătură și executarea pedepsei pronunțate, precum și celelalte consecințe ale condamnării. Amenda încasată anterior amnistiei nu se restituie.

(2) Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță, măsurilor educative și asupra drepturilor persoanei vătămate.

Prescripția răspunderii penale

Art. 138. – (1) Prescripția înlătură răspunderea penală.

(2) Prescripția nu înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunilor contra umanității.

Termenele de prescripție a răspunderii penale

Art. 139. – (1) Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt:

a) 25 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață;

b) 20 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii severe;

c) 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii stricte mai mare de 10 ani;

d) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii stricte mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;

e) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii stricte între un an și 5 ani;

f) 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii, amenda sub forma zilelor-amendă ori munca în folosul comunității.

(2) Prevederile alin.(1) lit.e) se aplică și în cazul pedepselor prevăzute de lege pentru persoana juridică.

(3) Termenele prevăzute în prezentul articol se socotesc de la data săvârșirii infracțiunii. În cazul infracțiunilor continue termenul curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, iar în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni.

Înteruperea cursului prescripției

Art. 140. – (1) Cursul termenului prescripției prevăzute în art.138 se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act care, potrivit legii, trebuie comunicat învinuitului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal.

(2) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre ei.

(4) Termenele prevăzute în art.139, dacă au fost depășite cu încă o jumătate, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni, cu excepția cazului când există un proces penal în curs de judecată pentru

- fapta săvârșită.
- Suspendarea cursului prescripției** **Art. 141.** – (1) Cursul termenului prescripției prevăzute în art.138 este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînălăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.
(2) Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.
- Termenele de prescripție a răspunderii penale pentru minori** **Art. 142.** – Termenele de prescripție a răspunderii penale se reduc la jumătate pentru cei care la data săvârșirii infracțiunii erau minori.
- Lipsa plângerii prealabile** **Art. 143.** – (1) În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată, lipsa acestei plângeri înlătură răspunderea penală.
(2) Retragerea plângerii prealabile, de asemenea, înlătură răspunderea penală.
(3) Fapta care a adus o vătămare mai multor persoane atrage răspunderea penală, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut sau se menține numai de către una dintre ele.
(4) Fapta atrage răspunderea penală a tuturor participanților la săvârșirea acesteia, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut sau se menține cu privire numai la unul dintre ei.
(5) În cazul în care cel vătămat este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu ori cu capacitatea de exercițiu restrânsă, acțiunea penală se pune în mișcare și din oficiu.
- Împăcarea părților** **Art. 144.** – (1) Împăcarea părților în cazurile prevăzute de lege înlătură răspunderea penală și stinge și acțiunea civilă.
(2) Împăcarea este personală și produce efecte

numai dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii.

(3) Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu împăcarea se face numai de reprezentanții lor legali. Cei cu capacitate de exercițiu restrânsă se pot împăca cu încuviințarea persoanelor prevăzute de lege. Împăcarea produce efecte și în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu.

TITLUL VII

Cauzele care înlătură executarea pedepsei

Efectele grațierii

Art. 145. – (1) Grațierea are ca efect înlăturarea, în totul sau în parte, a executării pedepsei ori comutarea acesteia în alta mai ușoară.

(2) Grațierea nu are efecte asupra pedepselor complementare, afară de cazul când se dispune altfel prin actul de grațiere.

(3) Grațierea nu are efect asupra măsurilor de siguranță și măsurilor educative, afară de cazul când se dispune altfel prin actul de grațiere.

(4) Grațierea are efecte și asupra pedepselor a căror executare este suspendată condiționat. În acest caz, partea din termenul de încercare care reprezintă durata pedepsei pronunțate de instanță se reduce în mod corespunzător. Dacă suspendarea condiționată este revocată sau anulată, se execută numai partea din pedeapsă rămasă negrațiată.

Prescripția executării pedepsei

Art. 146. – (1) Prescripția înlătură executarea pedepsei principale.

(2) Prescripția nu înlătură executarea pedepselor principale pronunțate pentru infracțiunile contra umanității.

Termenele de prescripție a executării pedepsei

Art. 147. – (1) Termenele de prescripție a executării pedepsei sunt:

a) 20 de ani, când pedeapsa care urmează a fi

executată este detențiunea pe viață sau detențiunea severă;

b) 5 ani, plus durata pedepsei privative de libertate ce urmează a fi executată, dar nu mai mult de 15 ani, în cazul pedepselor cu închisoarea;

c) 3 ani, în cazul pedepsei amenzii sub forma zilelor-amendă și a muncii în folosul comunității.

(2) Prevederile alin.(1) lit. c) se aplică corespunzător și în cazul pedepselor aplicate persoanei juridice.

(3) Termenele prevăzute în alin.(1) se socotesc de la data când hotărârea de condamnare a rămas definitivă.

(4) În cazul revocării suspendării condiționate a executării pedepsei sau a suspendării executării pedepsei sub supraveghere, termenul de prescripție începe să curgă de la data când hotărârea de revocare a rămas definitivă.

(5) Măsurile de siguranță nu se prescriu.

Termenele de prescripție a executării pedepsei pentru minori

Art. 148. – Termenele de prescripție a executării pedepsei se reduc la jumătate pentru cei care la data săvârșirii infracțiunii erau minori.

Întreruperea cursului prescripției executării pedepsei

Art. 149. – (1) Cursul termenului prescripției executării pedepsei se întrerupe prin începerea executării pedepsei. Sustragerea de la executare, după începerea executării pedepsei, face să curgă un nou termen de prescripție de la data sustragerii.

(2) Cursul termenului prescripției executării se întrerupe și prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni.

Suspendarea cursului prescripției executării pedepsei

Art. 150. – (1) Cursul termenului prescripției executării pedepsei este suspendat în cazurile și condițiile prevăzute în Codul de procedură penală.

(2) Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

TITLUL VIII

Cauzele care înlătură consecințele condamnării

Reabilitarea de drept

Art. 151. – (1) Reabilitarea de drept are loc în cazul condamnării la amendă sub forma zilelor-amendă, la muncă în folosul comunității sau la pedeapsa închisorii, dacă în decurs de 3 ani condamnatul nu a săvârșit nici o altă infracțiune.

(2) Prevederile art.155 se aplică în mod corespunzător.

(3) Reabilitarea de drept poate fi constatată și de instanța de judecată. În acest caz instanța verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute în alin.(1), după care pronunță o hotărâre în constatare.

Reabilitarea judecătorească

Art. 152. – (1) Condamnatul poate fi reabilitat, la cerere, de instanța judecătorească:

a) în cazul condamnării la pedeapsa închisorii stricte, după trecerea unui termen de 5 ani, la care se adaugă jumătate din durata pedepsei pronunțate;

b) în cazul condamnării la pedeapsa detențiunii severe ori la pedeapsa detențiunii pe viață comutată sau înlocuită cu pedeapsa detențiunii severe, după trecerea unui termen de 7 ani, la care se adaugă o jumătate din durata pedepsei pronunțate;

c) în cazul condamnării la pedeapsa detențiunii pe viață considerată executată ca urmare a grațierii, a împlinirii termenului de prescripție a executării pedepsei sau a împlinirii termenului prevăzut de lege în cazul liberării condiționate, după trecerea unui termen de 20 de ani.

(2) Instanța poate dispune, în cazuri excepționale, reducerea termenelor prevăzute în acest articol.

(3) Condamnatul decedat până la împlinirea condițiilor de reabilitare poate fi reabilitat dacă instanța, evaluând comportarea condamnatului până la deces, apreciază că merită acest beneficiu.

Calculul termenului de reabilitare

Art. 153. – (1) Termenele prevăzute în art.151 și 152 se socotesc de la data când a luat sfârșit executarea pedepsei principale sau de la data când aceasta s-a prescris.

(2) Pentru cei condamnați la amendă sub forma zilelor - amendă, termenul curge din momentul în care amenda a fost achitată sau executarea ei s-a stins în orice alt mod.

(3) În caz de grațiere totală sau de grațiere a restului de pedeapsă, termenul curge de la data actului de grațiere, dacă la acea dată hotărârea de condamnare era definitivă și de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, dacă actul de grațiere se referă la infracțiuni în curs de judecată.

Condițiile reabilitării judecătorești

Art. 154. – (1) Cererea de reabilitare judecătorească se admite dacă cel condamnat întrunește următoarele condiții:

a) nu a suferit o nouă condamnare în intervalul prevăzut în art.152;

b) își are asigurată existența prin muncă sau prin alte mijloace oneste, precum și în cazul când are vârsta de a fi pensionat sau este incapabil de muncă;

c) a avut o bună conduită;

d) a achitat în întregime cheltuielile de judecată și despăgubirile civile la plata cărora a fost obligat, în afară de cazul când partea vătămată a renunțat la despăgubiri, sau când instanța constată că cel condamnat și-a îndeplinit în mod regulat obligațiile privitoare la dispozițiile civile din hotărârea de condamnare.

(2) Când instanța constată că nu este îndeplinită condiția de la alin.(1) lit.d), dar aceasta nu se datorește relei-voințe a condamnatului, poate dispune reabilitarea.

**Efectele
reabilitării de
drept și
judecătorești**

Art. 155. – (1) Reabilitarea face să înceteze decăderile și interdicțiile, precum și incapacitățile care rezultă din condamnare.

(2) Reabilitarea nu are ca urmare obligația de reintegrare în funcția din care făptuitorul a fost scos în urma condamnării ori de rechemare în cadrele permanente ale forțelor armate sau de redare a gradului militar pierdut.

(3) De asemenea, reabilitarea nu are efecte asupra măsurilor de siguranță, cu excepția celor prevăzute în art.129 lit.d) și e).

**Reînnoirea
cererii de
reabilitare
judecătorească**

Art. 156. – (1) În caz de respingere a cererii de reabilitare, nu se poate face o nouă cerere decât după un termen de 3 ani în cazul condamnării la pedeapsa detențiunii severe și după un termen de 2 ani în cazul condamnării la pedeapsa închisorii stricte; aceste termene se socotesc de la data respingerii cererii.

(2) Condițiile prevăzute în art.154 trebuie să fie îndeplinite și pentru intervalul de timp care a precedat noua cerere.

(3) Cererea respinsă ca urmare a neîndeplinirii unor condiții de formă poate fi reînnoită potrivit Codului de procedură penală.

**Anularea
reabilitării**

Art. 157. – Reabilitarea judecătorească va fi anulată când după acordarea ei s-a descoperit că cel reabilitat mai suferise o condamnare, care dacă ar fi fost cunoscută, ar fi condus la respingerea cererii de reabilitare.

TITLUL IX

Înțelesul unor termeni sau expresii în legea penală

**Săvârșirea
unei
infracțiuni**

Art. 158. – Prin “săvârșirea unei infracțiuni” sau “comiterea unei infracțiuni” se înțelege săvârșirea oricăreia dintre faptele pe care legea le pedepsește ca

infracțiune consumată sau ca tentativă, precum și comiterea acestora ca autor ori participarea la săvârșirea lor ca instigator sau complice.

Public

Art. 159. – Prin termenul „public” se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice sau alte persoane juridice de drept public.

Consecințe deosebit de grave

Art. 160. – Prin “consecințe deosebit de grave” se înțelege o pagubă materială mai mare de 3.000.000.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzate vreuncea dintre unitățile la care se referă art.159, ori altei persoane juridice sau fizice.

Funcționar public

Art. 161. – Prin “funcționar public” se înțelege orice persoană care exercită permanent sau temporar o însărcinare de orice natură, în serviciul vreuncea dintre unitățile la care se referă art.159.

Funcționar

Art. 162. – Prin „funcționar” se înțelege orice persoană care exercită o însărcinare în serviciul unei persoane juridice de drept privat.

Persoană care exercită un serviciu de interes public

Art. 163. – Prin „persoană care exercită un serviciu de interes public” se înțelege orice persoană particulară care exercită o profesie de interes public, pentru care este necesară o abilitare specială a autorităților publice și care este supusă controlului acestora.

Rude apropiate

Art. 164. – (1) “Rude apropiate” sunt ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii, astfel de rude.

(2) Dispozițiile din legea penală privitoare la rude apropiate, în limitele prevăzute de alin.(1), se aplică în caz de adopție, atât persoanei adoptate, cât și descendenților acesteia și în raport cu rudele firești.

- Membru de familie** **Art. 165.** – Prin „membru de familie” se înțelege soțul sau ruda apropiată, dacă aceasta din urmă locuiește și gospodărește împreună cu făptuitorul.
- Informații secrete de stat și înscrisuri oficiale** **Art. 166.** – (1) „Informații secrete de stat” sunt informațiile clasificate astfel de autoritățile competente, potrivit legii.
(2) „Înscris oficial” este orice înscris care emană de la o unitate din cele la care se referă art.159 sau care aparține unei asemenea unități.
- Arme** **Art. 167.** – (1) „Arme” sunt piesele, instrumentele sau dispozitivele declarate astfel prin dispoziții legale.
(2) Sunt asimilate armelor orice alte obiecte de natură a putea fi folosite ca arme și care au fost întrebuințate pentru atac.
- Faptă săvârșită în public** **Art. 168.** – Fapta se consideră săvârșită “în public” atunci când a fost comisă:
a) într-un loc care prin natura sau destinația lui este totdeauna accesibil publicului, chiar dacă nu este prezentă nici o persoană;
b) în orice alt loc accesibil publicului, dacă sunt de față două sau mai multe persoane;
c) în loc neaccesibil publicului, însă cu intenția ca fapta să fie auzită sau văzută și dacă acest rezultat s-a produs față de două sau mai multe persoane;
d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane cu excepția reuniunilor care pot fi considerate că au caracter de familie, datorită naturii relațiilor dintre persoanele participante.
- Timp de război** **Art. 169.** – „Timp de război” este intervalul de timp de la data declarării mobilizării sau de la începerea operațiilor de război până la data trecerii armatei la starea de pace.

**Calculul
timpului**

Art. 170. – La calcularea timpului ziua se socotește de 24 de ore și săptămâna de 7 zile. Luna și anul se socotesc împlinite cu o zi înainte de ziua corespunzătoare datei de la care au început să curgă.

**Pedeapsă
prevăzută de
lege**

Art. 171. – Prin „pedeapsă prevăzută de lege” se înțelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incriminează fapta, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei.

Partea specială**TITLUL I****Crime și delikte contra persoanei****Capitolul I****Crime contra umanității****Genocidul**

Art. 172. – (1) Săvârșirea în scopul de a distruge în întregime sau în parte o colectivitate sau un grup național, etnic, rasial sau religios a vreuneia dintre următoarele fapte:

- a) uciderea membrilor colectivității sau grupului;
 - b) vătămarea gravă a integrității fizice sau mintale a membrilor colectivității sau grupului;
 - c) supunerea colectivității ori a grupului la condiții de existență sau tratament de natură să ducă la distrugere fizică;
 - d) luarea de măsuri tinzând la împiedicarea nașterilor în sânul colectivității sau al grupului;
 - e) transferarea forțată a copiilor aparținând unei colectivități sau unui grup în altă colectivitate sau în alt grup,
- se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu

detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Înțelegerea în vederea săvârșirii infracțiunii de genocid se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 ani și interzicerea unor drepturi.

Tratamentele neomenoase

Art. 173. – (1) Supunerea la tratamente neomenoase a răniților ori bolnavilor, a membrilor personalului civil sanitar sau al Crucii Roșii ori al organizațiilor asimilate acesteia, a naufragiaților, a prizonierilor de război și în general a oricărei alte persoane căzute sub puterea adversarului, ori supunerea acestora la experiențe medicale sau științifice care nu sunt justificate de un tratament medical în interesul lor, se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează săvârșirea față de persoanele arătate în alin.(1) a vreuneia dintre următoarele fapte:

a) constrângerea de a servi în forțele armate ale adversarului;

b) luarea de ostateci;

c) deportarea;

d) dislocarea sau lipsirea de libertate fără temei legal;

e) condamnarea sau execuția fără o judecată prealabilă efectuată de către o instanță constituită în mod legal și care să fi judecat cu respectarea garanțiilor judiciare fundamentale prevăzute de lege.

(3) Torturarea, mutilarea sau exterminarea celor prevăzuți în alin.(1) se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Crime contra umanității săvârșite în timp de război

Art. 174. – Faptele prevăzute în art.172 și art.173 săvârșite în timp de război se pedepsesc cu detențiunea pe viață.

**Alte crime
contra
umanității**

Art. 175. – (1) Săvârșirea, în cadrul unui atac generalizat sau sistematic, lansat împotriva populației civile, a vreuneia dintre următoarele fapte:

- a) omorul;
- b) vătămarea gravă a integrității fizice sau sănătății fizice ori mintale;
- c) exterminarea;
- d) supunerea la sclavie;
- e) deportarea sau transferarea forțată de populație;
- f) privarea de libertate, fără o judecată prealabilă efectuată de către o instanță constituită în mod legal și care să fi judecat cu respectarea garanțiilor judiciare fundamentale prevăzute de lege;
- g) tortura;
- h) violul, prostituția forțată, provocarea forțată a gravidității, sterilizarea forțată sau orice altă asemenea formă de violență sexuală;
- i) discriminarea oricărui grup sau a oricărei colectivități din motive politice, rasiale, naționale, etnice, culturale, religioase sau sexuale;
- j) disparițiile forțate de persoane, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și detonarea armelor nucleare sau a oricăror dispozitive explozive nucleare.

**Excluderea
oricăror
împrejurări
justificative**

Art. 176. – În cazul infracțiunilor prevăzute în prezentul capitol, nici o împrejurare excepțională fie că este vorba de o stare de război sau de amenințări cu războiul, de instabilitate politică internă sau de oricare altă stare de excepție, nu poate fi invocată pentru a justifica fapta; de asemenea, nu poate fi invocat nici ordinul legii sau comanda autorității legitime.

Sanționarea tentativei

Art. 177. – Tentativa la crimele prevăzute în acest capitol se sancționează cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea consumată sau cu o pedeapsă în cadrul limitelor imediat inferioare pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată.

Capitolul II**Crime și delikte contra vieții persoanei****Omorul**

Art. 178. – Uciderea unei persoane se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Omorul calificat

Art. 179. – Omorul săvârșit în vreuna din următoarele împrejurări:

- a) cu premeditare;
 - b) asupra soțului sau unei rude apropiate;
 - c) asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani;
 - d) profitând de starea de neputință a victimei de a se apăra;
 - e) asupra unei femei gravide;
 - f) prin cruzimi;
 - g) asupra a două sau mai multe persoane;
 - h) pentru a săvârși sau a ascunde săvârșirea unei tâlhării sau piraterii;
 - i) în timpul sau în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau publice ale victimei,
- se pedepsește cu detențiune pe viață sau detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Pruncuciderea

Art. 180. – Uciderea copilului nou născut, săvârșită imediat după naștere de către mama aflată într-o stare de tulburare pricinuită de naștere, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

Uciderea din culpă

Art. 181. – (1) Uciderea din culpă a unei persoane se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(3) Când uciderea din culpă a unei persoane este săvârșită de un conducător de vehicul cu tracțiune mecanică, având în sânge o îmbibație alcoolică ce depășește limita legală sau care se află în stare de ebrietate produsă de alcool sau se află sub influența stupefiantelor ori a altor substanțe toxice, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 12 ani.

(4) Cu aceeași pedeapsă se sancționează uciderea din culpă săvârșită de orice altă persoană în exercițiul profesiei sau meseriei și care se află în stare de ebrietate produsă de alcool sau se află sub influența stupefiantelor ori a altor substanțe toxice.

(5) Dacă prin fapta săvârșită s-a cauzat moartea a două sau mai multe persoane, pedeapsa este închisoarea strictă de la 7 la 15 ani.

) Dacă fapta prin care s-a produs uciderea din culpă constituie prin ea însăși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Determinarea sau înlesnirea sinuciderii

Art. 182. – (1) Fapta de a determina sau de a înlesni sinuciderea unei persoane, dacă sinuciderea sau încercarea de sinucidere a avut loc, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Când fapta prevăzută în alin.(1) s-a săvârșit față de un minor sau față de o persoană care nu era în stare să-și dea seama de fapta sa ori nu putea fi stăpână pe actele sale, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani.

Sanționarea tentativei

Art. 183. – Tentativa la crimele prevăzute în art.178 și art.179 se sancționează cu pedeapsa

prevăzută pentru infracțiunea consumată sau cu o pedeapsă în cadrul limitelor imediat inferioare pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 184. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunea prevăzută în art.181 alin.(2).

Capitolul III

Delicte contra integrității corporale și sănătății persoanei

**Lovirea sau
alte violențe**

Art. 185. – (1) Lovirea sau orice alte acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu zile-amendă.

(2) Faptele prevăzute în alin.(1) săvârșite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

(3) Lovirea sau actele de violență care au pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

(4) Faptele prevăzute în alin.(3) săvârșite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile - amendă.

(5) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În cazul faptelor prevăzute în alin.(2) și (4), acțiunea penală se pune în mișcare și din oficiu.

(6) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală, producându-și efectele și în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu.

**Vătămarea
corporală**

Art. 186. – (1) Fapta prin care s-a pricinuit integrității corporale sau sănătății o vătămare care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel

mult 60 de zile se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin.(1) săvârșită asupra membrilor familiei se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 6 ani.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În cazul faptei prevăzute în alin.(2), acțiunea penală se pune în mișcare și din oficiu.

(4) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală, producându-și efectele și în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu.

Vătămarea corporală gravă

Art. 187. – (1) Fapta prin care s-a pricinuit integrității corporale sau sănătății o vătămare care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mult de 60 de zile se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta a produs vreuna din următoarele consecințe: pierderea unui simț sau organ, încetarea funcționării acestora, o infirmitate permanentă fizică sau psihică, sluțirea, avortul ori punerea în primejdie a vieții persoanei, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 10 ani.

(3) Când fapta a fost săvârșită în scopul producerii consecințelor prevăzute în alin.(1) și (2), pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 12 ani.

Lovirile sau vătămarile cauzatoare de moarte

Art. 188. – Dacă vreuna dintre faptele prevăzute în art.185-187 a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Vătămarea corporală din culpă

Art. 189. – (1) Fapta prevăzută în art.185 alin.(3) care a pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mult de 10 zile, precum și cea prevăzută în art.186, săvârșite din culpă, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu zile-amendă.

(2) Dacă fapta a avut vreuna din urmările prevăzute în art.187 alin.(1) sau (2), pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la un an sau zile-amendă.

(3) Când săvârșirea faptei prevăzute în alin.(1) este urmarea nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru îndeplinirea unei anumite activități, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la un an sau zile-amendă.

(4) Fapta prevăzută în alin.(2), dacă este urmarea nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere arătate în alin.(3), se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau zile-amendă.

(5) Dacă faptele prevăzute în alin.(3) și (4) sunt săvârșite de către o persoană care se află în stare de ebrietate, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 3 ani sau zile-amendă, în cazul alin.(3), și închisoarea strictă de la un an la 5 ani, în cazul alin.(4).

(6) Pentru faptele prevăzute în alin.(1)-(4), acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Avortul

Art. 190. – (1) Întreruperea cursului sarcinii, prin orice mijloace, săvârșită în vreuna din următoarele împrejurări:

a) în afara instituțiilor medicale sau cabinetelor medicale autorizate în acest scop;

b) de către o persoană care nu are calitatea de medic de specialitate;

c) dacă vârsta sarcinii a depășit paisprezece săptămâni,

se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

(2) Întreruperea cursului sarcinii, săvârșită în orice condiții, fără consimțământul femeii însărcinate, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă prin faptele prevăzute în alin.(1) și (2) s-a cauzat femeii însărcinate o vătămare corporală gravă, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(4) În cazul în care fapta prevăzută în alin.(2) sau (3) a fost săvârșită de medic, pe lângă pedeapsa închisorii se va aplica și interdicția exercitării profesiei de medic, potrivit art.75 alin. (1) lit.c).

(5) Nu se pedepsește întreruperea cursului sarcinii efectuată de medic:

a) dacă întreruperea cursului sarcinii era necesară pentru a salva viața, sănătatea sau integritatea corporală a femeii însărcinate de la un pericol grav și iminent și care nu putea fi înlăturat altfel;

b) în cazul prevăzut în alin.(1) lit.c), când întreruperea cursului sarcinii se impunea din motive terapeutice, potrivit dispozițiilor legale;

c) în cazul prevăzut în alin.(2) când femeia însărcinată s-a aflat în imposibilitatea de a-și exprima voința, iar întreruperea cursului sarcinii se impunea din motive terapeutice potrivit dispozițiilor legale.

**Sanționarea
tentativei**

Art. 191. – Tentativa la delictele prevăzute în art.187 alin.(3) și art.190 alin.(2) se pedepsește.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 192. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.189 alin.(3) și (4).

Capitolul IV

Crime și delikte privind manipularea genetică

**Alterarea
genotipului**

Art. 193. – Alterarea genotipului uman, cu intenție, în orice mod, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 5 ani.

- Utilizarea periculoasă a ingineriei genetice** **Art. 194.** – Utilizarea ingineriei genetice pentru a produce arme biologice sau alte arme de exterminare în masă se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.
- Crearea ilegală de embrioni umani și clonarea** **Art. 195.** – (1) Crearea de embrioni umani în alte scopuri decât procreația se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.
(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și crearea, prin clonare, a unei ființe umane genetic identice unei alte ființe umane, vii sau moarte.
- Sanționarea tentativei** **Art. 196.** – Tentativa la delictele prevăzute în art.195 se pedepsește.
- Sanționarea persoanei juridice** **Art. 197.** – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol.

Capitolul V

Delicte prin care se pune în pericol viața, integritatea corporală și sănătatea persoanei

- Punerea în primejdie a unei persoane în neputință de a se îngriji** **Art. 198.** – (1) Părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, în orice mod, a unui copil sau a unei persoane care nu are putință de a se îngriji, de către persoana care o are sub pază sau îngrijire, punându-i în pericol iminent viața, sănătatea sau integritatea corporală, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile-amendă.
(2) Este apărută de pedeapsă persoana care, după săvârșirea faptei, își reia de bunăvoie îndatoririle.
- Lăsarea fără ajutor** **Art. 199.** – Omisiunea de a da ajutorul necesar sau de a înștiința autoritatea, de către cel care a găsit o persoană a cărei viață, sănătate sau integritate corporală este în primejdie și care este lipsită de puterea de a se salva, se pedepsește cu închisoare de

la o lună la un an sau cu zile-amendă.

**Lăsarea fără
ajutor prin
omisiunea de
înștiințare**

Art. 200. – Neînștiințarea autorității de către cel ce găsește o persoană abandonată sau pierdută, care are nevoie de ajutor, fiindu-i pusă în pericol viața, sănătatea ori integritatea corporală, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu zile-amendă.

Capitolul VI
Crime și delictе contra libertății persoanei

**Lipsirea de
libertate în
mod ilegal**

Art. 201. – (1) Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani.

(2) În cazul în care fapta este săvârșită în vreuna din următoarele împrejurări:

- a) prin simularea de calități oficiale;
 - b) prin răpire;
 - c) de o persoană înarmată;
 - d) de două sau mai multe persoane împreună;
 - e) dacă în schimbul eliberării se cere un folos material sau orice alt avantaj;
 - f) când victima este minoră;
 - g) când victima este supusă unor suferințe ori sănătatea sau viața îi este pusă în pericol,
- pedeapsa este închisoarea strictă de la 7 la 15 ani.

(3) Dacă pentru eliberarea persoanei se cere, în orice mod, ca statul, o persoană fizică sau juridică, o organizație internațională interguvernamentală sau un grup de persoane să îndeplinească sau să nu îndeplinească un anumit act, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani.

(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 25 de ani.

Sclavia

Art. 202. – Punerea sau ținerea unei persoane în stare de sclavie, precum și traficul de sclavi, se pedepsesc cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Supunerea la muncă forțată sau obligatorie

Art. 203. – Fapta de a supune o persoană, în alte cazuri decât cele prevăzute de dispozițiile legale, la prestarea unei munci contra voinței sale sau la o muncă obligatorie se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

Traficul de persoane adulte

Art. 204. – (1) Recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau preluarea unei persoane prin amenințare sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea persoanei de a se apăra ori de a-și exprima voința, ori prin darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane în scopul exploatării acestei persoane, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Pedepsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi dacă:

- a) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;
- b) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății;
- c) fapta a produs beneficii materiale importante.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(4) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează și fapta de a determina sau de a permite, cu intenție, direct sau indirect, intrarea sau rămânerea pe teritoriul României a unei persoane care nu este cetățean român sau nu are domiciliul în România, victimă a traficului de persoane, săvârșită

în una din următoarele împrejurări:

a) folosind față de victimă mijloace frauduloase, violență, amenințări sau orice altă formă de constrângere;

b) abuzând de starea specială în care se găsește victima, din cauza situației sale ilegale ori precare de intrare sau ședere în țară ori din cauza stării de graviditate, unei boli sau infirmități ori unei deficiențe fizice sau mintale.

(5) Dacă fapta prevăzută în alin.(4) se săvârșește în mod repetat, maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

Traficul de minori

Art. 205. – (1) Recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau preluarea unei persoane cu vârsta cuprinsă între 15 și 18 ani, în scopul exploatării acesteia, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Pedepsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi dacă:

a) fapta a fost săvârșită asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 15 ani;

b) fapta a fost săvârșită prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea minorului de a se apăra ori de a-și exprima voința, ori prin darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra minorului;

c) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

d) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății;

e) fapta a produs beneficii materiale importante.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedepsa este detențiunea pe viață sau detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Consimțământul
victimei
traficului de
persoane**

Art. 206. – În cazul infracțiunilor prevăzute în art.204 și art.205, consimțământul victimei nu constituie o cauză justificativă.

**Definirea
exploatării unei
persoane**

Art. 207. – În sensul art.204 și art.205, prin exploatarea unei persoane se înțelege:

a) executarea unei munci sau îndeplinirea de servicii, în mod forțat, cu încălcarea normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate și securitate;

b) ținerea în stare de sclavie sau alte procedee asemănătoare de lipsire de libertate ori de aservire;

c) obligarea la practicarea prostituției, la manifestări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice sau la alte forme de exploatare sexuală;

d) obligarea la practicarea cerșetoriei;

e) prelevarea de organe.

**Violarea de
domiciliu ori a
sediului**

Art. 208. – (1) Pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuință, încăpere, dependință sau într-un loc împrejmuit ținând de acestea, fără consimțământul persoanei care le folosește, sau refuzul de a le părăsi la cererea acesteia se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează pătrunderea fără drept în sediile autorităților publice centrale și locale, ale instituțiilor publice, ale partidelor sau în locul unde o persoană fizică sau juridică își desfășoară activitatea.

(3) În cazul în care fapta prevăzută în alin.(1) sau (2) se săvârșește de o persoană înarmată, de două sau mai multe persoane împreună, în timpul nopții sau prin folosire de calități mincinoase, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani.

(4) Pentru fapta prevăzută în alin.(1), acțiunea

penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

**Încălcarea
prin orice
mijloace de
interceptare a
dreptului la
viață privată**

Art. 209. – (1) Încălcarea dreptului la viață privată al unei persoane prin folosirea oricăror mijloace de interceptare de la distanță de date, informații, imagini sau sunete din interiorul locurilor menționate în art.208 alin.(1), fără consimțământul persoanei care le folosește sau fără permisiunea legii, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Fotografierea sau filmarea din locuri publice a exteriorului unui imobil cu destinația de locuință, reședință sau casă de vacanță, aparținând oricărei persoane, nu constituie infracțiune.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Amenințarea

Art. 210. – (1) Fapta de a amenința o persoană cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare îndreptate împotriva ei, a soțului ori a unei rude apropiate, dacă este de natură să o alarmeze, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăși sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Șantajul

Art. 211. – (1) Constrângerea unei persoane, prin violență sau amenințare, să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, dacă fapta este comisă spre a dobândi un folos injust, pentru sine sau pentru altul, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Când constrângerea constă în amenințarea cu

darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată, pentru soțul acesteia sau pentru o rudă apropiată, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 7 ani.

**Violarea
secretului
corespondenței**

Art. 212. – (1) Deschiderea unei corespondențe adresate altuia ori interceptarea unei convorbiri sau comunicări efectuate prin telefon, telegraf sau prin alte mijloace de transmitere la distanță, fără drept, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează sustragerea, distrugerea sau reținerea unei corespondențe, precum și divulgarea conținutului unei corespondențe, chiar și atunci când a fost trimisă deschisă sau a fost deschisă din greșeală, ori divulgarea conținutului unei convorbiri sau comunicări interceptate, chiar în cazul în care făptuitorul a luat cunoștință de aceasta din greșeală sau din întâmplare.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

**Confecționarea
sau utilizarea
de aparate
pentru
interceptarea
comunicațiilor**

Art. 213. – Confecționarea, comercializarea, instalarea sau utilizarea, fără drept, de mijloace tehnice destinate interceptării sau împiedicării comunicațiilor se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

**Divulgarea
secretului
profesional**

Art. 214. – (1) Divulgarea, fără drept, a unor date de către acela căruia i-au fost încredințate sau de care a luat cunoștință în virtutea profesiei ori funcției, dacă fapta este de natură a aduce prejudicii unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă.

(2) Utilizarea sau divulgarea în alte scopuri decât cele prevăzute de lege a documentelor sau

informațiilor cu caracter de secret profesional, de către cel care le-a primit ori a luat cunoștință de ele în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

(3) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin.(1) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Sanționarea tentativei

Art. 215. – (1) Tentativa la delictele prevăzute în art.201 alin.(1) și (2), art.202, art.204 alin.(1) și (4) și art.205 alin.(1) se pedepsește.

(2) Constituie tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor, a instrumentelor sau luarea de măsuri în vederea comiterii crimei prevăzute în art.201 alin.(3).

Sanționarea persoanei juridice

Art. 216. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.201-205 și art.211-213.

Capitolul VII

Crime și delictе contra libertății sexuale

Violul

Art. 217. – (1) Actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex, prin constrângerea acesteia sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Pedepsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi dacă:

a) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

b) victima se afla în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

c) victima este membru al familiei;

d) victima era un minor care nu împlinise vârsta de 15 ani;

e) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(4) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin.(1) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Actul sexual cu un minor

Art. 218. – (1) Actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex, care nu a împlinit vârsta de 15 ani, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex a cărei vârstă este între 15 și 18 ani, dacă fapta este săvârșită de tutore sau curator, ori de supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de calitatea sa, ori dacă făptuitorul a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influența sa asupra acesteia.

(3) Dacă actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex, care nu a împlinit vârsta de 18 ani, a fost determinat de oferirea sau darea de bani ori alte foloase de către făptuitor, direct sau indirect, victimei, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(4) Dacă faptele prevăzute în alin.(1)-(3) au fost săvârșite în scopul producerii de materiale pornografice, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă pentru realizarea acestui scop s-a folosit constrângerea, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(5) Când fapta prevăzută în alin.(1) a fost săvârșită

în împrejurările prevăzute în art.217 alin.(2) lit.b) ori dacă faptele prevăzute în alin.(1)-(4) au avut urmările prevăzute în art.217 alin.(2) lit.e), pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(6) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Seducția

Art. 219. – (1) Fapta aceleia care, prin promisiuni de căsătorie, determină o persoană de sex feminin care nu împlinise vârsta de 18 ani să aibă cu el raport sexual se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Perversiunea sexuală

Art. 220. – (1) Actele de perversiune sexuală săvârșite în public se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Actele de perversiune sexuală cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 15 ani se pedepsesc cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și actele de perversiune sexuală cu o persoană a cărei vîrstă este între 15 și 18 ani, dacă fapta este săvârșită de tutore sau curator ori de către supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de calitatea sa ori dacă făptuitorul a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influența sa asupra acesteia.

(4) Dacă actele de perversiune sexuală cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani au fost determinate de oferirea sau darea de bani ori alte foloase de către făptuitor, direct sau indirect, victimei, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(5) Dacă faptele prevăzute în alin.(2), (3) și (4) au

fost săvârșite în scopul producerii de materiale pornografice, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă pentru realizarea acestui scop s-a folosit constrângerea, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(6) Actele de perversiune sexuală cu o persoană în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau prin constrângere se pedepsesc cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(7) Dacă faptele prevăzute în alin.(1)-(6) au avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Corupția sexuală

Art. 221. – (1) Actele cu caracter obscen săvârșite asupra unui minor sau în prezența unui minor se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Când actele prevăzute la alin.(1) se săvârșesc în cadrul familiei, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 7 ani.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) și (2) au fost săvârșite în scopul producerii de materiale pornografice, maximul special al pedepsei închisorii se majorează cu 2 ani.

(4) Ademenirea unei persoane în vederea săvârșirii de acte sexuale cu un minor de sex diferit sau de același sex se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

Incestul

Art. 222. – Raportul sexual între rude în linie directă sau între frați și surori se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

Hărțuirea sexuală

Art. 223. – (1) Hărțuirea unei persoane prin amenințare sau constrângere în scopul de a obține satisfacții de natură sexuală, de către o persoană care abuzează de calitatea sau de influența pe care i-o

conferă funcția îndeplinită la locul de muncă, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

**Sanționarea
tentativei**

Art. 224. – Tentativa la delictele prevăzute în art.217 alin.(1), art.218 alin.(1)-(4), art.220 alin.(1)-(6), art.221 și art.222 se pedepsește.

**Capitolul VIII
Delicte contra demnității**

Calomnia

Art. 225. – (1) Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public se pedepsește cu zile-amendă, de la 10 la 120.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

**Proba verității
sau a
bunei-credințe**

Art. 226. – (1) Nu constituie infracțiunea de calomnie fapta cu privire la care s-a făcut proba verității sau cu privire la care făptuitorul dovedește că a avut motive rezonabile de a crede că este adevărată.

(2) În cazul faptelor referitoare la viața privată a unei persoane, proba verității sau dovada că făptuitorul a avut motive rezonabile de a crede că aceste fapte sunt adevărate este admisibilă pentru apărarea unui interes legitim.

(3) În cazul faptelor referitoare la viața privată a unei persoane care afectează capacitatea acesteia de exercitare a unei funcții publice, proba verității sau dovada că făptuitorul a avut motive rezonabile de a crede că aceste fapte sunt adevărate este admisibilă,

fără a fi necesară dovedirea unui interes legitim.

Capitolul IX

Delicte contra familiei

Bigamia

Art. 227. – (1) Încheierea unei noi căsătorii de către o persoană căsătorită se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile - amendă.

(2) Persoana necăsătorită care se căsătorește cu o persoană pe care o știe căsătorită se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu zile-amendă.

(3) Faptele prevăzute în prezentul articol nu se sancționează dacă prima sau cea de-a doua căsătorie este declarată nulă pentru alt motiv decât bigamia.

Abandonul de familie

Art. 228. – (1) Săvârșirea de către persoana care are obligația legală de întreținere, față de cel îndreptățit la întreținere, a uneia dintre următoarele fapte:

a) părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, expunându-l la suferințe fizice sau morale;

b) neîndeplinirea cu rea-credință a obligației de întreținere prevăzută de lege;

c) neplata cu rea-credință, timp de două luni, a pensiei de întreținere stabilită pe cale judecătorească, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile-amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

(3) Dacă părțile nu s-au împăcat, dar în cursul judecății inculpatul își îndeplinește obligațiile, instanța, în cazul când stabilește vinovăția, pronunță împotriva inculpatului o condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art.95.

(4) Revocarea suspendării condiționate nu are loc decât în cazul când, în cursul termenului de încercare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune de

abandon de familie.

(5) Dispozițiile alin.(3) se aplică numai în cazul primei condamnări a făptuitorului pentru abandon de familie.

**Relele
tratamente
aplicate
minorului**

Art. 229. – Punerea în primejdie gravă, prin măsuri sau tratamente de orice fel, a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului, de către părinți sau de către orice persoană căreia minorul i-a fost încredințat spre creștere și educare, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

**Nerespectarea
măsurilor
privind
încredințarea
minorului**

Art. 230. – (1) Reținerea de către un părinte a copilului său minor, fără consimțământul celuilalt părinte sau al persoanei căreia i-a fost încredințat minorul potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta persoanei căreia i s-a încredințat minorul prin hotărâre judecătorească, spre creștere și educare, de a împiedica în mod repetat pe oricare dintre părinți să aibă legături personale cu minorul, în condițiile prevăzute de părți sau de către organul competent.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

**Fapte de
corupție în
legătură cu
adoptia**

Art. 231. – (1) Fapta părintelui sau a reprezentantului legal al unui copil care pretinde sau primește, pentru sine sau pentru altul, bani ori alte foloase în scopul adopției copilului se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta persoanei care intermediază sau înlesnește adopția unui copil în scopul obținerii unui folos necuvenit.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 232. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunea prevăzută în art.231 alin.(2).

Capitolul X

Crime și delictе contra bunelor moravuri

**Ultrajul contra
bunelor
moravuri și
tulburarea
liniștii publice**

Art. 233. – (1) Fapta persoanei care, în public, săvârșește acte sau gesturi, proferează cuvinte ori expresii sau se dedă la orice alte manifestări prin care se aduce atingere bunelor moravuri sau se produce scandal public ori se tulbură, în alt mod, liniștea și ordinea publică se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile-amendă.

(2) Dacă prin fapta prevăzută în alin.(1) s-a tulburat grav liniștea publică, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 5 ani.

Prostituția

Art. 234. – Fapta persoanei care își procură principalele mijloace de existență practicând în acest scop acte sexuale cu diferite persoane se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă.

Proxenetismul

Art. 235. – (1) Îndemnul sau înlesnirea practicării prostituției ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o persoană se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Recrutarea unei persoane pentru prostituție sau constrângerea la prostituție se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) sau (2) este săvârșită față de un minor sau prezintă un alt caracter grav, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Răspândirea
de materiale
pornografice**

Art. 236. – (1) Fapta de a expune, a vinde sau a răspândi, a închiria, a distribui, a confecționa ori a produce în alt mod, a transmite, a oferi sau a pune la dispoziție ori de a deține în vederea răspândirii, toate acestea fără drept, de materiale pornografice, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și importarea, exportarea ori predarea de materiale dintre cele prevăzute în alin.(1) unui agent de transport sau de distribuire, în vederea comercializării ori distribuirii lor.

**Pornografia
infantilă**

Art. 237. – (1) Fapta de a expune, a vinde sau a răspândi, a închiria, a distribui, a confecționa ori a produce în alt mod, a transmite, a oferi sau a pune la dispoziție ori de a deține în vederea răspândirii sau de a deține, fără drept, materiale pornografice cu minori, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și importarea, exportarea ori predarea de materiale dintre cele prevăzute în alin.(1) unui agent de transport sau de distribuire în vederea comercializării ori distribuirii lor.

**Pornografia
infantilă prin
intermediul
sistemelor
informatice**

Art.238. – Producerea în vederea răspândirii, oferirea sau punerea la dispoziție, răspândirea sau transmiterea, procurarea pentru sine sau pentru altul de materiale pornografice cu minori prin sisteme informatice, ori deținerea, fără drept, de materiale pornografice cu minori într-un sistem informatic sau un mijloc de stocare a datelor informatice se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

**Materiale
pornografice**

Art. 239. – (1) În sensul art.236, prin „materiale pornografice” se înțelege orice material care prezintă o persoană având un comportament sexual explicit.

(2) În sensul art.237 și art.238, prin „materiale pornografice cu minori” se înțelege orice material care prezintă un minor având un comportament sexual explicit, sau o persoană majoră care este prezentată ca un minor având un comportament sexual explicit ori imagini care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un comportament sexual explicit.

Jocul de noroc

Art. 240. – (1) Organizarea sau îngăduirea jocurilor de noroc pentru public, fără autorizare, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează organizarea sau îngăduirea în mod obișnuit a jocurilor de noroc, într-o casă particulară, în scopul de a realiza foloase materiale.

(3) Desfășurarea fără licență a oricăror activități din domeniul jocurilor de noroc se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile-amendă.

Sanționarea tentativei

Art. 241. – Tentativa la delictele prevăzute în art.235 alin.(1) și (2), art.237 și art.238 se pedepsește.

Sanționarea persoanei juridice

Art. 242. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.235-238 și art.240.

Capitolul XI

Delicte contra protecției muncii

Neluarea măsurilor legale de protecție a muncii

Art. 243. – (1) Neluarea vreuneia din măsurile legale de protecție a muncii de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile-amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) se comite în locuri de muncă ce prezintă un pericol deosebit, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 3 ani sau zile-amendă.

(3) Fapta prevăzută în alin.(1) săvârșită din culpă se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile - amendă, iar fapta prevăzută în alin.(2) săvârșită din culpă se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile-amendă.

**Nerespectarea
regulilor de
protecție a
muncii**

Art. 244. – (1) Nerespectarea de către orice persoană a măsurilor stabilite cu privire la protecția muncii, dacă prin aceasta se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile-amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) se comite în locuri de muncă ce prezintă un pericol deosebit, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 3 ani sau zile-amendă.

(3) Dacă nerespectarea constă în repunerea în funcție a instalațiilor, mașinilor și utilajelor, anterior eliminării tuturor deficiențelor pentru care s-a luat măsura opririi lor, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 2 ani sau zile-amendă.

(4) Faptele prevăzute în alin.(1) și (3) săvârșite din culpă se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă, iar fapta prevăzută în alin.(2) săvârșită din culpă se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile-amendă.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 245. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol.

Capitolul XII

Delicte contra cultelor și a respectului datorat morților

Împiedicarea libertății cultelor

Art. 246. – (1) Împiedicarea sau tulburarea libertății de exercitare a vreunui cult religios, care este organizat și funcționează potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta de a obliga o persoană, prin constrângere, să participe la serviciile religioase ale vreunui cult sau să îndeplinească un act religios legat de exercitarea unui cult.

Profanarea de morminte

Art. 247. – Profanarea prin orice mijloace a unui mormânt, a unui monument sau a unei urne funerare ori a unui cadavru, se pedepsește cu închisoare strictă de la unu la 5 ani sau cu zile - amendă.

Sanționarea persoanei juridice

Art. 248. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunea prevăzută în art.246.

TITLUL II

Crime și delicte contra patrimoniului

Furtul

Art. 249. – (1) Luarea unui bun mobil din posesia sau detenția altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 7 ani.

(2) Fapta constituie furt și dacă bunul aparține în întregime sau în parte făptuitorului, dacă în momentul săvârșirii acel bun se găsea în posesia sau detenția legitimă a altei persoane.

(3) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează și sustragerea de impulsuri electro-magnetice prin folosirea mijloacelor de telecomunicații ori racordarea fără drept la mijloacele audio-vizuale ale unei persoane.

(4) De asemenea, constituie furt luarea în condițiile alin.(1) a unui vehicul, cu scopul de a-l folosi pe nedrept.

(5) Se consideră bunuri mobile și orice energie care are o valoare economică, precum și înscrisurile.

Furtul calificat

Art. 250. – (1) Furtul săvârșit în următoarele împrejurări:

a) de o persoană având asupra sa o armă, o substanță narcotică sau paralizantă;

b) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;

c) într-un loc public;

d) într-un mijloc de transport în comun;

e) în timpul nopții;

f) prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase,

se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și furtul privind:

a) un bun care face parte din patrimoniul cultural;

b) un act care servește pentru dovedirea stării civile, pentru legitimare sau identificare;

c) țiței, produse petroliere sau gaze naturale;

d) echipamente, instalații și componente ale acestora, dacă sunt bunuri de interes general.

(3) Furtul care a produs consecințe deosebit de grave se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani.

**Pedepsirea
unor furturi la
plângerea
prealabilă**

Art. 251. – (1) Furtul săvârșit între soți ori între rude apropiate, sau de către un minor în paguba tutorelui său, de către cel care locuiește împreună cu persoana vătămată sau este găzduit de aceasta, se urmărește numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(2) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Tâlhăria

Art. 252. – Furtul săvârșit prin întrebuițarea de violențe sau amenințări, ori prin punerea victimei în stare de inconștiență sau neputință de a se apăra, precum și furtul urmat de întrebuițarea unor astfel de mijloace pentru păstrarea bunului furat sau pentru înlăturarea urmelor infracțiunii, ori pentru ca făptuitorul să-și asigure scăparea, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani.

**Tâlhăria
calificată**

Art. 253. – (1) Tâlhăria săvârșită în următoarele împrejurări:

- a) de o persoană având asupra sa o armă, o substanță narcotică sau paralizantă;
- b) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;
- c) în timpul nopții;
- d) într-un loc public;
- e) într-un mijloc de transport;
- f) într-o locuință sau în dependențe ale acesteia;
- g) a avut vreuna din urmările prevăzute în art.187, se pedepsește cu închisoare strictă de la 7 la 15 ani.

(2) Tâlhăria care a produs consecințe deosebit de grave sau care a avut ca urmare moartea victimei se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Pirateria

Art. 254. – (1) Jefuirea prin acte de violență, săvârșite în scopuri personale, de echipajul sau pasagerii unei nave împotriva persoanelor sau bunurilor care se găsesc pe acea navă ori împotriva altei nave, dacă navele se află în marea liberă sau într-un loc care nu este supus jurisdicției nici unui

stat, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani.

(2) Există piraterie și dacă fapta s-a comis pe o aeronavă sau între aeronave și nave.

Pirateria calificată

Art. 255. – (1) Pirateria care a avut vreuna din urmările prevăzute în art.187 se pedepsește cu închisoare strictă de la 7 la 15 ani.

(2) Pirateria care a produs consecințe deosebit de grave sau care a avut ca urmare moartea victimei se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Abuzul de încredere

Art. 256. – (1) Însușirea unui bun mobil al altuia, deținut cu orice titlu, sau dispunerea de acest bun pe nedrept, ori refuzul de a-l restitui, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta de a schimba, în totul sau în parte, substanța sau calitățile mărfurilor încredințate spre transport.

(3) Dacă schimbarea substanței sau a calităților mărfurilor încredințate spre transport s-a făcut prin folosirea de substanțe vătămătoare, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani.

(4) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(3) se sancționează și fapta de a distruge obiectele primite în gaj de către creditor.

(5) Dacă bunul este proprietate privată, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Abuzul de încredere prin fraudarea creditorilor

Art. 257. – (1) Fapta de a ascunde, a deteriora, a distruge în totul sau în parte valori ori bunuri din patrimoniul propriu sau de a invoca datorii fictive ori alte acte în paguba creditorilor, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta persoanei care, deși se află în imposibilitate de plată, pretinde sau acceptă să i se pună la dispoziție mărfuri ori servicii, producând o pagubă creditorului.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a părții vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Gestiunea frauduloasă

Art. 258. – (1) Pricinuirea de pagube unei persoane, cu rea-credință, cu ocazia administrării sau conservării bunurilor acesteia, de către cel care are ori trebuie să aibă grija administrării sau conservării acelor bunuri se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Gestiunea frauduloasă săvârșită în scopul de a dobândi un folos material se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(3) Dacă bunul este proprietate privată acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Însușirea bunului găsit

Art. 259. – (1) Fapta de a nu preda în termen de 10 zile un bun găsit autorităților sau celui care l-a pierdut, sau de a dispune de acel bun ca de al său, se pedepsește cu zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și însușirea pe nedrept a unui bun mobil ce aparține altuia, ajuns din eroare sau în mod fortuit în posesia făptuitorului.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Înșelăciunea

Art. 260. – (1) Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte

adevărate, în scopul de a obține pentru sine ori pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 7 ani.

(2) Înșelăciunea săvârșită prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani.

(3) Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane, cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât fără această eroare cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. (1) sau (2), după distincțiile acolo arătate.

(4) Emiterea unui cec sau a unui alt instrument de plată asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin.(1), dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului sau a altui instrument de plată, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin.(2).

(5) Folosirea de mijloace frauduloase pentru a îndepărta de la licitație publică o persoană sau de a limita licitațiile ori numărul participanților se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(6) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează exploatarea necunoașterii sau a lipsei de experiență a unui minor sau a stării de slăbiciune a persoanelor vulnerabile datorită vârstei, bolii sau stării de graviditate, pentru a le determina să încheie acte prejudiciabile pentru acestea.

(7) Inducerea sau menținerea în eroare cu privire la condițiile de trai din țara de emigrare, săvârșită în condițiile alin.(1), în scopul de a determina o persoană să emigreze, se pedepsește potrivit alin.(1).

(8) Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(9) Dacă mijlocul fraudulos folosit pentru săvârșirea înșelăciunii constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

**Distrugerea și
însușirea de
valori
materiale
interesând
umanitatea**

Art. 261. – (1) Distrugerea în întregime sau în parte:

a) a clădirilor, a oricăror altor construcții sau a navelor care servesc ca spitale;

b) a mijloacelor de transport de orice fel afectate unui serviciu sanitar sau de Cruce roșie, ori al organizațiilor asimilate acesteia, pentru transportul răniților, bolnavilor, materialelor sanitare sau al materialelor Crucii roșii ori ale organizațiilor asimilate acesteia;

c) a depozitelor de materiale sanitare,

dacă toate acestea poartă semnele distinctive reglementare, se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează însușirea sub orice formă, nejustificată de o necesitate militară și săvârșită în proporții mari, a mijloacelor sau materialelor destinate pentru ajutorul ori îngrijirea răniților sau bolnavilor căzuți sub puterea adversarului.

(3) Tot astfel se sancționează distrugerea în întregime sau în parte, ori însușirea sub orice formă, nejustificată de vreo necesitate militară și săvârșită în proporții mari, a oricăror alte bunuri.

**Distrugerea și
însușirea de
valori culturale
ale popoarelor**

Art. 262. – (1) Distrugerea sub orice formă, fără necesitate militară, de monumente sau construcții care au o valoare artistică, istorică ori arheologică, de muzee, mari biblioteci, arhive de valoare istorică sau științifică, opere de artă, manuscrise, cărți de valoare, colecții științifice sau colecții importante de

cărți, de arhive, ori de reproduceri ale bunurilor de mai sus și în general a oricăror valori culturale ale popoarelor, se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează jefuirea sau însușirea sub orice formă, de pe teritoriile aflate sub ocupație militară, a vreuneia dintre valorile culturale arătate în prezentul articol.

Distrugerea

Art. 263. – (1) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a unui bun aparținând altuia ori împiedicarea luării măsurilor de conservare sau de salvare a unui astfel de bun, precum și înlăturarea măsurilor luate, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu zile-amendă.

(2) În cazul în care bunul are o deosebită valoare artistică, științifică, istorică, arhivistică sau o altă asemenea valoare, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 7 ani.

(3) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a unei porțiune de conducte petroliere sau de gaze, a unui cablu de înaltă tensiune, a echipamentelor sau instalațiilor de telecomunicații sau pentru difuzarea programelor de radio și televiziune ori a sistemelor de alimentare cu apă și a conductelor magistrale de alimentare cu apă se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin.(2).

(4) Distrugerea în totul sau în parte a unui act autentic sau sub semnătură privată care nu aparține făptuitorului sau nu-i aparține în exclusivitate ori ascunderea unui act care nu aparține făptuitorului, în scopul de a provoca o pagubă unei persoane, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(5) Distrugerea sau degradarea bornelor, reperelor, mărcilor de nivelment ori a semnelor geodezice din rețeaua națională, amplasate pe sol sau pe clădiri, ori a bornelor, stâlpilor, balizelor sau a altor semne care marchează frontiera de stat ori împiedicarea

luării unor măsuri de conservare a acestor bunuri se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin.(2).

(6) Dacă distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare se săvârșește prin incendiere, explozie ori prin orice alt asemenea mijloc și dacă rezultă pericol public, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani.

(7) Dispozițiile prevăzute în alin.(2), (3) și (6) se aplică chiar dacă bunul aparține făptuitorului.

(8) Dacă bunul este proprietate privată acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin.(1) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Distrugerea calificată

Art. 264. – (1) Dacă faptele prevăzute în art.263 au avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă a avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dezastrul constă în distrugerea sau degradarea unor mijloace de transport în comun, de mărfuri sau de persoane, ori a unor instalații sau lucrări și care a avut ca urmare moartea sau vătămarea gravă a integrității corporale sau sănătății mai multor persoane.

Distrugerea din culpă

Art. 265. – (1) Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare, din culpă, a unui bun, chiar dacă acesta aparține făptuitorului, în cazul în care fapta este săvârșită prin incendiere, explozie sau prin orice alt asemenea mijloc și dacă rezultă pericol public, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează distrugerea ori degradarea din culpă a unei conducte petroliere sau de gaze, a unui cablu de înaltă tensiune, a echipamentelor sau instalațiilor de

telecomunicații sau pentru difuzarea programelor de radio și televiziune ori a sistemelor de alimentare cu apă și a conductelor magistrale de alimentare cu apă, dacă a avut ca urmare aducerea în stare de neîntrebuințare a acestora.

(3) Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare, din culpă, a unui bun, chiar dacă acesta aparține făptuitorului, în cazul în care a avut consecințe deosebit de grave, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani, iar dacă a avut ca urmare un dezastru pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani.

(4) Când dezastrul ori consecințele deosebit de grave s-au produs ca urmare a părăsirii postului sau a săvârșirii oricărei alte fapte de către personalul de conducere a unui mijloc de transport în comun, ori de către personalul care asigură direct securitatea unor asemenea transporturi, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 12 ani.

Tulburarea de posesie

Art. 266. – (1) Ocuparea, în întregime sau în parte, fără drept, a unui imobil aflat în posesia altuia se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile - amendă.

(2) Ocuparea în întregime sau în parte a terenurilor de orice fel, înființarea sau mutarea semnelor de hotar și a reperelor de marcare, fără drept, ori refuzul de a elibera terenul astfel ocupat fără drept se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) se săvârșește prin violență sau amenințare ori prin desființarea sau strămutarea semnelor de hotar ale unui imobil aflat în posesia altuia, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani.

(4) Dacă fapta prevăzută în alin.(2) se săvârșește prin violență sau amenințare, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 7 ani.

(5) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(3) se

sanctionează și înființarea sau mutarea semnelor de hotar și a reperelor de marcare fără drept, când acestea se referă la limitele de zonă ale căii ferate, drumurilor, canalelor, aeroporturilor, porturilor, căilor navigabile, delimitărilor silvice, geologice și miniere.

(6) Dacă imobilul se află în posesia unei persoane private acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Tănuirea

Art. 267. – (1) Primirea, dobândirea sau transformarea unui bun ori înlesnirea valorificării acestuia, cunoscând că bunul provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă prin aceasta s-a urmărit obținerea pentru sine ori pentru altul a unui folos material, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 5 ani, fără ca sancțiunea aplicată să poată depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea din care provine bunul tănuit.

(2) Tănuirea săvârșită de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.

Spălarea banilor

Art. 268. – (1) Se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi, a provenienței, situării, dispoziției, circulației sau proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri cunoscând că acestea provin din săvârșirea de

infracțiuni.

(2) În sensul alin.(1), prin „bunuri” se înțelege bunurile corporale sau necorporale, mobile ori imobile, precum și actele juridice sau documentele care atestă un titlu ori un drept cu privire la acestea.

**Sanționarea
tentativei**

Art. 269. – Tentativa la delictele prevăzute în art.249, art.250 alin.(1) și (2), art.252, art.253 alin.(1), art.254, art.255 alin.(1), art.260 alin.(1)-(7), art.263 și art.268 se pedepsește.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 270. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.256-258 și art.260-268.

TITLUL III

Crime și delictes contra securității naționale

Trădarea

Art. 271. – Fapta cetățeanului român, a persoanei fără cetățenie care are domiciliul în România sau a străinului aflat în serviciul statului român de a stabili legături cu o putere sau cu o organizație străină ori cu agenți ai acestora, în scopul de a suprima sau știrbi unitatea, indivizibilitatea, suveranitatea sau independența statului, prin acțiuni de provocare de război contra țării sau de înlesnire a ocupației militare străine, ori de subminare economică, politică sau a capacității de apărare a statului, ori de aservire față de o organizație străină sau putere străină, precum și de întrajutorare a unei organizații ori a unei puteri străine pentru desfășurarea unei activități inamice împotriva securității naționale se pedepsește cu detențiune pe viață sau detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Trădarea prin
transmiterea
de informații
secrete de stat**

Art. 272. – Transmiterea de informații secrete de stat unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora, precum și procurarea de documente sau date ce constituie informații secrete de stat ori deținerea de asemenea documente de către cel care nu avea calitatea de a le cunoaște, în scopul transmiterii lor unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora, săvârșite de un cetățean român, de o persoană fără cetățenie care are domiciliul în România sau de un străin aflat în serviciul statului român, se pedepsește cu detențiunea pe viață sau cu detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Trădarea prin
ajutarea
inamicului**

Art. 273. – (1) Fapta cetățeanului român, a persoanei fără cetățenie care are domiciliul în România sau a străinului aflat în serviciul statului român care în timp de război:

a) predă teritoriul, orașe, poziții de apărare, depozite ori instalații ale forțelor armate române sau care servesc apărării;

b) predă nave, aeronave, mașini, aparate, armament sau orice alte materiale care pot servi purtării războiului;

c) procură inamicului oameni, valori și materiale de orice fel;

d) trece de partea inamicului sau efectuează alte acțiuni care sunt de natură să favorizeze activitatea inamicului ori să slăbească puterea de luptă a forțelor armate române sau a armatelor aliate,

se pedepsește cu detențiunea pe viață sau cu detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează cetățeanul român care în timp de război luptă sau face parte din formații de luptă împotriva statului român sau a aliaților săi.

**Acțiuni ostile
contra statului
român**

Art. 274. – Faptele prevăzute în art.271 și art.273 săvârșite de un cetățean străin, de o persoană fără cetățenie care nu are domiciliul în România sau de un străin care nu se află în serviciul statului român se pedepsesc cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Spionajul

Art. 275. – Faptele prevăzute în art.272 săvârșite de un cetățean străin, de o persoană fără cetățenie care nu are domiciliul în România sau de un străin care nu se află în serviciul statului român, se pedepsesc cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Răspândirea
de informații
false în scopul
provocării
unui război**

Art. 276. – Răspândirea de informații false în scopul provocării unui război, săvârșită prin orice mijloace, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

**Compromiterea
unor interese
de stat**

Art. 277. – Distrugerea, alterarea ori ascunderea unui document sau înscris în care sunt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o organizație străină sau o putere străină, dacă fapta este de natură a compromite interese de stat, se pedepsește cu închisoare strictă de la 7 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

**Comunicarea
de informații
false**

Art. 278. – Comunicarea sau răspândirea, cu știință, prin orice mijloace, de știri, date sau informații false ori de documente falsificate, dacă fapta este de natură să aducă atingere securității naționale sau relațiilor internaționale ale României ori ale unui stat aliat, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

**Acte ostile
contra unui
stat străin**

Art. 279. – (1) Săvârșirea de pe teritoriul României de acte ostile contra unuia dintre statele membre ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau care face parte din Uniunea Europeană ori din Consiliul Europei se pedepsește cu închisoare strictă de la 7 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și actele ostile contra securității altui stat decât cel prevăzut în alin.(1), și care nu se află în război cu România.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la dorința exprimată de statul străin.

**Infrațiuni
contra
persoanelor
care se bucură
de protecție
internațională**

Art. 280. – (1) Infrațiunile contra vieții, integrității corporale, sănătății, libertății sau demnității, săvârșite împotriva persoanelor care se bucură de protecție internațională, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită, iar dacă maximul special al acesteia nu este îndeștător se poate aplica o pedeapsă până la maximul general.

(2) Actele de violență săvârșite împotriva localurilor oficiale ale misiunilor diplomatice, a locuinței sau reședinței persoanelor care se bucură de protecție internațională ori a mijloacelor de transport aparținând acestor persoane, dacă sunt de natură să le pună în pericol persoana sau libertatea, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită, iar dacă maximul special al acesteia nu este îndeștător se poate aplica o pedeapsă până la maximul general.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la dorința exprimată de statul străin.

**Atentatul care
pune în pericol
securitatea
națională**

Art. 281. – Atentatul săvârșit contra vieții, integrității corporale ori sănătății unei persoane care îndeplinește o activitate importantă de stat sau altă activitate publică importantă, în împrejurări care fac ca fapta să pună în pericol securitatea națională, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu detențiune

severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Acțiuni
împotriva
ordinii
constituționale**

Art. 282. – Inițierca, organizarea, săvârșirea sau sprijinirea de acțiuni violente în scopul de a schimba ordinea constituțională, caracterul național, suveran, independent, unitar și indivizibil al statului român se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Subminarea
puterii de stat**

Art. 283. – (1) Acțiunea armată de natură să slăbească puterea de stat se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Orice alte acțiuni violente săvârșite de mai multe persoane împreună, de natură să atragă aceleași urmări, se pedepsesc cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă în urma faptelor prevăzute în alin.(2) au fost atacate sau ocupate instituții publice, depozite de arme, sedii ale partidelor politice ori s-au produs incendieri, distrugerii sau au fost provocate vătămări grave ale integrității corporale sau sănătății persoanei, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Uzurparea
militară**

Art. 284. – Exercițarea ilegală a unei funcții cu caracter militar, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea națională, se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Actele de
diversiune**

Art. 285. – Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, în întregime sau în parte, prin explozii, incendii sau în orice alt mod, a uzinelor, instalațiilor, căilor de comunicație, mijloacelor de transport, mijloacelor de telecomunicații, construcțiilor, produselor industriale sau agricole ori a altor bunuri, dacă fapta este de

natură să aducă în orice mod atingere securității naționale sau securității unui stat aliat, se pedepsește cu detențiune pe viață sau detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Complotul

Art. 286. – (1) Inițierea sau constituirea unei asociații sau grupări în scopul săvârșirii vreuneia dintre infracțiunile contra securității naționale ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asociații sau grupări se pedepsesc cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Pedeapsa pentru complot nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru cea mai gravă dintre infracțiunile care intră în scopul asociației sau grupării.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(4) Nu se pedepsește persoana care, săvârșind fapta prevăzută în alin.(1), o denunță mai înainte de a fi descoperită.

Constituirea de structuri informative ilegale

Art. 287. – Inițierea, organizarea sau constituirea pe teritoriul României a unor structuri informative, desfășurarea de către acestea a activităților de culegere, prelucrare și valorificare a informațiilor în afara cadrului legal, în împrejurări care pot aduce atingere securității naționale, sprijinirea în orice mod a acestora ori aderarea la ele se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Nerespectarea regimului juridic al activităților informative

Art. 288. – (1) Desfășurarea, fără drept, a activităților informative supuse autorizării în condițiile legii, precum și depășirea autorizării acordate, cu excepția situațiilor care impun înlăturarea potrivit legii a unor pericole iminente pentru securitatea națională, se pedepsește cu

închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta funcționarului public sau a funcționarului care divulgă, refuză sau împiedică, în orice mod, punerea în executare a autorizării eliberate cu respectarea dispozițiilor legale ori care face publice sau folosește informațiile care privesc viața privată, onoarea sau reputația persoanelor, dacă aceste informații au fost cunoscute incidental în activitatea de serviciu.

Constituirea de organizații cu caracter fascist, rasist sau xenofob

Art. 289. – (1) Constituirea unei organizații cu caracter fascist, rasist sau xenofob se pedepsește cu închisoare strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Aderarea la o organizație cu caracter fascist, rasist sau xenofob, precum și sprijinirea sub orice formă a unei organizații având acest caracter se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin.(1).

Divulgarea secretului care periclitează securitatea națională

Art. 290. – (1) Divulgarea informațiilor secrete de stat sau a informațiilor secrete de serviciu de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea națională, se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Deținerea în afara îndatoririlor de serviciu de către persoana prevăzută la alin. (1) a unui document ce constituie secret de stat, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea națională, se pedepsește cu închisoare severă de la 3 la 10 ani.

(3) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(2), se sancționează deținerea, în afara îndatoririlor de serviciu, a unui document ce constituie secret de serviciu, în vederea divulgării, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea națională.

Propaganda în favoarea statului totalitar

Art. 291. – (1) Propaganda în vederea instaurării unui stat totalitar, săvârșită prin orice mijloace, în public, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Propaganda constă în răspândirea în mod sistematic sau în apologia unei idei, concepții sau doctrine, cu intenția de a convinge și atrage noi adepți.

Nedenunțarea

Art. 292. – (1) Nedenunțarea săvârșirii vreuneia dintre infracțiunile prevăzute în art.271-275, art.281-283, art.285 și 286 se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 5 ani.

(2) Nedenunțarea săvârșită de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.

(3) Nu se pedepsește persoana care, înainte de a se fi început urmărirea penală pentru infracțiunea nedenunțată, înștiințează autoritățile competente despre acea infracțiune sau care, chiar după ce s-a început urmărirea penală ori după ce vinovații au fost descoperiți, a înlesnit arestarea acestora.

(4) Participantul la infracțiunile prevăzute în acest titlu nu se pedepsește dacă denunță săvârșirea infracțiunii înainte ca urmărirea penală să fi început ori făptuitorii să fie descoperiți.

(5) Participantul care, după ce urmărirea penală a început ori făptuitorii au fost descoperiți, înlesnește arestarea acestora se sancționează cu o pedeapsă redusă potrivit dispozițiilor art.92.

Tentativa, tăinuirea și favorizarea

Art. 293. – (1) Tentativa la delictele prevăzute în prezentul titlu se pedepsește.

(2) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute în acest titlu.

(3) Tăinuirea și favorizarea infracțiunilor prevăzute în acest titlu se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani.

(4) Pedepsa aplicată tăinuitorului sau favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.

(5) Tăinuirea și favorizarea săvârșită de soț sau o rudă apropiată în cazul infracțiunilor prevăzute în art.271–275, art.281-283, art.285 și 286 se pedepesc. Limitele pedepsei prevăzute în alin.(3) se reduc potrivit dispozițiilor art.92.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 294. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.271-275, art.277, art.279, art.282, art. 283, art.285-287, art.289 și art.293 alin.(3).

TITLUL IV

Crime și delikte de terorism

**Acte de
terorism**

Art. 295. – (1) Constituie acte de terorism următoarele infracțiuni atunci când sunt săvârșite în scopul tulburării grave a ordinii publice, prin intimidare, prin teroare sau prin crearea unei stări de panică:

a) infracțiunile de omor și omor calificat prevăzute în art.178 și art.179, vătămarea corporală și vătămarea corporală gravă prevăzute în art.186 și art. 187, precum și lipsirea de libertate în mod ilegal prevăzută în art.201;

b) infracțiunile prevăzute în art.106-109 din Codul aerian;

c) infracțiunile de distrugere prevăzute în art.263 și art. 264;

d) infracțiunile de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, nerespectarea regimului materialelor nucleare și a altor materii radioactive, precum și nerespectarea regimului materiilor explozive, prevăzute în art.406-408;

e) introducerea sau răspândirea în atmosferă, pe sol, în subsol sau în apă de produse, substanțe,

materiale, microorganismele sau toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau animalelor ori mediul înconjurător;

f) amenințarea cu bombe sau cu alte materii explozive.

(2) În cazul infracțiunilor prevăzute în alin.(1) lit.a)-d) se aplică maximul special al pedepsei prevăzute de lege, care poate fi sporit până la maximul ei general, iar dacă maximul general este neîndestulător, pedeapsa poate fi sporită până la maximul general al pedepsei imediat superioare.

(3) În cazul infracțiunii prevăzute în alin.(1) lit.e), pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar în cazul infracțiunii prevăzute în alin.(1) lit.f), pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(4) Tentativa se sancționează cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea consumată sau cu o pedeapsă în cadrul limitelor imediat inferioare pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată.

(5) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute la alin.(1).

(6) Înțelegerea în vederea săvârșirii de acte de terorism se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

**Asocierea
pentru
săvârșirea de
acte de
terorism**

Art. 296. – Asocierea în vederea săvârșirii de acte de terorism se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Finanțarea
actelor de
terorism**

Art. 297. – (1) Punerea la dispoziție sau colectarea de fonduri, direct sau indirect, știind că aceste fonduri sunt folosite, în totul sau în parte, pentru săvârșirea actelor de terorism, se sancționează cu detențiune

severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și realizarea de fonduri în scopul finanțării actelor de terorism.

(3) Fondurile puse la dispoziție sau colectarea pentru săvârșirea actelor de terorism ori realizate în scopul finanțării actelor de terorism se confiscă.

**Amenințarea
în scop
terorist**

Art. 298. – (1) Amenințarea unei persoane sau colectivități prin orice mijloace cu răspândirea sau folosirea de produse, substanțe, materiale, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 5 ani.

(2) Amenințarea adresată unui stat, unei organizații internaționale sau unei persoane fizice ori juridice cu folosirea materialelor nucleare, a altor materii radioactive sau a materiilor explozive, în scopul de a provoca vătămarea corporală sau moartea unei persoane ori pagube materiale, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin.(2) este condiționată de îndeplinirea sau neîndeplinirea unui act sau când prin amenințare, sub orice formă, se pretinde a se da ori a se preda materialele nucleare, alte materii radioactive ori materii explozive, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

**Alarmarea în
scop terorist**

Art. 299. – Alarmarea fără motiv întemeiat, în scopul creării unei stări de panică, a unei persoane sau a publicului, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol ori a organelor de menținere a ordinii publice prin corespondență, telefon sau orice alte mijloace de transmitere la distanță cu privire la răspândirea sau folosirea de

produse, substanțe, materiale, microorganisme sau toxine din cele prevăzute în art.298 alin.(1) se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile – amendă.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 300. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul titlu.

TITLUL V

Delicte contra exercitării drepturilor politice și cetățenești

**Împiedicarea
exercitării
drepturilor
electorale**

Art. 301. – (1) Împiedicarea prin orice mijloace a liberului exercițiu al dreptului de a alege sau de a fi ales ori de a participa la referendum se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) În cazul în care fapta prevăzută în alin.(1) a avut vreuna din urmările prevăzute în art.187, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani.

**Divulgarea
secretului
votului și
falsificarea
votului**

Art. 302. – (1) Divulgarea prin orice mijloace a secretului votului de către membrii biroului electoral al secțiilor de votare sau de către alte persoane, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile – amendă.

(2) Tipărirea și utilizarea de buletine de vot false, introducerea în urnă a unui număr suplimentar de buletine față de cele votate de alegători, falsificarea prin orice mijloace a documentelor de la birourile electorale, precum și utilizarea unei cărți de alegător nule sau false se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

**Coruperea
alegătorilor**

Art. 303. – (1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani, bunuri ori alte foloase în timpul campaniei electorale în scopul determinării alegătorului să voteze sau să nu voteze o anumită listă de candidați sau un

anumit candidat, ori să voteze sau să nu voteze în cadrul referendumului, precum și primirea acestora de către alegător, în același scop, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă, se sancționează și fapta persoanei care votează fără a avea drept de vot sau fapta alegătorului care votează de mai multe ori în ziua alegerilor sau a referendumului.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) este săvârșită de un observator intern, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 7 ani.

**Atacul prin
orice mijloace
asupra secției
de votare**

Art. 304. – Atacul prin orice mijloace asupra localului secției de votare se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

**Deschiderea
anticipată a
urnelor**

Art. 305. – Deschiderea urnei înainte de ora stabilită pentru încheierea votării, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

**Împiedicarea
exercitării
drepturilor
sindicale**

Art. 306. – (1) Împiedicarea exercițiului dreptului de liberă organizare sau asociere sindicală, în scopurile și în limitele prevăzute de lege, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și condiționarea sau constrângerea unei persoane, în orice mod, având ca scop limitarea exercitării atribuțiilor funcției membrilor aleși în organele de conducere ale sindicatelor.

**Sanționarea
tentativei**

Art. 307. – Tentativa la delictele prevăzute în prezentul titlu se pedepsește.

TITLUL VI
Crime și delictе contra intereselor publice

Capitolul I
Crime și delictе de corupție

Luarea de mită

Art. 308. – (1) Fapta funcționarului public care, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Fapta prevăzută în alin.(1), dacă a fost săvârșită de un funcționar sau de o persoană care exercită un serviciu de interes public, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Prevederile alin.(1) se aplică și următoarelor persoane:

a) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare, în cadrul unei organizații publice internaționale la care România este parte;

b) membrilor adunărilor parlamentare ale organizațiilor internaționale la care România este parte;

c) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare, în cadrul Comunităților Europene;

d) persoanelor care exercită funcții judiciare în cadrul instanțelor internaționale a căror competență este acceptată de România, precum și funcționarilor de la grefele acestor instanțe;

e) funcționarilor unui stat străin;

f) membrilor adunărilor parlamentare sau administrative ale unui stat străin.

(4) În cazul în care luarea de mită a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(5) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul luării de mită se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Darea de mită

Art. 309. – (1) Promisiunea, oferirea sau darea, direct ori indirect, de bani sau alte foloase unui funcționar public sau unui funcționar ori unei persoane care exercită un serviciu de interes public, pentru sine sau pentru altul, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Promisiunea, oferirea sau darea, direct ori indirect, de bani sau alte foloase unui funcționar al unui stat străin sau al unei organizații publice internaționale, pentru a îndeplini sau a nu îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu, în scopul obținerii unui folos necuvenit în cadrul operațiunilor economice internaționale, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 7 ani.

(3) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează promisiunea, oferirea sau darea, direct ori indirect, de bani sau alte foloase uneia dintre persoanele prevăzute în art.308 alin.(3), pentru sine sau pentru altul, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

(4) Fapta prevăzută în alin.(1), (2) sau (3) nu constituie infracțiune atunci când mituitorul a fost constrâns prin orice mijloace de către cel care a luat mită.

(5) Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să

fie sesizat pentru acea infracțiune.

(6) Dispozițiile art.308 alin.(5) se aplică în mod corespunzător, chiar dacă oferta nu a fost urmată de acceptare.

(7) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazurile prevăzute în alin.(4) și (5).

Primirea de foloase necuvenite

Art. 310. – (1) Primirea de către un funcționar public, direct sau indirect, de bani ori alte foloase după ce a îndeplinit un act în virtutea funcției sale și la care era obligat în temeiul acesteia se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 7 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin.(1), dacă a fost săvârșită de un funcționar sau de o persoană care exercită un serviciu de interes public, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(3) Dispozițiile din alin.(1) se aplică și persoanelor prevăzute în art.308 alin.(3).

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Remunerația injustă

Art. 311. – (1) Fapta funcționarului public care, în virtutea funcției, avea sub supraveghere sau control o persoană juridică de drept privat, de a primi însărcinări retribuite de la o asemenea persoană, înainte de a se fi împlinit 3 ani de la data pensionării, a demisiei, destituirii sau revocării, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile-amendă.

(2) Conducătorii unor asemenea personae juridice de drept privat se consideră complici la comiterea faptei prevăzute în alin. (1).

Traficul de influență

Art. 312. – (1) Primirea ori pretinderea de bani sau de alte foloase ori acceptarea de promisiuni, daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, săvârșite de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public

sau a unui funcționar pentru a-l determina să facă, să nu facă ori să întârzie un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu sau să facă un act contrar acestor atribuții, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public sau a unui funcționar, pentru a-l determina să facă, să nu facă ori să întârzie un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu sau să facă un act contrar acestor atribuții.

(3) Fapta prevăzută în alin.(2) nu se pedepsește dacă făptuitorul denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea faptă.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii prevăzute în alin.(1) sau (2) se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

(5) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazul prevăzut în alin.(3).

(6) În sensul alin.(1) și (2), prin „funcționar” se înțelege și oricare dintre persoanele prevăzute în art.308 alin.(3).

Sanționarea persoanei juridice

Art. 313. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.309 și art.312.

Capitolul II

Crime și delictе contra intereselor publice săvârșite de funcționari publici și funcționari

Delapidarea

Art. 314. – (1) Însușirea, folosirea sau traficarea de către un funcționar public sau un funcționar în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani.

(2) În cazul în care delapidarea a avut consecințe

deosebit de grave, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor

Art. 315. – (1) Fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu intenție nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare a intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin.(1), dacă a fost săvârșită de un funcționar sau de o persoană care exercită un serviciu de interes public, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

Abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi

Art. 316. – (1) Îngrădirea de către un funcționar public a folosinței sau a exercițiului drepturilor vreunui cetățean ori crearea pentru acesta a unei situații de inferioritate pe temei de naționalitate, rasă, sex sau religie se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 5 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin.(1), dacă a fost săvârșită de un funcționar sau de o persoană care exercită un serviciu de interes public, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

Abuzul în serviciu contra intereselor generale

Art. 317. – (1) Fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, cu intenție, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unei autorități sau instituții publice sau al unei persoane juridice ori o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin.(1), dacă a fost săvârșită de un funcționar sau de o persoană care exercită un serviciu de interes public, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

Abuzul în serviciu în forma calificată

Art. 318. – (1) Faptele prevăzute în art.315-317, săvârșite de funcționari publici, dacă au avut consecințe deosebit de grave, se pedepesc cu închisoare strictă de la 5 la 15 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin.(1), dacă a fost săvârșită de un funcționar sau de o persoană care exercită un serviciu de interes public, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

Neglijența în serviciu

Art. 319. – (1) Încălcarea din culpă, de către un funcționar public, a unei îndatoriri de serviciu prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă s-a cauzat o tulburare însemnată bunului mers al unei autorități sau instituții publice sau al unei persoane juridice de drept public ori o pagubă în patrimoniul acesteia sau o vătămare importantă a intereselor legale ale unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

(2) Fapta prevăzută în alin.(1), dacă a avut consecințe deosebit de grave, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

Neglijența în păstrarea informațiilor secrete de stat

Art. 320. – Neglijența care are drept urmare distrugerea, alterarea, pierderea sau sustragerea unui document ce conține informații secrete de stat, precum și neglijența care a dat prilej altei persoane să afle un asemenea secret, dacă fapta este de natură să aducă atingere intereselor statului, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

Profitul prin eroare

Art. 321. – Primirea sau reținerea, pentru sine ori pentru altul, de către un funcționar public de bani sau alte foloase profitând de eroarea altuia, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

Purtarea abuzivă

Art. 322. – (1) Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercitarea atribuțiilor de serviciu se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Lovirea sau alte acte de violență săvârșite în condițiile alin.(1) se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

Capitolul III
Crime și delictе contra intereselor publice săvârșite
de orice persoană

Ultrajul

Art. 323. – (1) Amenințarea săvârșită nemijlocit sau prin orice mijloace de comunicare directă contra unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile - amendă.

(2) Lovirea sau orice alte acte de violență, precum și vătămarea corporală săvârșite împotriva persoanei prevăzute în alin.(1), aflată în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 6 ani, iar dacă s-a produs o vătămare corporală gravă, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 12 ani.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) și (2) sunt săvârșite împotriva unui magistrat, polițist sau jandarm ori alt militar, maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

(4) Dacă împotriva soțului, copiilor sau părinților persoanelor arătate în alin.(3) s-au comis infracțiunile prevăzute în art.185-187, art. 201 și art. 210, în scop de intimidare sau de răzbunare pentru actele sau faptele îndeplinite de funcționarul public în exercițiul funcțiunii, pedepsele prevăzute de lege pentru aceste infracțiuni pot fi sporite până la maximul lor general.

**Uzurparea
de calități
oficiale**

Art. 324. – Folosirea fără drept a unei calități oficiale, însoțită sau urmată de îndeplinirea unui act legat de acea calitate, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

**Purtarea
fără drept
de decorații,
uniforme
sau semne
distinctive**

Art. 325. – (1) Purtarea fără drept de decorații, uniforme sau de semne distinctive ale unei autorități publice se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu zile - amendă.

(2) Purtarea, fără drept, de uniforme, grade sau insigne militare se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(2) se săvârșește în timp de război, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani.

**Sustragerea
sau
distrugerea
de înscrisuri**

Art. 326. – (1) Sustragerea sau distrugerea unui dosar, registru, document sau orice alt înscris care se află în păstrarea ori deținerea unui organ sau unei autorități publice se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Distrugerea din culpă a vreunui dintre înscrisurile prevăzute în alin.(1), care prezintă o valoare artistică, științifică, istorică, arhivistică sau o altă asemenea valoare se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile - amendă.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) și (2) sunt săvârșite de un funcționar public în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 7 ani.

**Ruperea de
sigilii**

Art. 327. – (1) Înlăturarea ori distrugerea unui sigiliu legal aplicat se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu zile - amendă.

(2) Dacă fapta a fost săvârșită de custode sau de un funcționar public, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la un an sau zile - amendă.

**Sustragerea
de sub
sechestrul**

Art. 328. – (1) Sustragerea unui bun care este legal sechestrat se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu zile-amendă.

(2) Dacă fapta a fost săvârșită de către custode sau de un funcționar public, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la un an sau zile - amendă.

Împiedicarea concurenței în licitațiile publice

Art. 329. – (1) Împiedicarea ori tulburarea liberei concurențe în licitațiile publice, în vederea înlăturării concurenților de la acestea, se pedepsește cu închisoare de la 2 luni la un an sau zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta ofertantului sau concurentului care cere sau primește direct sau indirect bani, promisiuni sau orice alt profit pentru a se abține de la participarea la licitație.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) sau (2) este săvârșită de mai multe persoane înțelese în acest scop, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 3 ani sau zile-amendă.

Trecerea frauduloasă a frontierei de stat

Art. 330. – (1) Intrarea sau ieșirea din țară prin trecerea ilegală a frontierei de stat se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile – amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) a fost săvârșită în scopul sustragerii de la executarea unei pedepse, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani.

(3) Intrarea frauduloasă pe teritoriul țării a străinului declarat indezirabil ori căruia i-a fost interzis în orice mod dreptul de intrare sau de ședere în țară se pedepsește cu închisoare de la 2 la 6 ani.

(4) Dacă fapta prevăzută în alin.(2) a fost săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 7 ani.

(5) Fapta persoanei care racolează, îndrumă sau călăuzește una sau mai multe persoane în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat, precum și a persoanei care organizează asemenea activități se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 7 ani.

Traficul de migranți

Art. 331. – (1) Traficul de migranți săvârșit în scopul de a obține, direct sau indirect, un folos material se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) este de natură să pună în pericol viața sau securitatea victimei ori să o supună unui tratament inuman sau degradant, pedeapsa

este închisoarea strictă de la 5 la 10 ani.

(3) Fapta persoanei care, pentru a facilita traficul de migranți, produce documente de călătorie sau acte de identitate false ori procură, furnizează sau posedă asemenea documente, în scopul de a obține, direct sau indirect, un folos material, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(4) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(3) se sancționează fapta persoanei care facilitează rămânerea pe teritoriul României a unei persoane care nu are cetățenia română și nici domiciliul în România, prin orice mijloace ilegale, în scopul de a obține, direct sau indirect, un folos material.

(5) Prin trafic de migranți se înțelege asigurarea intrării ilegale pe teritoriul unui stat a unei persoane care nu are cetățenia acelui stat sau nu domiciliază pe teritoriul acelui stat.

Sanționarea tentativei **Art. 332.** – Tentativa la delictele prevăzute în art.326 alin.(1), art.330 și art.331 se pedepsește.

Sanționarea persoanei juridice **Art. 333.** – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.326 - 329, art.330 alin.(5) și art.331.

TITLUL VII

Crime și delikte contra înfăptuirii justiției

Denunțarea calomnioasă **Art. 334.** – (1) Învinuirea mincinoasă făcută prin denunț sau plângere, cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o anumită persoană, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

(2) Producerea sau ticluirea de probe mincinoase, în sprijinul unei învinuiri nedrepte, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(3) Dacă cel care a săvârșit fapta declară mai înainte de punerea în mișcare a acțiunii penale față de persoana în contra căreia s-a făcut denunțul sau plângerea ori împotriva căreia s-au produs probele, că denunțul,

plângerea sau probele sunt mincinoase, pedeapsa se reduce potrivit art.92.

(4) Când cel denunțat a fost condamnat pe nedrept, se aplică pedeapsa prevăzută în art.335.

**Mărturia
mincinoasă**

Art. 335. – (1) Fapta martorului care într-o cauză penală, civilă sau în orice altă cauză în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe privitor la împrejurările esențiale asupra cărora a fost întrebat se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Dacă în urma mărturiei mincinoase a rezultat o condamnare la o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 5 ani, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani, iar dacă a rezultat condamnarea la o pedeapsă mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 10 ani.

(3) Fapta prevăzută în alin.(1) sau (2) nu se pedepsește dacă, în cauzele penale, mai înainte de a se produce arestarea inculpatului, ori în toate cazurile, mai înainte de a se fi pronunțat o hotărâre sau de a se fi dat o altă soluție ca urmare a mărturiei mincinoase, martorul își retrage mărturia.

(4) Dacă retragerea mărturiei a intervenit în cauzele penale după ce s-a produs arestarea inculpatului sau în toate cauzele după ce s-a pronunțat o hotărâre sau s-a dat o altă soluție ca urmare a mărturiei mincinoase, instanța va reduce pedeapsa potrivit art.92.

(5) Dispozițiile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător și expertului sau interpretului.

**Încercarea
de a
determina
mărturia
mincinoasă**

Art. 336. – (1) Încercarea de a determina o persoană prin constrângere ori corupere să dea declarații mincinoase sau să nu depună mărturie într-o cauză penală, civilă, disciplinară sau în orice altă cauză în care se ascultă martori se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și în cazul în care fapta este săvârșită față de un expert sau interpret.

**Împiedicarea
participării
la proces**

Art. 337. – Împiedicarea participării într-o cauză penală, civilă, disciplinară sau în orice altă cauză a unui martor, expert, interpret sau apărător, săvârșită prin violență, amenințare sau prin orice alt mijloc de constrângere îndreptat împotriva sa ori a soțului sau a unei rude apropiate se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 7 ani.

**Nedenunțarea unor
infracțiuni**

Art. 338. – (1) Nedenunțarea de îndată a săvârșirii vreuneia dintre infracțiunile prevăzute în art.178, art.179, art.252-art.255, art.261-art.263 alin.(2)-(6), art.264 alin.(1), art.314 și art.331 se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la un an.

(3) Fapta prevăzută în alin.(1) sau (2) săvârșită de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.

(4) Nu se pedepsește persoana care, mai înainte de a se fi început urmărirea penală pentru infracțiunea nedeunțată, face noștințea autoritățile competente despre acea infracțiune sau care, chiar după ce s-a început urmărirea penală ori după ce vinovații au fost descoperiți, a înlesnit arestarea acestora.

**Omisiunea
sesizării
organelor
judiciare**

Art. 339. – (1) Fapta funcționarului public care, luând cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile, omite sesizarea de îndată a procurorului sau a organului de cercetare penală, potrivit legii de procedură penală, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Dacă fapta este săvârșită de către un funcționar public cu atribuții de conducere sau de control, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 7 ani.

**Favorizarea
infractorului**

Art. 340. – (1) Ajutorul dat unui infractor fără o înțelegere prealabilă stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii, pentru a îngreuna sau împiedica

urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 7 ani.

(2) Pedeapsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.

(3) Favorizarea săvârșirii de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.

**Omisiunea
de a
încunoștința
organele
judiciare**

Art. 341. – (1) Fapta de a nu aduce la cunoștință organelor judiciare a unor împrejurări care, dacă ar fi fost cunoscute, ar fi dus la stabilirea nevinovăției unei persoane trimise în judecată sau condamnate pe nedrept ori la eliberarea unei persoane ținute în arest preventiv pe nedrept, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Fapta prevăzută în alin.(1) nu se pedepsește dacă, prin aducerea la cunoștință, persoana care are această obligație ar produce un prejudiciu pentru ea, pentru soțul său sau pentru o rudă apropiată.

**Arestarea
nelegală și
cercetarea
abuzivă**

Art. 342. – (1) Reținerea sau arestarea nelegală ori supunerea unei persoane la executarea unei pedepse, măsuri de siguranță sau educative, în alt mod decât cel prevăzut prin dispozițiile legale, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani sau cu zile - amendă.

(2) Întrebuințarea de promisiuni, amenințări sau violențe împotriva unei persoane aflate în curs de urmărire penală ori de judecată, pentru obținerea de declarații, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și întrebuințarea de promisiuni, amenințări sau violențe față de un martor, expert sau interpret.

Tortura

Art. 343. – (1) Fapta prin care se provoacă, cu intenție, unei persoane, o durere intensă sau suferințe

puternice, fizice ori psihice, cu scopul de a obține de la acea persoană sau de la o persoană terță informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori asupra unei terțe persoane sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau astfel de suferințe sunt provocate de către un agent al autorității publice sau de orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau la instigarea ori cu consimțământul expres sau tacit al unor asemenea persoane, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin.(1) a avut vreuna din urmările arătate la art.186 sau art.187, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani.

(3) Tortura care a avut ca urmare moartea victimei se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani.

(4) Nici o împrejurare excepțională fie că este vorba de o stare de război sau de amenințări cu războiul, de instabilitate politică internă sau de oricare altă stare de excepție, nu poate fi invocată pentru a justifica tortura. De asemenea, nu poate fi invocat nici ordinul legii sau comanda autorității legitime.

(5) Faptele prevăzute în alin.(1) nu constituie infrațiunea de tortură dacă durerea sau suferința rezultă exclusiv din sancțiuni legale și sunt inerente acestor sancțiuni sau pricinuite de ele.

**Represiunea
nedreaptă**

Art. 344. – Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a dispune arestarea, de a trimite în judecată sau de a condamna o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

**Îngăduirea
reținerii sau
arestării
nelegale**

Art. 345. – Fapta persoanei care, luând cunoștință în orice mod despre vreo reținere sau arestare nelegală, nu ia măsurile legale de îndată, dar nu mai târziu de 6 ore, deși aceasta era o îndatorire inerentă funcției sale, se

pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

**Supunerea
la rele
tratamente**

Art. 346. – Supunerea la rele tratamente a unei persoane aflate în stare de reținere, deținere ori în executarea unei măsuri de siguranță sau educative se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 ani la 7 ani.

**Reținerea
sau
distrugerea
de
înscrisuri**

Art. 347. – Reținerea sau distrugerea unui înscris emis de un organ de urmărire penală, de o instanță de judecată sau de un alt organ de jurisdicție ori împiedicarea în orice mod ca un înscris destinat unuia dintre organele sus-arătate să ajungă la acestea, când astfel de înscrisuri sunt necesare soluționării unei cauze, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile – amendă.

**Împiedicarea
activității
justiției**

Art. 348. – (1) Fapta de a participa la grupuri de presiune în sălile de judecată ori în incinta instanței, cu ocazia judecării unui proces, cu scopul de a intimida sau influența în orice fel judecata, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu zile – amendă.

(2) Amenințarea sau actul de intimidare comise față de un judecător, procuror, organ de cercetare penală, avocat, expert sau interpret, în scopul de a influența comportarea acestuia în îndeplinirea obligațiilor legale, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(3) Cu aceeași pedeapsă, prevăzută la alin.(2), se sancționează încercarea de a determina o persoană prin constrângere ori corupere să nu prezinte probe într-o cauză aflată în curs de soluționare.

Evadarea

Art. 349. – (1) Evadarea din starea legală de reținere sau deținere, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

(2) Dacă fapta este săvârșită prin folosirea de violențe, de arme sau de alte instrumente ori de către două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 8 ani.

(3) Pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de evadare

se adaugă la pedeapsa ce se execută, fără a se putea depăși maximul general al pedepsei imediat superioare.

**Înlesnirea
evadării**

Art. 350. -- (1) Înlesnirea, prin orice mijloace, a evadării se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani, iar dacă fapta s-a săvârșit de către o persoană care avea îndatorirea de a păzi pe cel care a evadat, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Înlesnirea evadării în condițiile art.349 alin.(2) se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 8 ani, iar dacă fapta este săvârșită de o persoană care avea îndatorirea de a păzi pe cel care a evadat, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani.

(3) Înlesnirea evadării unei persoane reținute, arestate sau condamnate pentru o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă mai mare de 10 ani se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani, iar dacă fapta este săvârșită de o persoană care avea îndatorirea de a păzi pe cel care a evadat, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 12 ani.

(4) Înlesnirea evadării săvârșită din culpă de către o persoană care avea îndatorirea de a păzi pe cel evadat se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

**Nerespecta-
rea
hotărârilor
judecătorești**

Art. 351. -- (1) Împotrivirea la executarea unei hotărâri judecătorești, prin amenințare față de organul de executare, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani, iar dacă fapta a fost săvârșită prin acte de violență, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 7 ani.

(2) Împiedicarea unei persoane de a folosi o locuință ori o parte din locuință sau imobil, deținute în baza unei hotărâri judecătorești, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile-amendă.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(2) se săvârșește prin amenințare, pedeapsa este închisoare strictă de la un an la 3 ani, iar dacă fapta a fost săvârșită prin acte de violență, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani.

(4) Nerespectarea hotărârilor judecătorești prin sustragerea de la executarea măsurilor de siguranță prevăzute în art.129 lit.c) - e) se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu zile - amendă.

Sanționarea tentativei **Art. 352.** – Tentativa la delictele prevăzute în art.337, art.343 alin.(1), art.349 și art.350 alin.(1)-(3) se pedepsește.

Sanționarea persoanei juridice **Art. 353.** – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.336 –art.337, art.340 și art.347.

TITLUL VIII

Crime și delict de pericol public

Capitolul I

Crime și delict privind criminalitatea organizată și asocierea pentru săvârșirea de infracțiuni

Constituirea unui grup infracțional organizat **Art. 354.** – (1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui astfel de grup, se pedepsește cu detențiune severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Pedeapsa pentru faptele prevăzute în alin.(1) nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) a fost urmată de săvârșirea unui delict, se aplică pedeapsa prevăzută pentru acel delict în concurs cu pedeapsa prevăzută în alin.(1), iar dacă infracțiunea săvârșită este crimă, se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață.

(4) Nu se pedepsesc persoanele prevăzute în alin.(1) care denunță autorităților grupul infracțional organizat mai înainte de a fi fost descoperit și de a se fi început săvârșirea infracțiunii care intră în scopul grupului.

(5) Persoana care a săvârșit fapta prevăzută în alin.(1) sau una dintre infracțiunile grave care intră în scopul grupului infracțional organizat și care, în cursul urmăririi penale sau al judecății, denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a unuia sau mai multor membri ai grupului, beneficiază de reducerea pedepsei potrivit art.92.

**Asocierea
pentru
săvârșirea
de
infracțiuni**

Art. 355. – (1) Inițierea sau constituirea unei asociații sau grupări care nu are caracterul unui grup infracțional organizat, în scopul săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni, altele decât cele arătate în art.286 ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asocieri sau grupări, se pedepsește cu închisoare strictă de la 5 la 15 ani, fără a se putea depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru cea mai gravă dintre infracțiunile care intră în scopul asocierii sau grupării.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) a fost urmată de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune în concurs cu pedeapsa prevăzută în alin.(1).

(3) Nu se pedepsesc persoanele prevăzute în alin.(1) care denunță autorităților asocierea sau gruparea mai înainte de a fi fost descoperită și de a se fi început săvârșirea infracțiunii care intră în scopul asocierii.

**Definirea
grupului
infracțional
organizat și
al
infracțiunii
grave**

Art. 356. – (1) Prin „grup infracțional organizat” se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, care există pentru o perioadă de timp și acționează în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni grave, pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material. Nu constituie „grup infracțional organizat” grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracțiuni și care nu are continuitate sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membrii săi în cadrul grupului.

(2) Prin „infracțiune gravă” se înțelege orice

infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa privativă de libertate al cărei maxim special este de peste 5 ani.

Dispoziții speciale privind tănuirea

Art. 357. – (1) Infracțiunea de tănuire prevăzută în art.267, dacă bunul provine dintr-o infracțiune gravă săvârșită de unul sau mai mulți membri ai unui grup infracțional organizat, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani, fără ca sancțiunea aplicată să poată depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea gravă din care provine bunul tănuit.

(2) Tănuirea săvârșită de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.

Sanționarea persoanei juridice

Art. 358. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol.

Capitolul II

Delicte contra liniștii publice

Tulburarea liniștii publice prin violențe

Art. 359. – (1) Participarea în cadrul unei mulțimi care tulbură liniștea publică, dacă cei care participă nu se dispersează după trei somații ale organelor de ordine, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu zile - amendă.

(2) În cazul în care participanții au săvârșit violențe contra persoanelor sau bunurilor, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 3 ani sau zile - amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Neluarea de măsuri pentru asigurarea liniștii publice

Art. 360. – Neasigurarea, de către administratorii localurilor publice și localurilor de agrement, a liniștii publice în localurile respective, precum și refuzul acestora de a sprijini organele în drept pentru restabilirea ordinii publice sau pentru luarea măsurilor împotriva persoanelor care au încălcat legea se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile - amendă.

**Instigarea
publică și
apologia
infracțiunilor**

Art. 361. – (1) Fapta de a îndemna publicul prin grai, scris sau prin orice alte mijloace de a nu respecta legile ori de a săvârși fapte ce constituie infracțiuni se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă, fără a se putea depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea la săvârșirea căreia s-a instigat.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) este săvârșită de un funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat ori de către o persoană din cele prevăzute în art.281, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani, fără a se putea depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea la săvârșirea căreia s-a instigat.

(3) Dacă instigarea publică a avut ca urmare săvârșirea infracțiunii la care s-a instigat, pedeapsa este cea prevăzută de lege pentru acea infracțiune.

(4) Purtarea în public a unei uniforme, insigne sau altor asemenea semne distinctive neautorizate, în scopurile arătate în alin.(1), se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă.

(5) Cu aceeași pedeapsă se sancționează laudarea în public a celor care au săvârșit infracțiuni sau a infracțiunilor săvârșite de aceștia.

**Manifestări
de rasism sau
naționalism
șovin**

Art. 362. – (1) Împiedicarea unui cetățean român de a-și stabili în mod liber naționalitatea sau limba maternă, ori modificarea abuzivă a datelor privind naționalitatea sau limba maternă a unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă.

(2) Împiedicarea prin orice mijloace a unei persoane de a întrebuința o altă limbă decât cea oficială a statului, precum și refuzul sau împiedicarea liberei transmiteri prin viu grai ori scris a comunicării sau corespondenței dacă este vorbită ori scrisă în altă limbă decât cea oficială se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 6 luni sau cu zile - amendă.

**Propaganda
naționalist-
șovină**

Art. 363. – Propaganda naționalist-șovină, instigarea la ura de rasă sau naționalitate, dacă fapta nu constituie infracțiunea prevăzută în art.291, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

**Tulburarea
folosinței
locuinței**

Art. 364. – (1) Fapta prin care se tulbură în mod repetat folosința locuinței locatarilor dintr-un imobil ori prin care se împiedică normala folosință a locuinței se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile- amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

**Exercitarea
fără drept a
unei profesii**

Art. 365. – Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei activități pentru care legea cere autorizație ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu zile – amendă.

Încăierarea

Art. 366. – (1) Participarea la o încăierare între mai multe persoane se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu zile- amendă.

(2) Dacă în cursul încăierării s-a cauzat o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății unei persoane, cel care a săvârșit această faptă se pedepsește pentru infracțiunea săvârșită, al cărei maxim se reduce cu un an. Ceilalți participanți se pedepsesc cu pedeapsa prevăzută în alin.(1).

(3) În cazul prevăzut în alin.(2), dacă nu se cunoaște care dintre participanți au săvârșit faptele arătate în acel alineat, se aplică tuturor pedeapsa închisorii stricte de la un an la 5 ani, când s-a cauzat vătămarea integrității corporale sau a sănătății. În cazul în care s-a cauzat moartea, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 15 ani.

(4) Nu se pedepsește cel care a fost prins în încăierare împotriva voinței sale sau care a încercat să despartă pe alții, să respingă un atac ori să apere pe altul.

Cerșetoria

Art. 367. – Fapta persoanei care, având capacitatea de a muncii, apelează în mod repetat la mila publicului, cerând ajutor material, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu zile - amendă.

Cerșetoria calificată

Art. 368. – Fapta părintelui sau a reprezentantului legal al unui copil care, având capacitatea de a munci, se folosește de copil pentru a apela în mod repetat la mila publicului, cerând ajutor material, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

Organizarea cerșetoriei

Art. 369. – (1) Îndemnul sau înlesnirea practicării cerșetoriei de către un minor ori tragerea de foloase de pe urma practicării cerșetoriei de către un minor se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 5 ani.

(2) Recrutarea sau constrângerea unui minor la cerșetorie se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) sau (2) este săvârșită de un părinte sau de un reprezentant legal al minorului, pedeapsa este închisoare strictă de la 3 la 7 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul alin.(1), și închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul alin.(2).

Portul și folosirea fără drept de arme albe

Art. 370. – (1) Portul, fără drept, în locuri publice a cuțitului, pumnalului, șișului, boxului, castetului sau a altor asemenea obiecte periculoase se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile - amendă.

(2) Portul sau folosirea, fără drept, a obiectelor prevăzute în alin.(1) în localul autorităților publice, instituțiilor publice, instituțiilor sau altor persoane de interes public, la întruniri publice ori în localuri de alegeri se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

**Folosirea și
procurarea
de arme cu
aer
comprimat
sau cu gaze
comprimate**

Art. 371. – (1) Folosirea în locuri publice a armelor cu aer comprimat sau cu gaze comprimate, a obiectelor confecționate pe bază de amestecuri pirotehnice ori a dispozitivelor pentru șocuri electrice, în alte scopuri decât legitima apărare, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile - amendă.

(2) Importul sau procurarea pe orice cale, în vederea comercializării, fără drept, de arme cu aer comprimat sau cu gaze comprimate, care imprimă proiectilului o viteză mai mare de 220 m/s, cu excepția celor destinate activității sportive, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

**Sanționarea
tentativei**

Art. 372. – Tentativa la delictul prevăzut în art.369 se pedepsește.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 373. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.360, art.364, art.369 alin.(1) și (2) și art.371.

Capitolul III

Crime și delictе contra siguranței circulației pe căile ferate

**Neîndeplini-
rea
îndatoririlor
de serviciu
sau
îndeplinirea
lor
defectuoasă
din culpă**

Art. 374. – (1) Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, din culpă, de către angajații căilor ferate, dacă aceasta ar fi putut pune în pericol siguranța circulației mijloacelor de transport ale căilor ferate, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

(2) Când fapta prevăzută în alin.(1) a avut ca urmare o tulburare în activitatea de transport pe calea ferată sau un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 7 ani, iar în cazul când s-a produs o catastrofă de cale ferată, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani.

Neîndeplinirea cu intenție a îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă

Art. 375. – (1) Neîndeplinirea cu intenție a îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, de către angajații căilor ferate, dacă aceasta ar putea pune în pericol siguranța circulației mijloacelor de transport ale căilor ferate, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Dacă îndeplinirea defectuoasă sau neîndeplinirea cu intenție arătată în alin.(1) a avut ca urmare o tulburare a activității de transport pe cale ferată sau un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani, iar dacă s-a produs o catastrofă de cale ferată, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani.

Părăsirea postului și prezența la serviciu în stare de ebrietate

Art. 376. – (1) Părăsirea postului, în orice mod și sub orice formă, de angajații care asigură direct siguranța mijloacelor de transport ale căilor ferate, dacă prin aceasta s-ar fi putut pune în pericol siguranța circulației mijloacelor de transport, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează exercitarea atribuțiilor de serviciu în stare de ebrietate de către angajații care asigură direct siguranța circulației mijloacelor de transport ale căilor ferate.

(3) Când prin faptele prevăzute în alin.(1) și (2) s-a produs o tulburare în activitatea de transport pe calea ferată sau un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani, iar când s-a produs o catastrofă de cale ferată, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Distrușgerea și semnalizarea falsă

Art. 377. – (1) Distrușgerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a liniei de cale ferată sau a instalațiilor de cale ferată ori a celor de telecomunicații feroviare, precum și a oricăror bunuri sau dotări aferente infrastructurii feroviare ori așezarea de obstacole pe linia ferată, dacă prin aceasta s-ar fi putut pune în pericol siguranța mijloacelor de transport ale căilor

ferate, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează săvârșirea de acte de semnalizare falsă sau săvârșirea oricăror alte acte de natură a induce în eroare personalul căilor ferate în timpul executării serviciului, dacă aceste fapte ar fi putut expune la un pericol de accident sau de catastrofă de cale ferată.

(3) În cazul când faptele prevăzute în alin.(1) și (2) au avut ca urmare o tulburare în activitatea de transport pe calea ferată sau un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea strictă de la 10 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă s-a produs o catastrofă de cale ferată, pedeapsa este detențiunea pe viață sau detențiunea severă de la 15 la 25 de ani.

(4) Săvârșirea din culpă a faptelor arătate în alin.(1), (2) și (3) se pedepsește în cazul alin.(1) și (2) cu închisoare strictă de la un an la 5 ani, iar în cazul alin.(3) cu închisoare strictă de la 3 la 7 ani, dacă s-a produs o tulburare în activitatea de transport pe calea ferată sau un accident de cale ferată, și cu închisoare strictă de la 10 la 15 ani dacă s-a produs o catastrofă de cale ferată.

(5) Dacă vreuna din faptele prevăzute în acest articol este săvârșită de către un angajat al căilor ferate se aplică maximul pedepsei prevăzute pentru fapta comisă, iar dacă acest maxim este neîndestulător se poate aplica o pedeapsă până la maximul ei general.

**Accidentul
și catastrofa
de cale
ferată**

Art. 378. – (1) Accidentul de cale ferată constă în distrugerea sau degradarea importantă adusă materialului rulant de cale ferată sau altor instalații feroviare în cursul circulației sau manevrei mijloacelor de transport ale căilor ferate.

(2) Catastrofa de cale ferată constă în deraierea, răsturnarea sau prăbușirea unui mijloc de transport al căilor ferate sau producerea unui alt asemenea rezultat, precum și în ciocnirea a două mijloace de transport ale căilor ferate sau a unui mijloc de transport al căilor ferate cu un alt vehicul, dacă s-au produs urmări

deosebit de grave prin moartea sau vătămarea integrității corporale a unor persoane ori prin distrugerea sau degradarea mijloacelor de transport ale căilor ferate, a instalațiilor de cale ferată sau a mărfurilor încredințate pentru transport.

Punerea în mișcare a acțiunii penale

Art. 379. – Acțiunea penală pentru faptele prevăzute în art.374 alin.(1), art.375 alin.(1) și art.376 alin.(1) și (2) se pune în mișcare numai la sesizarea organelor competente ale căilor ferate.

Sanționare a tentativei

Art. 380. – Tentativa la delictele prevăzute în art.377 alin.(1)-(3) se pedepsește.

Sanționare a persoanei juridice

Art. 381. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.374, art.375 și art.377.

Capitolul IV

Crime și delictes contra sănătății publice

Nerespectarea dispozițiilor privind importul de deșuri și reziduuri

Art. 382. – (1) Se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani:

a) importul de aparate, instalații, echipamente, utilaje, substanțe și produse folosite și uzate din categoria deșeurilor interzise la import;

b) neadoptarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii în desfășurarea activităților de colectare, transport și depozitare a deșeurilor periculoase;

c) comercializarea, pierderea sau abandonarea deșeurilor pe durata și pe parcursul tranzitării teritoriului României;

d) refuzul de a aduce la îndeplinire decizia autorităților competente privind lucrările sau activitățile de producere și gestionare a deșeurilor;

e) refuzul de returnare în țara de origine a deșeurilor pentru care s-a dispus o astfel de măsură de

către organele în drept;

f) efectuarea oricăror alte operațiuni de import de deșeuri sau reziduuri de orice fel sau de alte mărfuri periculoase pentru sănătatea populației și pentru mediul înconjurător ori introducerea în orice mod sau tranzitarea acestora pe teritoriul României, fără respectarea dispozițiilor legale.

(2) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) au pus în pericol sănătatea sau integritatea corporală a unui număr mare de persoane sau au avut vreuna din urmările arătate în art.187 ori au cauzat o pagubă materială importantă, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, iar în cazul în care s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane ori s-au adus pagube importante economiei naționale, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Împiedicarea
combaterii
bolilor**

Art. 383. – Nerespectarea măsurilor privitoare la prevenirea sau combaterea bolilor molipsitoare, dacă a avut ca urmare răspândirea unei asemenea boli, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu zile - amendă.

**Contaminarea
venerică și
transmiterea
sindromului
imunodeficiar
dobândit**

Art. 384. – (1) Transmiterea unei boli venerice prin act sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex sau prin acte de perversiune sexuală de către o persoană care știe că suferă de o astfel de boală se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Transmiterea sindromului imunodeficiar dobândit – SIDA – de către o persoană care știe că suferă de această boală se pedepsește cu închisoare strictă de la 5 la 15 ani.

(3) Instanța de judecată va dispune măsura de siguranță a obligării la tratament medical.

**Răspândirea
bolilor la
animale sau
plante**

Art. 385. – (1) Nerespectarea măsurilor privitoare la prevenirea sau combaterea bolilor molipsitoare la animale sau plante ori a dăunătorilor, dacă a avut ca urmare răspândirea unei asemenea boli ori a dăunătorilor sau alte urmări grave, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează ascunderea, cu intenție, a apariției unei boli molipsitoare la animale sau plante, precum și opunerea la aplicarea măsurilor de combatere a formelor de boală și de prevenire a răspândirii bolilor.

**Traficul ilicit
de droguri**

Art. 386. – (1) Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea sau alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare strictă de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) au ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(2) se sancționează și introducerea sau scoaterea din țară, precum și importul ori exportul de droguri de risc, fără drept.

(4) Dacă fapta prevăzută în alin.(3) are ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(5) Organizarea, conducerea sau finanțarea faptelor prevăzute în alin.(1)-(4) se sancționează cu maximul pedepsei prevăzute pentru fapta comisă, iar dacă acest maxim este neîndestulător se poate aplica o pedeapsă până la maximul ei general.

**Nerespectarea
dispozițiilor
privind
administrarea
ilicită de
droguri**

Art. 387. – (1) Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri pentru consum propriu, fără drept, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 5 ani.

(2) Punerea la dispoziție, cu intenție, cu orice titlu, a unui local, a unei locuințe sau a oricărui alt loc amenajat în care are acces publicul pentru consumul ilicit de droguri ori tolerarea consumului ilicit în asemenea locuri se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Prescrierea drogurilor de mare risc, cu intenție, de către medic, fără ca aceasta să fie necesară din punct de vedere medical, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(4) Cu pedeapsa prevăzută în alin. (3) se sancționează și eliberarea sau obținerea, cu intenție, de droguri de mare risc pe baza unei rețete medicale prescrise în condițiile prevăzute în alin. (3) sau a unei rețete medicale falsificate.

(5) Administrarea de droguri de mare risc unei persoane, în afara condițiilor legale, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(6) Furnizarea, în vederea consumului, de inhalanți chimici toxici unui minor se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

(7) Îndemnul la consumul ilicit de droguri, prin orice mijloace, dacă este urmat de executare, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani, iar dacă îndemnul nu este urmat de executare, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 2 ani sau zile-amendă.

(8) Organizarea, conducerea sau finanțarea faptelor prevăzute în alin.(1)-(7) se sancționează cu maximul pedepsei prevăzute pentru fapta comisă, iar dacă acest maxim este neîndestulător se poate aplica o pedeapsă până la maximul ei general.

Traficul și administrarea ilicită de droguri care a avut ca urmare moartea victimei

Art. 388. – Dacă faptele prevăzute în art.386 alin.(1), (2) și (5) și art.387 alin.(1), (3)-(6) și (8) au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Nerespectarea dispozițiilor privind regimul precursorilor

Art. 389. – (1) Producerea, sinteza, extracția, experimentarea, deținerea, transportul, vânzarea, plasarea pe piață sau efectuarea oricăror altor operațiuni cu precursori, fără drept, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează și comercializarea de precursori către agenții economici sau persoane fizice neautorizate.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) și (2) sunt săvârșite în scopul producerii sau fabricării ilicite a altor droguri decât cele de mare risc, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani.

(4) Trecerea peste frontieră a precursorilor, fără documente legale, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani.

(5) Producerea, fabricarea, importul, exportul, oferirea, vânzarea, transportul, livrarea cu orice titlu, trimiterea, procurarea, cumpărarea sau deținerea de precursori, echipamente ori materiale, în scopul utilizării lor la cultivarea, producerea sau fabricarea ilicită de droguri de mare risc, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Traficul de substanțe toxice

Art. 390. – Producerea, deținerea sau orice altă operațiune privind circulația produselor toxice, cultivarea în scop de prelucrare a plantelor care conțin astfel de substanțe ori experimentarea produselor ori substanțelor toxice, toate acestea fără drept, se pedepsesc cu închisoare strictă de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Falsificarea de alimente sau alte produse

Art. 391. – (1) Prepararea de alimente ori băuturi falsificate, alterate sau interzise consumului, vătămătoare sănătății, expunerea spre vânzare sau vânzarea unor astfel de alimente sau băuturi, cunoscând că sunt falsificate, alterate ori interzise consumului sau vătămătoare sănătății, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 8 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează falsificarea sau substituirea altor mărfuri sau produse, dacă prin falsificare sau substituire acestea au devenit vătămătoare sănătății.

(3) Punerea în consum public de carne sau produse din carne, provenite din tăieri de animale sustrate controlului veterinar, dacă a avut ca urmare îmbolnăvirea unei persoane, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani, iar dacă a avut ca urmare moartea, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(4) Dacă prin faptele prevăzute în alin.(1) sau (2) s-au produs vătămări uneia sau mai multor persoane care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă necesită îngrijiri medicale de cel mult 60 de zile, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(5) În cazul în care prin faptele prevăzute în alin.(1) sau (2) s-au produs vătămări uneia sau mai multor persoane care necesită pentru vindecare mai mult de 60 de zile ori vreuna din consecințele prevăzute în art.187 alin.(2) pedeapsa este închisoare strictă de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă au avut ca urmare moartea, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Nerespectarea
dispozițiilor
privind
gestionarea
deșeurilor
reciclabile**

Art. 392. – (1) Prezentarea de documente false, de către deținătorul de deșeuri industriale reciclabile, privind proveniența acestora, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Furtul de materiale, produse sau echipamente în vederea valorificării ca deșeuri, se sancționează potrivit art.249. Dacă fapta a pus în pericol mediul înconjurător, sănătatea sau siguranța populației, pedeapsa este cea prevăzută în art.250 alin.(1).

**Sanționarea
tentativei**

Art. 393. – (1) Tentativa la delictele prevăzute în art.382, art.386 alin.(1) și (5), art.387, art.390 și art.391 alin.(1)-(3) se pedepsește.

(2) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute în art.386 alin.(1)-(5) și art.387 alin.(1)-(8).

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 394. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.382, art.383 și art.385 – art.392.

Capitolul V

Crime și delictes contra mediului înconjurător

**Încălcarea
regulilor
privind
protecția
atmosferei**

Art. 395. – (1) Neluarea de măsuri pentru oprirea funcționării instalațiilor care constituie o sursă de risc major pentru calitatea aerului constat de către autoritățile competente, precum și neanunțarea acestora se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) a avut ca urmare vătămarea corporală gravă a unei persoane sau a pus în pericol sănătatea ori integritatea corporală a unui număr mare de persoane sau a cauzat o pagubă materială importantă, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) a avut ca urmare moartea uneia sau mai multor persoane sau o pagubă

importantă adusă economiei naționale, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Încălcarea
regulilor
privind
protecția
apei**

Art. 396. – (1) Evacuarea, aruncarea sau injectarea în apele de suprafață sau subterane, în apele maritime interioare sau în apele mării teritoriale de ape uzate, deșeuri, reziduuri sau produse de orice fel, care conțin substanțe, bacterii sau microbi, în cantitate sau concentrație care poate schimba caracteristicile apei, punând în pericol viața, sănătatea și integritatea corporală a persoanelor, viața animalelor, mediul înconjurător, producția agricolă sau industrială ori fondul piscicol, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează și următoarele fapte:

a) poluarea, în orice mod, a resurselor de apă, dacă are un caracter sistematic și produce daune utilizatorilor de apă din aval;

b) descărcarea apelor uzate și a deșeurilor de pe nave sau platforme plutitoare direct în apele naturale;

c) poluarea prin evacuarea sau scufundarea în apele naturale a unor substanțe sau deșeuri periculoase direct sau de pe nave ori platforme plutitoare;

d) depozitarea, în albia majoră a râurilor, a combustibilului nuclear sau a deșeurilor rezultate din folosirea acestuia.

(3) Depozitarea sau folosirea de îngrășăminte chimice, pesticide sau alte substanțe toxice periculoase, în zonele de protecție a apelor, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(4) Săvârșirea din culpă a faptelor prevăzute în alin.(1) și (2) se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă, iar a faptelor prevăzute în alin.(3) cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

(5) Dacă faptele prevăzute în alin.(1)-(3) au avut ca

urmare vătămarea corporală gravă a unei persoane sau au pus în pericol sănătatea ori integritatea corporală a unui număr mare de persoane sau au cauzat o pagubă materială importantă, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(6) Dacă faptele prevăzute în alin.(1)-(3) au avut ca urmare moartea uneia sau mai multor persoane, otrăvirea în masă a populației, provocarea de epidemii sau o pagubă importantă adusă economiei naționale, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Încălcarea
regulilor de
gospodărire
a apelor**

Art. 397. – (1) Executarea, modificarea sau extinderea de lucrări, construcții ori instalații pe ape sau care au legătură cu apele, fără avizul legal sau fără notificarea unei astfel de lucrări, precum și darea în exploatare de unități, fără punerea concomitentă în funcțiune a rețelelor de canalizare, a stațiilor și instalațiilor de epurare a apei uzate, potrivit autorizației de gospodărire a apelor, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează:

a) exploatarea sau întreținerea lucrărilor construite pe ape ori în legătură cu apele, desfășurarea activității de topire a teiului, cânepii, inului și a altor plante textile, de tăbăcire a pieilor și de extragere a agregatelor minerale, fără autorizația de gospodărire a apelor;

b) exploatarea de agregate minerale în zonele de protecție sanitară a surselor de apă, în zonele de protecție a albiilor, malurilor, construcțiilor hidrotehnice, construcțiilor și instalațiilor hidrometrice sau a instalațiilor de măsurare automată a calității apelor;

c) utilizarea albiilor minore, fără autorizația de gospodărire a apelor, precum și a plajei și țărmului mării în alte scopuri decât îmbăierea sau plimbarea;

d) continuarea activității după pierderea drepturilor obținute în baza legii.

(3) Faptele prevăzute în alin.(1) și (2) săvârșite din

culpă se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

**Încălcarea
regulilor
privind
utilizarea
apei
potabile**

Art. 398. – (1) Restrângerea utilizării apei potabile pentru populație în folosul altor activități sau depășirea cantității de apă alocate, dacă are un caracter sistematic ori a produs o perturbare în activitatea unei unități de ocrotire socială sau a cauzat neajunsuri în alimentarea cu apă a populației, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile- amendă.

(2) Săvârșirea din culpă a faptei prevăzută în alin.(1) se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile-amendă.

**Distrugerea
lucrărilor de
protecție a
apelor**

Art. 399. – (1) Distrugerea, deteriorarea sau manevrarea de către persoanele neautorizate a stăvilarelor, grătarelor, vanelor, barierelor sau a altor construcții ori instalații hidrotehnice se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează efectuarea de săpături, gropi sau șanțuri în baraje, diguri ori în zonele de protecție a acestor lucrări, precum și extragerea pământului sau a altor materiale din lucrările de apărare, fără avizul de gospodărire a apelor sau cu nerespectarea acestuia.

(3) Săvârșirea din culpă a faptelor prevăzute în alin.(1) și (2) se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

**Încălcarea
regulilor
privind
protecția
solului**

Art. 400. – (1) Introducerea în țară a culturilor de microorganisme, plante și animale vii din flora și fauna sălbatică fără acordul autorității publice centrale pentru protecția mediului se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează și neluarea, cu intenție, a măsurilor de eliminare totală a substanțelor chimice periculoase care au devenit deșeuri, nesupravegherea și neasigurarea depozitelor de deșeuri

și substanțe periculoase, precum și refuzul de a interveni în cazul poluării accidentale a apelor și a zonelor de coastă.

(3) Se pedepsește cu închisoare severă de la un an la 5 ani:

a) transportul sau tranzitul de produse de uz fitosanitar, substanțe sau deșeuri periculoase pentru care este necesară autorizarea, fără această autorizare;

b) producerea, livrarea sau utilizarea îngrășămintelor chimice și a produselor de uz fitosanitar care nu îndeplinesc normele calitative comunitare;

c) nerespectarea dispozițiilor privind normele de utilizare pe terenurile agricole a produselor de uz fitosanitar sau a îngrășămintelor chimice;

d) nerespectarea obligației de depozitare a îngrășămintelor chimice și a produselor de uz fitosanitar numai ambalate și în locuri protejate;

e) provocarea, din cauza nesupravegherii surselor de radiații ionizante, a contaminării mediului și a expunerii populației la radiații ionizante;

f) omisiunea de a raporta de îndată creșterea peste limitele admise a contaminării mediului;

g) aplicarea necorespunzătoare sau neluarea măsurilor de intervenție în caz de accident nuclear;

h) depozitarea necontrolată a deșeurilor menajere, industriale și animaliere în zone neamenajate special și neautorizate, având ca efect degradarea gravă a solului și poluarea mediului înconjurător;

i) nerespectarea obligațiilor legale privind depozitarea în locuri cu destinație specială și reciclarea deșeurilor reciclabile.

(4) Dacă faptele prevăzute în alin.(1)-(3) au avut ca urmare vătămarea corporală gravă a unei persoane sau au pus în pericol sănătatea ori integritatea corporală a unui număr mare de persoane sau au cauzat o pagubă materială importantă, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(5) Dacă faptele prevăzute în alin.(1)-(3) au avut ca urmare moartea uneia sau mai multor persoane sau o

pagubă importantă adusă economiei naționale, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Încălcarea
regulilor
privind
protecția
fondului
forestier**

Art. 401. – Defrișarea vegetației lemnoase din afara fondului forestier, situată pe terenuri cu pante foarte mari sau la limita superioară de altitudine a vegetației forestiere, dacă faptele au fost de natură să pună în pericol viața sau sănătatea umană, animală ori vegetală, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile-amendă.

**Poluarea
fonică**

Art. 402. – Producerea de zgomote peste limitele admise de lege, cu intenție, în mod repetat, dacă prin aceasta se pune în pericol grav sănătatea persoanelor, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile – amendă.

**Poluarea
accidentală**

Art. 403. – Poluarea accidentală, din cauza nesupravegherii executării lucrărilor noi, a funcționării instalațiilor, echipamentelor tehnologice și de tratare și neutralizare prevăzute în acordul sau autorizația de mediu, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile - amendă.

**Sanționare
a tentativei**

Art. 404. – Tentativa la delictele prevăzute în art.395 alin.(1), art.396 alin.(1)-(3), art.397 alin.(1) și (2), art.398 alin.(1), art.399 alin.(1) și (2) și art.400 alin.(1)-(3) se pedepsește.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 405. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol.

Capitolul VI

Crime și delictे privitoare la regimul armelor, munițiilor, materialelor radioactive și a materiilor explozive

Nerespectarea regimului armelor și munițiilor

Art. 406. – (1) Deținerea, portul, confecționarea, transportul, precum și orice operații privind circulația armelor și munițiilor sau funcționarea atelierelor de reparat arme, fără drept, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 8 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează și nedepunerea armei sau muniției, în termenul fixat de lege la organul competent, de către cel căruia i s-a respins cererea de prelungire a valabilității permisului.

(3) Se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani:

a) deținerea, înstrăinarea sau portul, fără drept, de arme ascunse ori de arme militare, precum și a muniției pentru astfel de arme;

b) deținerea, înstrăinarea sau portul, fără drept, a mai multor arme, altele decât cele prevăzute la lit.a), precum și a armelor de panoplie ori a muniției respective în cantități mari.

(4) Portul de arme, fără drept, în localul autorităților sau al instituțiilor publice, la întruniri publice sau în localuri de alegeri se pedepsește cu închisoare strictă de la 5 la 12 ani.

Nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive

Art. 407. – (1) Primirea, deținerea, folosirea, cedarea, modificarea, înstrăinarea, dispersarea, expunerea, transportul sau deturnarea materialelor nucleare ori a altor materii radioactive, precum și orice operație privind circulația acestora, cercetarea, proiectarea, amplasarea, producția, construcția sau montajul obiectelor ori instalațiilor nucleare, punerea în funcțiune, exploatarea, modificarea, dezafectarea, importul sau exportul instalațiilor nucleare, fără drept, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Sustragerea ori distrugerea materialelor nucleare sau a altor materii radioactive, precum și dezvoltarea, fabricarea, deținerea, importul, exportul sau tranzitul armelor nucleare sau a oricăror dispozitive explozive nucleare se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) și (2) au produs pericol public sau au avut vreuna din urmările arătate în art.186 sau art.187, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(4) În cazul în care faptele prevăzute în alin.(1) și (2) au avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este detențiunea pe viață sau detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(5) Scoaterea din funcțiune în totalitate sau în parte a echipamentelor de supraveghere și control, în cazul când fapta nu este justificată de securitatea nucleară sau de radioprotecție, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile – amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(6) Dacă fapta prevăzută în alin.(5) este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la un an sau zile - amendă.

Nerespectarea regimului materiilor explozive

Art. 408. – (1) Producerea, experimentarea, prelucrarea, deținerea, transportul ori folosirea materiilor explozive sau orice alte operațiuni privind aceste materii, fără drept, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Sustragerea materiilor explozive se pedepsește cu închisoare strictă de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Faptele prevăzute în alin.(1) și (2), dacă au produs pericol public sau au avut vreuna dintre urmările arătate în art.186 și art.187 ori au cauzat o pagubă materială, se pedepsesc cu închisoare strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(4) Când faptele prevăzute în alin.(1) și (2) privesc o cantitate mai mare de 1 kg echivalent trotil sau când cantitatea explozivă este însoțită de materiale de inițiere, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(5) În cazul în care faptele prevăzute în alin.(1), (2) și (4) au avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este detențiunea pe viață sau detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Sanționarea
tentativei**

Art. 409. – Tentativa la delictele prevăzute în art.406, art.407 alin.(1) și (2) și art.408 alin.(1) și (2) se pedepsește.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 410. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol.

Capitolul VII

Crime și delictes privind calitatea construcțiilor și barajelor

**Nerespecta-
rea
dispozițiilor
legale privind
autorizarea
executării
lucrărilor de
construcții**

Art. 411. – Executarea, fără autorizație de construire sau de desființare ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, a lucrărilor pentru care este necesară o asemenea autorizație, continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organul de control, precum și întocmirea sau semnarea proiectelor tehnice și a proiectelor pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții pentru alte specialități decât cele certificate prin diplomă universitară în condițiile legii se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile – amendă.

**Nerespectarea
dispozițiilor
legale privind
calitatea
construcțiilor**

Art. 412. – (1) Proiectarea, verificarea, expertizarea, realizarea unei construcții sau executarea de modificări ale acesteia, fără respectarea reglementărilor tehnice privind stabilitatea și rezistența, dacă prin aceasta s-ar putea produce pierderi de vieți omenești, vătămarea gravă a integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, distrugerea totală sau parțială a construcției, distrugerea ori degradarea unor instalații sau utilaje importante ori alte consecințe deosebit de grave, se pedepsește cu închisoare strictă de la 5 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă s-a produs vreuna din consecințele prevăzute în alin.(1), pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Continuarea lucrărilor de construcție executate necorespunzător și oprite prin dispoziții ale organelor de control deoarece afectează rezistența și stabilitatea construcției, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

**Nerespectarea
dispozițiilor
privind
calitatea
barajelor**

Art. 413. – Se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă următoarele fapte:

a) executarea barajelor fără acordul de funcționare în siguranță a barajului;

b) funcționarea barajelor fără autorizație de funcționare în condiții de siguranță, punând în pericol populația și mediul;

c) nedeclararea barajelor deținute și a caracteristicilor acestora;

d) neîndeplinirea măsurilor stabilite prin expertize avizate de organul competent, dacă fapta pune în pericol siguranța construcției și produce urmări grave pentru populație sau pentru factorii de mediu;

e) deteriorarea sau distrugerea aparaturii de măsură și control montate în baraje sau folosirea unei aparaturi neetalonate.

Sanționarea persoanei juridice **Art. 414.** – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol.

TITLUL IX

Delicte contra valorilor culturale și contra proprietății intelectuale

Capitolul I

Delicte contra patrimoniului cultural național mobil și contra patrimoniului arhivistic național

Nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri **Art. 415.** – (1) Înstrăinarea, ascunderea sau orice altă faptă prin care se pricinuieste pierderea de către patrimoniul cultural național mobil sau de către fondul arhivistic național a unui bun care, potrivit legii, face parte din acel patrimoniu sau fond se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă pierderea bunului de către patrimoniul sau de către fondul prevăzut în alin.(1) a fost pricinuită prin săvârșirea unei fapte care constituie prin ea însăși o altă infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(3) Fapta prevăzută în alin.(1) nu se pedepsește dacă, înainte ca hotărârea să fi rămas definitivă, făptuitorul înlătură rezultatul infracțiunii, făcând ca bunul să reintre în acel patrimoniu sau fond.

Scoaterea peste graniță a documentelor de arhivă **Art. 416.** – Scoaterea peste graniță a documentelor care fac parte din Fondul Arhivistic Național al României sau înstrăinarea acestora către persoane fizice sau persoane juridice străine, fără autorizarea Arhivelor Naționale, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Nerespectarea măsurilor de protecție a patrimoniului cultural național mobil

Art. 417. – (1) Executarea de copii, mulaje, tiraje postume sau facsimile de pe bunuri culturale mobile clasate, fără acordul scris al titularului dreptului de administrare al patrimoniului ori al proprietarului, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Copiile, mulajele, tirajele postume sau facsimile executate în condițiile prevăzute în alin.(1) se confiscă și se transmit în administrarea instituțiilor publice specializate, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(3) Executarea de falsuri ale bunurilor culturale mobile clasate, în scopuri comerciale sau în orice alte scopuri, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(4) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a unui bun cultural mobil clasat ori împiedicarea luării măsurilor de conservare sau de salvare a unui astfel de bun, precum și înlăturarea măsurilor luate se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

Exportul ilegal de bunuri culturale mobile

Art. 418. – (1) Efectuarea fără certificat de export a unor operațiuni de export de bunuri culturale mobile se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Bunurile culturale mobile care au făcut obiectul exportului ilegal se confiscă și sunt transmise în administrarea instituțiilor publice specializate, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) a avut ca urmare pierderea unui bun cultural mobil clasat, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani.

(4) Efectuarea oricăror operațiuni pentru exporturi de bunuri culturale mobile clasate, aflate în proprietatea publică sau de bunuri culturale mobile clasate în tezaur, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani, iar bunurile se

confiscă și se transmit în administrarea instituțiilor publice specializate, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

Importul ilegal de bunuri culturale mobile

Art. 419. – (1) Introducerea pe teritoriul statului român, precum și deținerea, comercializarea, organizarea de expoziții sau orice operațiune privind circulația bunurilor culturale mobile ori provenite din dezmembrarea de bunuri culturale imobile, care fac parte din patrimoniul cultural al unui stat străin, conform dispozițiilor legale ale statului respectiv, și care au fost exportate ilegal, se pedepsesc cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani.

(2) Bunurile prevăzute în alin.(1) se confiscă și se transmit unor instituții specializate, în vederea conservării și restituirii acestor bunuri statului din al cărui patrimoniu cultural fac parte.

Furnizarea de date confidențiale privind patrimoniul cultural național mobil

Art. 420. – Furnizarea de date confidențiale privind patrimoniul cultural național mobil altor persoane fizice sau juridice decât cele prevăzute de lege se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile – amendă.

Schimbarea categoriei juridice a unui bun cultural mobil

Art. 421. – Trecerea unui bun cultural mobil dintr-o categorie juridică a patrimoniului cultural în alta, precum și declasarea unui bun cultural mobil fără respectarea procedurilor prevăzute de lege se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

Efectuarea de lucrări ilegale asupra bunurilor din patrimoniul cultural

Art. 422. – (1) Efectuarea de către persoane fizice sau juridice neautorizate a unor detecții sau săpături în siturile arheologice se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează topirea sau modificarea sub orice formă

a bunurilor culturale mobile clasate care sunt deținute cu orice titlu de Banca Națională a României, de celelalte bănci sau de Monetăria Statului.

(3) Efectuarea de lucrări de conservare sau de restaurare a bunurilor culturale mobile clasate de către persoane fără acreditare și certificat de liberă practică se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

(4) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(3) se sancționează funcționarea fără autorizație legală a laboratoarelor și atelierelor care execută lucrări de restaurare și conservare a bunurilor culturale mobile clasate.

Sanționarea tentativei **Art. 423.** – Tentativa la delictele prevăzute în art.416, art.417, art.419 și art.422 alin.(1) se pedepsește.

Sanționarea persoanei juridice **Art. 424.** – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol.

Capitolul II

Delicte contra proprietății intelectuale

Contrafacerea obiectului unei invenții și însușirea, fără drept, a calității de inventator **Art. 425.** – (1) Contrafacerea sau folosirea, fără drept, a obiectului unei invenții, precum și însușirea, fără drept, în orice mod, a calității de inventator se pedepesc cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Punerea în circulație a produselor contrafăcute **Art. 426.** – Punerea în circulație a produselor realizate ca urmare a contrafacerii sau folosirii fără drept a obiectului unei invenții, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

Nerespectarea măsurilor de protecție a desenelor și modelelor industriale

Art. 427. – (1) Însușirea, fără drept, în orice mod, a calității de autor al desenului sau modelului industrial se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Reproducerea, fără drept, a desenului sau modelului industrial în scopul fabricării de produse cu aspect identic, fabricarea, oferirea spre vânzare, vânzarea, importul, folosirea sau stocarea unor astfel de produse în vederea punerii în circulație ori folosirii, fără acordul titularului certificatului de înregistrare al desenului sau modelului industrial, în perioada de valabilitate a acestuia, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin.(1).

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Divulgarea datelor cuprinse în cererea de brevet sau în cererea de înregistrare a desenelor și modelelor industriale

Art. 428. – Divulgarea de către personalul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, precum și de către persoanele care efectuează lucrări în legătură cu invențiile sau desenele și modelele industriale, a datelor cuprinse în cererea de brevet sau în cererea de înregistrare, până la publicarea lor, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

Nerespectarea măsurilor de protecție a topografiei circuitelor integrate

Art. 429. – (1) Exploatarea, fără autorizația titularului, a unei topografii înregistrate a circuitelor integrate se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Nerespectarea măsurilor de protecție a mărcilor și indicațiilor geografice

Art. 430. – (1) Se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă următoarele fapte:

a) contrafacerea, imitarea sau folosirea fără drept a unei mărci, în scopul inducerii în eroare a publicului asupra calității produselor sau serviciilor la care se

referă marca;

b) punerea în circulație fără drept a unui produs purtând o marcă identică sau similară cu o marcă înregistrată pentru produse identice sau similare și care îl prejudiciază pe titularul mărcii înregistrate;

c) punerea în circulație a produselor care poartă indicații geografice care indică sau sugerează că produsul în cauză este originar dintr-o altă regiune geografică, decât locul adevărat de origine, în scopul inducerii în eroare a publicului cu privire la originea geografică a produsului.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

**Utilizarea
neloială a
mărcilor sau
indicațiilor
geografice**

Art. 431. – (1) Utilizarea mărcilor sau a indicațiilor geografice, contrară practicilor loiale în activitatea industrială sau comercială, în scopul de a induce în eroare consumatorii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile - amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

**Producerea și
punerea în
circulație de
copii, fără
drept**

Art. 432. – (1) Producerea, prin orice mijloace și în orice mod, de copii după o operă sau un produs purtător al dreptului de autor ori al drepturilor conexe, fără consimțământul titularului acestor drepturi, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și punerea în circulație, în orice mod, a copiilor realizate potrivit alin.(1).

**Refuzul
cooperării cu
organele
competente**

Art. 433. – Refuzul de a declara organelor competente proveniența copiilor realizate potrivit art.417 alin.(1), puse în circulație sau deținute în vederea punerii în circulație, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu zile - amendă.

Nerespectarea normelor privind protecția drepturilor patrimoniale de autor

Art. 434. – (1) Se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile-amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, următoarele fapte comise fără autorizarea sau consimțământul titularului dreptului de autor:

a) reproducerea totală sau parțială a unei opere, prin orice mijloc și sub orice formă;

b) difuzarea, în orice mod, a unei opere, inclusiv punerea acesteia la dispoziția publicului;

c) importul în vederea comercializării pe teritoriul României de copii după o operă;

d) reprezentarea scenică, recitarea, execuția sau prezentarea directă în orice altă modalitate publică a unei opere;

e) expunerea publică a unor opere de artă plastică, de artă aplicată, fotografică sau de arhitectură;

f) proiecția publică a unei opere cinematografice sau a altei opere audiovizuale;

g) crearea și publicarea de opere derivate;

h) permiterea accesului public la bazele de date pe calculator care conțin sau constituie opere protejate;

i) emiterea unei opere prin orice mijloace ce servesc la propagarea fără fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, inclusiv prin satelit;

j) transmiterea unei opere către public prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu;

k) retransmiterea unei opere prin orice mijloace ce servesc la propagarea fără fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, inclusiv prin satelit ori retransmiterea unei opere prin fir, cablu, fibră optică sau prin orice alt procedeu;

l) emiterea sau transmiterea într-un loc accesibil publicului a unei opere radiodifuzate sau televizate.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Nerespectarea normelor privind protecția drepturilor nepatrimoniale ale autorului și ale artistului interpret sau executant

Art.435. – (1) Însușirea fără drept a calității de autor al unei opere sau a calității de artist interpret sau executant al unei anumite interpretări ori execuții se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează și fapta persoanei care aduce la cunoștința publică o operă, fără drept, sau sub alt nume decât acela decis de autor.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Nerespectarea normelor privind protecția drepturilor patrimoniale conexe

Art. 436. – (1) Se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, următoarele fapte comise fără a avea consimțământul titularului drepturilor conexe recunoscute de lege:

a) fixarea pe orice suport a prestației unui artist interpret sau executant;

b) difuzarea, în orice mod, a prestației fixate pe un suport a unui artist interpret sau executant, inclusiv punerea acesteia la dispoziția publicului;

c) reproducerea totală sau parțială a prestației fixate pe orice suport a unui artist interpret sau executant, prin orice mijloc și sub orice formă;

d) emiterea ori transmiterea prin radiodifuziune sau televiziune a unei prestații, fixate ori nefixate pe un suport, sau retransmiterea acesteia prin mijloace fără fir, prin fir, cablu, satelit ori prin orice alte procedee similare;

e) difuzarea sau distribuirea, în orice mod, a înregistrărilor sonore ori audiovizuale ale unui producător sau a programelor de radio ori de televiziune ale unor organisme de radiodifuziune sau televiziune, fixate pe orice fel de suport, a fonogramelor, filmelor sau a înregistrărilor audio-vizuale ori a programelor organismelor de radiodifuziune sau televiziune;

f) reproducerea totală sau parțială, prin orice mijloace și sub orice formă, a înregistrărilor sonore ale unui producător de fonograme sau a originalului ori copiilor primei fixări pe orice suport a operei audiovizuale a unui producător;

g) emiterea sau transmiterea prin radiodifuziune ori televiziune a înregistrărilor sonore sau audiovizuale ale unui producător ori retransmiterea acestora prin mijloace fără fir, prin fir, cablu, satelit sau prin orice alt procedeu;

h) importul în vederea comercializării în România a înregistrărilor sonore ale unui producător sau a programelor de radio ori de televiziune fixate pe orice fel de suport;

i) fixarea programelor de radio sau de televiziune ori retransmiterea acestora prin mijloace fără fir, prin fir, cablu, satelit sau prin orice alt procedeu;

j) comunicarea programelor de radio sau de televiziune, într-un loc accesibil publicului cu plata intrării.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Nerespectarea măsurilor de protecție a programelor de calculator

Art. 437. – Punerea la dispoziția publicului prin vânzare sau orice alt mod de transmitere, cu titlu oneros ori cu titlu gratuit, de mijloace tehnice destinate ștergerii neautorizate sau neutralizării dispozitivelor tehnice care protejează programul pentru calculator se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

Sanționarea persoanei juridice

Art. 438. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.425 – 427, art.429 – 432 și art.434 – 437.

TITLUL X**Delicte contra datelor și sistemelor informatice****Capitolul I****Delicte contra confidențialității și integrității datelor și sistemelor informatice****Accesul ilegal la un sistem informatic**

Art. 439. – (1) Accesul, fără drept, la un sistem informatic se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Fapta prevăzută în alin.(1) săvârșită în scopul obținerii de date informatice se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) sau (2) este săvârșită prin încălcarea măsurilor de securitate, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 12 ani.

Interceptarea ilegală a unei transmisii de date informatice

Art. 440. – (1) Interceptarea, fără drept, a unei transmisii de date informatice care nu este publică și care este destinată unui sistem informatic, provine dintr-un asemenea sistem sau se efectuează în cadrul unui sistem informatic se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și interceptarea, fără drept, a unei emisii electromagnetice provenite dintr-un sistem informatic ce conține date informatice care nu sunt publice.

Alterarea integrității datelor informatice

Art. 441. – (1) Fapta de a modifica, șterge sau deteriora date informatice ori de a restricționa accesul la aceste date, fără drept, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) Transferul neautorizat de date dintr-un sistem informatic se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani.

(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin.(2) se sancționează și transferul neautorizat de date dintr-un mijloc de stocare a datelor informatice.

**Perturbarea
funcționării
sistemelor
informatic**

Art. 442. – Fapta de a perturba grav, fără drept, funcționarea unui sistem informatic, prin introducerea, transmiterea, modificarea, ștergerea sau deteriorarea datelor informatică sau prin restricționarea accesului la date informatică se pedepsește cu închisoarea strictă de la 3 la 15 ani.

**Operațiuni
ilegale cu
dispozitive sau
programe
informatic**

Art. 443. – (1) Se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 6 ani:

a) fapta de a produce, vinde, importa, distribui sau de a pune la dispoziție, sub orice altă formă, fără drept, a unui dispozitiv sau program informatic conceput sau adaptat în scopul săvârșirii uneia din infracțiunile prevăzute în art.439-442;

b) fapta de a produce, vinde, importa, distribui sau de a pune la dispoziție, sub orice altă formă, fără drept, a unei parole, cod de acces sau alte asemenea date informatică care permit accesul total sau parțial la un sistem informatic în scopul săvârșirii uneia din infracțiunile prevăzute în art.439-442.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și deținerea, fără drept, a unui dispozitiv, program informatic parolă, cod de acces sau dată informatică dintre cele prevăzute în alin.(1) în scopul săvârșirii uneia din infracțiunile prevăzute în art.439-442.

**Capitolul II
Delicte informatic**

**Falsul
informatic**

Art. 444. – Fapta de a introduce, modifica sau șterge, fără drept, date informatică ori de a restricționa, fără drept, accesul la aceste date, dacă fapta are ca rezultat date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

**Frauda
informatică**

Art. 445. – Fapta de a cauza un prejudiciu patrimonial unei persoane prin introducerea, modificarea sau ștergerea de date informatice, prin restricționarea accesului la aceste date ori prin împiedicarea în orice mod a funcționării unui sistem informatic, în scopul de a obține un beneficiu material pentru sine sau pentru altul, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani.

**Capitolul III
Dispoziții comune**

**Sanționarea
tentativei**

Art. 446. – Tentativa la delictele prevăzute în prezentul titlu se pedepsește.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 447. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul titlu.

**Înțelesul unor
termeni sau
expresii**

Art. 448. – (1) În sensul prezentului titlu:

a) prin „sistem informatic” se înțelege orice dispozitiv sau ansamblu de dispozitive interconectate sau aflate în relație funcțională, dintre care unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic;

b) prin „program informatic” se înțelege un ansamblu de instrucțiuni care pot fi executate de un sistem informatic în vederea obținerii unui rezultat determinat;

c) prin „date informatice” se înțelege orice reprezentare a unor fapte, informații sau concepte într-o formă care poate fi prelucrată printr-un sistem informatic. În această categorie se include și orice program informatic care poate determina realizarea unei funcții de către un sistem informatic;

d) prin „măsurile de securitate” se înțelege folosirea unor proceduri, dispozitive sau programe informatice specializate cu ajutorul cărora accesul la un sistem informatic este restricționat sau interzis pentru

anumite categorii de utilizatori.

(2) În sensul prezentului titlu, acționează fără drept persoana care se află în una din următoarele situații:

a) nu este autorizată, în temeiul legii sau al unui contract ;

b) depășește limitele autorizării;

c) nu are permisiunea, din partea persoanei fizice sau juridice competente să o acorde, potrivit legii, de a folosi, administra sau controla un sistem informatic ori de a desfășura cercetări științifice sau de a efectua orice altă operațiune într-un sistem informatic.

TITLUL XI

Crime și delictе contra economiei, industriei, comerțului și regimului fiscal

Capitolul I

Delictе contra vieții economice

Specula cu produse care nu pot face obiectul comerțului privat și camăta

Art. 449. – (1) Săvârșirea uneia din următoarele fapte:

a) cumpărarea în scop de revândare a produselor industriale sau agricole care potrivit legii nu pot face obiectul comerțului privat;

b) cumpărarea produselor industriale sau agricole în scop de prelucrare în vederea revândării, dacă ceea ce ar rezulta din prelucrare nu poate face potrivit legii obiectul comerțului privat,

se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și următoarele fapte:

a) operațiunile de împrumut de bani sau titluri de valoare, efectuate cu titlu profesional de către persoane neautorizate, direct sau prin acte simulate, dacă dobânda stabilită este mai mare decât dobânda prevăzută de lege;

b) operațiunile de împrumut de bani sau titluri de valoare, efectuate de către persoane neautorizate, direct sau prin acte simulate, dacă se stabilește o capitalizare a dobânzii pentru dobânzi datorate pe o perioadă mai mică de un an de zile.

**Divulgarea
secretului
economic**

Art. 450. – Divulgarea informațiilor secrete de serviciu de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta este de natură să producă pagube, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

**Nerespectarea
dispozițiilor
privind
operațiunile de
import și
export**

Art. 451. – Efectuarea, fără autorizație, a oricăror acte sau fapte care potrivit dispozițiilor legale sunt considerate operațiuni de export, import sau tranzit, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

**Concurența
neloială**

Art. 452. – Fabricarea ori punerea în circulație a produselor care poartă denumiri de origine ori indicații de proveniență false, precum și aplicarea pe produsele puse în circulație de mențiuni false privind brevetele de invenții ori folosirea unor nume comerciale sau a denumirilor organizațiilor de comerț ori industriale, în scopul de a induce în eroare pe beneficiari, se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

**Deturnarea de
fonduri**

Art. 453. – (1) Schimbarea destinației fondurilor bănești sau a resurselor materiale, fără respectarea prevederilor legale, dacă fapta a cauzat o perturbare a activității economico-financiare sau a produs o pagubă unei autorități publice sau unei instituții publice, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este

închisoare strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Utilizarea fondurilor provenite din contractarea datoriei publice locale în alte scopuri decât cele pentru care au fost aprobate, precum și furnizarea de date eronate la fundamentarea documentației prezentate în vederea obținerii autorizației pentru contractarea sau garantarea de împrumuturi externe, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(4) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și utilizarea fondurilor în lei și în valută provenite din contractarea datoriei publice în alte scopuri decât cele pentru care au fost aprobate, precum și furnizarea de date eronate la fundamentarea documentației prezentate în vederea obținerii avizelor necesare pentru contractarea sau garantarea de împrumuturi externe.

Înșelăciunea la măsurătoare

Art. 454. – Înșelarea prin folosirea unui instrument de măsurat inexact ori prin folosirea frauduloasă a unui instrument de măsurat exact se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

Înșelăciunea cu privire la calitatea mărfurilor

Art. 455. – (1) Falsificarea ori substituirea de mărfuri sau orice alte produse, precum și expunerea spre vânzare sau vânzarea de asemenea bunuri, cunoscând că sunt falsificate ori substituite, se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 7 ani.

(2) Dacă mărfurile sau produsele au devenit prin falsificare sau substituire vătămătoare sănătății, sunt aplicabile dispozițiile art.391 alin.(2).

(3) Falsificarea ori substituirea de materii prime sau materiale folosite la fabricarea sau prepararea bunurilor alimentare, precum și livrarea acestora cunoscând că au fost fabricate ori preparate din materii prime sau materiale falsificate ori substituite se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin.(1).

(4) Dacă prin falsificarea sau substituirea

materiilor prime ori a materialelor, bunurile alimentare au devenit vătămătoare sănătății, pedeapsa este cea prevăzută în art.391 alin.(1).

Sanționarea tentativei

Art. 456. – Tentativa la delictele prevăzute în art.454 și art.455 se pedepsește.

Sanționarea persoanei juridice

Art. 457. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art.449 și art.451 - 455.

Capitolul II

Delicte contra regimului fiscal

Înstrăinarea fără drept a participațiilor la capitalul social sau a activelor

Art. 458. – Cesionarea sau înstrăinarea de către administratorul, directorul sau reprezentantul legal al antrepozitarului autorizat sau al unei societăți, sub orice formă, a acțiunilor, părților sociale sau activelor fixe ale antrepozitarilor autorizați ori ale unui antrepozitar a cărei autorizație a fost anulată sau revocată conform Codului fiscal, fără a fi adusă la cunoștința autorității fiscale competente cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea acestei operațiuni, în vederea efectuării controlului financiar- fiscal, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani.

Nerespectarea regimului fiscal al alcoolului

Art. 459. – Săvârșirea uneia din următoarele fapte de către administratorul, directorul sau reprezentantul legal al antrepozitarului autorizat sau al unei societăți:

a) achiziționarea de alcool etilic și de distilate de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatorii autorizați de astfel de produse potrivit Codului fiscal;

b) utilizarea alcoolului brut, alcoolului etilic de sinteză și a alcoolului tehnic ca materie primă pentru fabricarea băuturilor alcoolice de orice fel,

se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

**Nerespectarea
regimului fiscal
al uleiurilor
minerale**

Art. 460. – (1) Săvârșirea uneia din următoarele fapte de către administratorul, directorul sau reprezentantul legal al antrepozitarului autorizat sau al unei societăți:

a) achiziționarea de uleiuri minerale rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatori autorizați potrivit Codului fiscal;

b) comercializarea uleiurilor minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea țițeiurilor sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85⁰C, altfel decât direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial;

c) comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor uleiuri minerale decât a celor din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor auto care corespund standardelor naționale de calitate,

se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

(2) Livrarea de uleiuri minerale de către antrepozitarii autorizați pentru producție, fără prezentarea către cumpărătorul persoană juridică a documentelor de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

**Sanționarea
tentativei**

Art. 461. – Tentativa la delictele prevăzute în art. 458 – 460 se pedepsește.

**Sanționarea
persoanei
juridice**

Art. 462. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în art. 458 – 460.

Capitolul III

Crime și delikte contra încrederii publice

Falsificarea de monede sau de alte valori

Art. 463. – (1) Falsificarea de monedă metalică, monedă de hârtie, titluri de credit public, cecuri, titluri de orice fel pentru efectuarea plăților, instrumente de plată electronică, emise de instituții de credit competente sau falsificarea oricăror altor titluri ori valori asemănătoare se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează punerea în circulație, în orice mod, a valorilor falsificate arătate în alin.(1) sau deținerea lor în vederea punerii în circulație.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) și (2) ar fi putut cauza o pagubă importantă sistemului financiar, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă au cauzat o pagubă importantă sistemului financiar, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Falsificarea de timbre, mărci sau de bilete de transport

Art. 464. – Falsificarea de timbre, mărci poștale, plicuri poștale, cărți poștale, bilete ori foi de călătorie sau transport, cupoane răspuns internațional, ori punerea în circulație a unor astfel de valori falsificate se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

Falsificarea de valori străine

Art. 465. – Dispozițiile cuprinse în acest capitol se aplică și în cazul când infracțiunea privește monede sau timbre ale altor state ori alte valori străine.

Deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori

Art. 466. – Fabricarea ori deținerea de instrumente sau materiale cu scopul de a servi la falsificarea valorilor sau titlurilor enumerate în art.463-465 se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

**Falsificarea
instrumentelor
oficiale**

Art. 467. – Falsificarea unui sigiliu, a unei ștampile sau a unui instrument de marcarea de care se folosesc autoritățile sau instituțiile publice se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 4 ani sau cu zile - amendă.

**Folosirea
instrumentelor
oficiale false**

Art. 468. – (1) Folosirea instrumentelor false arătate în art.467 se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează folosirea fără drept a unui sigiliu ori a unei ștampile cu stema țării.

**Falsul material
în înscrisuri
oficiale**

Art. 469. – (1) Falsificarea unui înscris oficial prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 4 ani.

(2) Falsul prevăzut în alin.(1), săvârșit de un funcționar în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(3) Sunt asimilate cu înscrisurile oficiale, biletele, tichetele sau orice alte imprimare producătoare de consecințe juridice.

**Falsul
intelectual**

Art. 470. – Falsificarea unui înscris oficial, cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu sau de o persoană care exercită un serviciu de interes public, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu intenție de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

**Falsul în
înscrisuri sub
semnătură
privată**

Art. 471. – Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art.469, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

Uzul de fals

Art. 472. – Folosirea unui înscris oficial ori sub semnătură privată, cunoscând că este fals, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 4 ani când înscrisul este oficial și cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă când înscrisul este sub semnătură privată.

**Falsul în
declarații**

Art. 473. – Declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unei autorități sau instituții publice, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește pentru producerea acelei consecințe, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani sau cu zile - amendă.

**Falsul privind
identitatea**

Art. 474. – (1) Prezentarea sub o identitate falsă ori atribuirea unei asemenea identități altei persoane, pentru a induce sau menține în eroare o autoritate sau instituție publică, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează încredințarea unui înscris care servește pentru dovedirea stării civile ori pentru legitimare sau identificare, spre a fi folosit fără drept.

**Falsul privind
folosirea
emblemei**

Art. 475. – (1) Folosirea fără drept a emblemei sau denumirii “Crucea Roșie” ori a unei embleme sau denumiri asimilate acesteia, precum și folosirea

“Crucea Roșie” oricărui semn sau oricărei denumiri care constituie o imitație a unei asemenea embleme ori denumiri, dacă fapta a cauzat pagube materiale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu zile - amendă.

(2) Dacă fapta se săvârșește în timp de război, pedeapsa este închisoare strictă de la un an la 5 ani.

Sanționarea tentativei

Art. 476. – Tentativa la delictele prevăzute în art.463, art.464, art.467, art.469, art.470 și art.471 se pedepsește.

Sanționarea persoanei juridice

Art. 477. – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol.

Capitolul IV

Crime și delictе contra intereselor financiare ale Comunităților Europene

Nerespectarea normelor privind obținerea de fonduri din bugetele Comunităților Europene

Art. 478. – (1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează omisiunea de a furniza, cu intenție, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Deturnarea de fonduri din bugetele Comunităților Europene

Art. 479. – (1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) a produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea strictă de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin.(1).

Diminuarea ilegală a resurselor din bugetele Comunităților Europene

Art. 480. – (1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează omisiunea de a furniza, cu intenție, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Sanționarea tentativei **Art. 481.** – Tentativa la delictele prevăzute în art.478-480 se pedepsește.

Neglijența care prejudiciază interesele financiare ale Comunităților Europene **Art. 482.** – Încălcarea din culpă, de către director, administrator sau persoana cu atribuții de decizie sau de control în cadrul unui agent economic, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă a avut ca rezultat săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute în art.478-art.480 sau săvârșirea unei infracțiuni de corupție ori de spălare a banilor cu privire la fondurile Comunităților Europene, de către o persoană care se află în subordinea sa și care a acționat în numele respectivului agent economic, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

Sanționarea persoanei juridice **Art. 483.** – Persoana juridică se sancționează pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol.

TITLUL XII

Crime și delictes contra capacității de apărare a țării

Capitolul I

Crime și delictes săvârșite de militari

Absența nejustificată **Art. 484.** – (1) Absența nejustificată de la unitate sau serviciu, care a depășit 24 de ore, dar nu mai mult de 3 zile, a militarului în termen sau a militarului concentrat care are grad egal celui acordat militarului în termen se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an.

(2) Pedepsa aplicată militarului în termen se execută într-o închisoare militară.

(3) În timp de război, absența nejustificată a oricărui militar de la unitate sau serviciu, care a depășit 4 ore dar nu mai mult de 24 de ore se

pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

Dezertarea

Art. 485. – (1) Absența nejustificată de la unitate sau de la serviciu, care depășește 3 zile, a oricărui militar se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 7 ani.

(2) În timp de război, absența nejustificată a oricărui militar de la unitate sau serviciu, care a depășit 24 ore, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani.

Încălcarea de consemn

Art. 486. – (1) Încălcarea regulilor serviciului de gardă, de pază, de însoțire sau de securitate, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează și părăsirea comenzii sau a oricărui alt post de către militar.

(3) Încălcarea consemnului de către santinela aflată în serviciul de gardă sau de pază pe lângă depozitele de armament, muniții sau alte materiale explozive, la frontieră ori în alte posturi de un deosebit interes militar sau de stat, ori dacă fapta ar fi putut avea urmări grave, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(4) Faptele prevăzute în alin.(1)-(3) săvârșite în timp de război se pedepsesc cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani.

Insubordonarea

Art. 487. – (1) Refuzul de a executa un ordin cu privire la îndatoririle de serviciu se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani.

(2) Dacă fapta este săvârșită de un ofițer, de un maestru militar sau subofițer, de un militar angajat, de doi sau mai mulți militari împreună ori în fața trupei adunate sau dacă fapta are urmări grave, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani.

(3) În timp de război, pedeapsa pentru fapta prevăzută în alin.(1) este închisoare strictă de la 2 la 7 ani, iar pentru fapta prevăzută în alin.(2), de la 3 la 12 ani.

Lovirea superiorului

Art. 488. – (1) Lovirea superiorului de către inferior sau a șefului de către subordonat se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani.

(2) În cazul în care cel lovit se găsește în exercițiul atribuțiilor de serviciu, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1)-(2) sunt săvârșite în timp de război, maximul pedepselor se sporește cu 2 ani.

Lovirea inferiorului

Art. 489. – (1) Lovirea inferiorului ori subordonatului de către superior sau șef se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an.

(2) Dispozițiile alin.(1) nu se aplică în timp de război, dacă faptele au fost determinate de o necesitate militară.

Punerea în mișcare a acțiunii penale

Art. 490. – Acțiunea penală pentru infracțiunile prevăzute în art.484 – 489 se pune în mișcare numai la sesizarea comandantului.

Capitularea

Art. 491. – Predarea în mâinile inamicului de către comandant a forțelor armate pe care le comandă, lăsarea în mâinile inamicului, distrugerea sau aducerea în starea de neîntrebuințare de către comandant a mijloacelor de luptă sau a altor mijloace necesare pentru purtarea războiului, fără ca vreuna dintre acestea să fi fost determinată de condițiile de luptă, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Părăsirea câmpului de luptă

Art. 492. – Părăsirea câmpului de luptă sau refuzul de a acționa, săvârșite în timpul luptei, ori predarea în captivitate sau săvârșirea altor asemenea fapte de natură a servi cauzei inamicului, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Zborul
neautorizat**

Art. 493. – (1) Zborul cu o aeronavă aparținând forțelor armate ale statului român, fără prealabilă autorizare, precum și nerespectarea regulilor de zbor, dacă prin aceasta se periclitează securitatea zborului în spațiul aerian sau a aeronavei, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a cauzat urmări grave, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani, iar dacă a cauzat un dezastru, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Părăsirea navei

Art. 494. – (1) Părăsirea unei nave militare în caz de naufragiu, de către comandant mai înainte de a-și fi exercitat până la capăt îndatoririle de serviciu, precum și de către orice alte persoane ce fac parte din echipajul navei, fără ordinul comandantului, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Aceeași faptă săvârșită în timp de război, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Părăsirea
comenzii**

Art. 495. – (1) Părăsirea comenzii de către comandantul unei nave sau al unei grupări de nave militare, în situații ce ar fi putut periclita nava sau navele militare ori echipajul acestora, se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani.

(2) În cazul în care părăsirea comenzii s-a săvârșit în timpul luptei, de către comandantul unei nave sau al unei grupări de nave militare, pedeapsa este detențiunea pe viață sau detențiunea severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

**Neluarea
măsurilor
necesare în
operațiunile
navale**

Art. 496. – Fapta comandantului unei nave militare sau grupări de nave militare care, fără a fi fost oprit prin vreun ordin sau fără a fi fost împiedicat de misiunea specială pe care o avea, nu ia măsurile necesare să atace, să lupte împotriva

inamicului, să ajute o navă a statului român sau a unei țări aliate urmărită de inamic ori angajată în luptă, sau nu ia măsurile necesare pentru a distruge un convoi inamic ori nu urmărește navele de război sau comerciale ale inamicului se pedepsește cu detențiune pe viață sau detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Coborârea pavilionului

Art. 497. – Coborârea pavilionului în timpul luptei, în scopul de a servi cauza inamicului, săvârșită de către comandantul unei nave militare sau al unei grupări de nave militare, precum și de către orice altă persoană ambarcată, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Coliziunea

Art. 498. – (1) Fapta comandantului unei nave militare sau a oricărei persoane aflate la bordul navei, prin care s-a cauzat, din culpă, o coliziune sau punerea pe uscat a navei, dacă fapta a avut ca urmare avarierea gravă a navei sau alte urmări grave, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 3 ani.

(2) În cazul în care fapta prevăzută în alin.(1) a fost săvârșită cu intenție, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) În timp de război, fapta prevăzută în alin.(2) se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu detențiune severă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Sanționarea tentativei

Art. 499. – Tentativa la delictele prevăzute în art.493, art.494 alin.(1), art.495 alin.(1) și art.498 alin.(1) se pedepsește.

Infrațiuni privitoare la aeronave

Art. 500. – Dispozițiile art.494-499 se aplică în mod corespunzător și în ce privește aeronavele militare.

Capitolul II

Delicte săvârșite de militari și de civili

Instigarea militarilor la nerespectarea obligațiilor

Art. 501. – (1) Instigarea prin orice mijloace a militarilor de a nu se supune legilor sau de a-și călca jurământul sau obligațiile militare se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și următoarele fapte:

a) instigarea militarilor chemați de instanța de judecată să nu răspundă acestei obligații;

b) instigarea personalului civil din serviciul armatei de a nu-și îndeplini obligațiile legale de apărare națională.

Sustragerea de la serviciul militar

Art. 502. – Fapta persoanei care își provoacă vătămări integrității corporale sau sănătății, simulează o boală sau infirmitate, folosește înscrisuri false sau orice alte mijloace, în scopul de a se sustrage serviciului militar, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani, iar în timp de război, cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani.

Defetismul

Art. 503. – Răspândirea sau publicarea în timp de război de zvonuri sau informații false relative la situația economică și politică a țării, la starea morală a populației în legătură cu declanșarea și mersul războiului, precum și săvârșirea altor asemenea fapte de natură să slăbească rezistența morală a populației, se pedepsesc cu închisoare strictă de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Jefuirea celor căzuți pe câmpul de luptă

Art. 504. – (1) Jefuirea pe câmpul de luptă a morților sau răniților se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta prevăzută în alin.(1), care, fără să fie săvârșită pe câmpul de luptă, este urmarea unor operații de război.

**Folosirea
emblemei
“Crucea Roșie”
în timpul
operațiilor
militare**

Art. 505. – Folosirea, fără drept, în timp de război și în legătură cu operațiile militare, a emblemei ori denumirii de “Crucea Roșie” sau a celor asimilate acestora se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 7 ani.

**Sustragerea de
la rechiziții
militare**

Art. 506. – (1) Refuzul nejustificat de a pune la dispoziția forțelor armate bunurile legal rechiziționate, sustragerea de la îndeplinirea acestor obligații ori nedeclararea la recensământ a bunurilor supuse rechiziționării se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile - amendă.

(2) În cazul când fapta se săvârșește în timp de război, pedeapsa este închisoarea strictă de la un an la 5 ani.

Capitolul III

Delicte săvârșite de civili

**Sustragerea de
la recrutare**

Art. 507. – (1) Sustragerea de la recrutare în timp de pace se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu zile - amendă.

(2) Sustragerea de la recrutare în timp de război se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

**Neprezentarea
la încorporare
sau concentrare**

Art. 508. – (1) Neprezentarea la încorporare sau concentrare în termen de 3 zile de la încunoștințare, iar dacă termenul de prezentare fixat este mai mare de 3 zile, neprezentarea la acest termen a celui chemat de autoritatea militară se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează și neprezentarea celui încorporat sau concentrat la unitatea la care a fost repartizat.

(3) În timp de mobilizare sau de război, precum

și în caz de chemare urgentă, expres prevăzută în ordinul de chemare, termenele de prezentare sunt cele specificate în ordin. În caz de neprezentare, pedeapsa este închisoarea strictă de la 3 la 10 ani.

(4) Termenele de prezentare prevăzute în alin.(1)-(3) se sporesc cu 10 zile în cazul în care cel chemat se află în străinătate.

**Punerea în
mișcare a
acțiunii penale**

Art. 509. – Acțiunea penală pentru infracțiunile prevăzute în art.507 și art.508 se pune în mișcare numai la sesizarea comandantului.

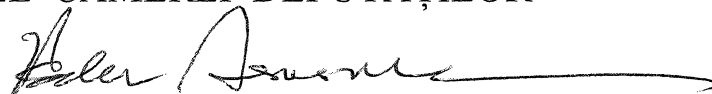
Dispoziții finale

Art. 510. – Dispozițiile din partea generală a acestui cod se aplică și faptelor sancționate penal prin legi speciale, dacă legea nu prevede altfel.

Art. 511. – Prezentul cod intră în vigoare la un an de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 30 martie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Valer Dorneanu', with a long horizontal flourish extending to the right.

Valer Dorneanu